Numărul 536 6 iunie 2011 8 pagini 1 leu

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara Vergu-Iordache

NICOLAE IORGA – 140 de ani

Valeriu RÂPEANU

În noaptea de 5 spre 6 iunie 1871 s-a născut la Botoşani primul copil al avocatului Nicu Iorga şi al soţiei sale Zulnia. Trecuseră unsprezece ani de când cei doi se căsătoriseră şi vor mai trece doar cinci până când soţul va închide ochii pentru totdeauna. Astfel că una dintre amintirile copilului botezat Nicolae, ca şi părintele său, nu a uitat niciodată imaginea „trecerii" cortegiului care îl însoţea pe tatăl său spre locul de veci.

De la naşterea lui N. Iorga se împlinesc 140 de ani. Dintre aceste paisprezece decenii, şapte au fost postume, pentru că viaţa lui a fost curmată în mod criminal de o echipă a „Gărzii de fier" în noaptea de 27 spre 28 noiembrie 1940. În faptul serii el a fost luat de la masa de scris unde pregătea o lucrare inedită despre istoria lumii prin structura şi ideile care îi stăteau la temelie. O meditaţie, pe care, cel ce citise din fragedă copilărie cu un nesaţ ce nu se istovise nicio clipă, cel ce văzuse atât de mult începuse să o aştearnă cu febrilitatea şi pasiunea cunoscute.

Cinci decenii au marcat prezenţa sa plurivalentă în ţară şi peste hotare ca istoric: autor de culegeri de documente, studii, tratate, monografii, sinteze despre trecutul ţării noastre şi instituţiile ei, toate încununate de acea sinteză în zece volume intitulată *Istoria Românilor.* Am spus-o şi nu voi obosi să o spun: opera lui N. Iorga nu trebuie privită dintr-o perspectivă cantitativă, ci calitativă. Nu prolificitatea lui este exemplară, ci modul în care a abordat istoria. Pe care a văzut-o şi a scris-o nu ca o juxtapunere de „sertăraşe", cum îi plăcea să spună,, ci ca o istorie totală, în care viaţa unui popor nu era văzută ca o suită de evenimente mai mult sau mai puţin legate între ele, ci ca expresia evoluţiei tuturor dimensiunilor existenţei sale. N. Iorga urmărea modul în care s-a alcătuit o civilizaţie, în legătură

cu viaţa popoarelor înconjurătoare, cu tot ce a primit o comunitate naţională de la culturile apropiate sau îndepărtate. O istorie totală şi o istorie vie, în care trăiesc toţi cei ce alcătuiesc un popor, de la cei de sus la cei de jos, insistând asupra faptului că un om oricât de mare ar fi nu poate să-şi împlinească gândurile şi proiectele decât dacă îşi întemeiază acţiunea pe cei mici şi nu este urmat de aceştia. Iar în momentul când ei îl părăsesc se produce catastrofa. Dar nu numai istoriografia pe care a îmbogăţit-o cu lucrări esenţiale, dovedind o concepţie novatoare, fiind în consens şi nu o dată în avangarda cu mersul înainte al acestei ştiinţe – s-a bucurat de atenţia lui N. Iorga, ci şi multe alte domenii din care am remarca ziaristica, literatura, lupta politică şi socială. În fiecare dintre ele, în ciuda unor inegalităţi valorice şi a unei cantonări în idei trecute la registrul pasiv de evoluţia gândirii şi sensibilităţii universale şi româneşti, Iorga s-a înscris printre cei mari.

Ziaristul care a ilustrat timp de patru decenii zi de zi, uneori cu mai multe articole, a fost unul de atitudine răspicată, fermă, care nu a ales o cale ocolită pentru a spune adevărul. Calitatea esenţială a scrisului său cotidian era concizia.

Lucrând la cel de al doilea volum al seriei de portrete „oameni cari au fost", ediţie apărută datorită sprijinului necondiţionat al domnului George Constantin Păunescu, am aflat aceste două articole, care dovedesc, cel dintâi, cât de sensibil era N. Iorga la suferinţa umană şi, cel de al doilea, „Mafia tâlharilor", curajul cu care demasca hoţia ce pare că devenise o boală socială.

Stafia miseriei

Ziarul „Curentul" presintă duioasele scene petrecute cu prilejul împărţirii de ghete şi de haine copiilor înfofoliţi în zdrenţe fantastice al uneia din mahalalele Bucureştilor. Pentru a li veni în ajutor s'a cheltuit cîteva zeci de mii de lei.

Atîta poate da oraşul mare, mândra Capitală, pe ale cării străzi defilează, zi şi noapte, costume femeieşti care par a fi reclama continuă a unui magazin de mare lux. Atîta pot jertfi aceia cari fac din proprii lor copii nişte păpuşi ieşite din galantare. Şcolile sunt pline de elevi pe cari institutorul, profesorul trebuie ori să-i refuse pe frig, fiindcă-şi primejduiesc viaţa, goi cum sunt, ori să solidarizeze clasa pentru ca nimeni să nu rămîie în acest hal.

Dar nu e vorba numai de copii.

Pe drumurile bucureştene trec bătrîni părăsiţi de familie şi societate, trec femei fără sprijin, trec oameni cari n'au de lucru şi nu sînt trimeşti acasă la ei, unde este de lucru.

În faţa lor se răsfaţă luxul cel mai obraznic, la basa căruia e adesea hoţia, din banii chiar ai rufoşilor.

Dacă nu înţeleg a da nimic din bogăţia lor, **măcar să binevoiască a o ascunde!**

N. IORGA

„Neamul Românesc", joi 20 noiembrie 1930, p.1

Maffia tâlharilor

Câte un casier pe zi.

Unul fură un milion: e modest. Altora îi trebue o întreagă colecţie.

Fură toţi cînii aceştia, faţă de cari legea nu mai are rigori, ci trebuie să recurgă la linşarea americană, fură din miseria maicii lor, Ţara.

De când fură? Fiindcă metoda se cere elaborată şi timp e necesar ca „să se facă suma".

Fură de mult…

De supt liberali, de supt averescani, de supt naţional-ţărănişti. De supt toţi politicianii.

Fură şi nu-i ştie nimeni. Nu-i ştiu şefii imediaţi, nu-i ştiu alţii mai mari…

Şi cum se poate de nu-i ştiu?

Poate fiindcă şi şefii sunt nişte orientali neglijenţi, poate fiindcă au alte ocupaţii.

Poate…Poate - v'o spun numai la ureche – fiindcă în marea maffie a tâlharilor, şi ei fac tot aşa.

N. IORGA

„Neamul Românesc", duminică 28 septembrie 1930, p.1

Nota redacţiei: *am păstrat ortografia originală*

Iorga şi diplomaţia

În activitatea sa prodigioasă, în plan istoric, Nicolae Iorga a abordat cu mare aplomb relaţiile României cu mai toţi partenerii săi. A făcut-o *sine ira et studio*. A oglindit aceste raporturi în contextul istoric cel mai larg, din Evul Mediu timpuriu – la zi. Personal ţinea o relaţie strânsă cu şefii unor misiuni diplomatice acreditaţi la Bucureşti, apărând interesele statului român, promovând ca nimeni altul imaginea României. A fost, Nicolae Iorga, o instituţie rar întâlnită, o *rara avis* despre care am scris şi vom mai scrie.

Actualmente, la 140 de ani de la naşterea *Dascălului neamului,* nu poţi face o analiză pertinentă a relaţiilor României cu străinătatea fără să apelezi la Iorga. Fără să revii la operele sale, la cele şase volume de *Memorii,* pentru perioada interbelică, şi nu în ultimul rând, la publicistica sa.

Cât a fost de mulţumit sau mai degrabă - nemulţumit de manifestarea diplomaţilor români -, trebuie citită în întregime colecţia *Neamului Românesc.* Da, în întregime, zecile de mii de pagini.

Spicuiesc doar câteva din judecăţile sale făcute în anii '30, pertinente şi de stringentă actualitate şi azi. Mai mult decât oricând! Spunea istoricul: „Legaţiile româneşti nu pot fi asiluri pentru băieţi bine crescuţi".

Iorga chema autorităţile pentru a se construi un corp diplomatic românesc, patriotic, bine pregătit, nu format din „birocraţi şi fanţi de salon". Sau din „băieţi de cartier", am spune în aceste momente. Nu oricare băieţi: neapărat din Dorobanţi.

În condiţiile date, istoricul aprecia nevoia de a avea: „o diplomaţie (politică) activă şi de o diplomaţie culturală". A vorbit şi de rolul celei economice.

Ce ştim noi despre manifestarea celor două diplomaţii azi, despre amploiaţii ei care au umplut ambasadele până peste plin? Ştim că sunt mănos, europeneşte retribuiţi. Chiar foarte mănos, ca să ardă cu spor gazul. Şi mai ştim că din 1990 se poate ajunge în aceste posturi prin examene măsluite sau „concursuri" trucate, care să ascundă pilele care le stau în spate.

Ne-am convins despre aceste lucruri iarăşi şi iarăşi, şi nu de mult.

Nicolae MAREŞ

Reprezentanţa diplomatică a *Ţinutului Secuiesc* la Bruxelles nu reprezintă pe nimeni

Vicepreşedintele Parlamentului European, Laszlo Tokes, a inaugurat, săptămâna trecută, printr-o recepţie la *Casa regiunilor ungare* din Capitala Belgiei, biroul reprezentanţei diplomatice a Ţinutului Secuiesc la Bruxelles.

Ministerul Afacerilor Externe al României aprecia, săptămâna trecută, drept regretabilă orice acţiune care ar viza inaugurarea la Bruxelles a unei „reprezentanţe" a unei aşa-zise „unităţi administrativ-teritoriale" din România, care nu există şi nu are fundament constituţional sau legal.

La rândul său, întrebat ce părere are despre această iniţiativă, **preşedintele Traian Băsescu** a răspuns scurt: „O părere proastă", după care a adăugat: „Ea nu are efecte politice, însă este un element de desconsiderare şi a Constituţiei şi a românilor. Nu avem această unitate administrativă în România".

Primul ministru, Emil Boc, a precizat că „Guvernul României nu a recunoscut şi nu va recunoaşte niciodată niciun fel de entitate care nu este recunoscută de Constituţia României şi nu are acoperire legală în România. Este un punct de vedere clar, ferm, fără echivoc al Constituţiei şi al Guvernului României".

Preşedintele PPE din Parlamentul European, Joseph Daul, a precizat că popularii europeni nu sunt implicaţi în niciun fel în deschiderea unei reprezentanţe a Ţinutului Secuiesc la Bruxelles. „Doar organizatorii acestui eveniment sunt responsabili", a precizat Joseph Daul, într-un comunicat de presă. Reacţia popularilor europeni vine în condiţiile în care în partea de jos a invitaţiei semnate de Laszlo Tokes, Csaba Sogor şi Gyula Winkler, a fost trecută sigla grupului Partidului Popular European (PPE) din PE, din care fac parte cei trei eurodeputaţi UDMR.

În demersul lor, europarlamentarii români de naţionalitate maghiară au făcut trimitere la autonomia locală. Vă prezentăm, în continuare, *Aspecte de drept comparat privind garantarea constituţională a autonomiei locale în ţările Uniunii Europene*, pentru a vă face o imagine proprie, obiectivă, asupra acestei probleme.

Aspecte de drept comparat privind garantarea constituţională a autonomiei locale în ţările Uniunii Europene

Lect. univ. drd. Alina Elena TĂNĂSESCU
Facultatea de Drept şi Administraţie Publică Craiova

Autonomia locală este concepută în context european ca un element component al principiilor democratice comune tuturor statelor membre ale Consiliului Europei, care, prin reglementarea ei legală şi aplicarea concretă, face posibilă descentralizarea puterii.

Conceptul de autonomie locală a fost definit prin intermediul *Cartei europene pentru autonomie locală*, semnată la 15 octombrie 1985 la Strasbourg, care a intrat în vigoare la data de 1 septembrie 1988. Art.3 al *Cartei* defineşte conceptul de autonomie locală: 1. Prin autonomie locală înţelegem dreptul şi capacitatea efectivă pentru colectivităţile locale să reglementeze şi să administreze, în cadrul legii, pe propria răspundere şi în profitul populaţiei respective, o parte importantă a treburilor publice. 2. Acest drept este exercitat de consilii sau adunări compuse din membrii aleşi prin sufragiu liber, secret, egal, direct şi universal, care pot dispune de organe executive responsabile faţă de ei. Această dispoziţie nu prejudiciază recurgerea adunărilor cetăţeneşti la referendum sau la orice altă formă de participare directă a cetăţenilor, acolo unde ea este permisă de lege". (G.P. Muret - *Democraţia locală în Franţa*, cu prefaţă de J. Natrinet, p.63).

(Continuare în pag.6)

OFERTA EDUCAȚIONALĂ a Universității *Spiru Haret* pentru anul de învățământ 2011-2012

PERIOADA DE ÎNSCRIERE: 1 iunie – 15 august; 1 – 30 septembrie

TAXA DE ÎNSCRIERE LA ADMITERE ESTE DE 80 LEI

Taxele de şcolarizare – în lei – pot fi achitate în trei rate

Specializarea	Zi	FR
Drept, Administrație publică, Marketing, Afaceri internaționale, Contabilitate și informatică de gestiune, Management, Finanțe și bănci, Filosofie, Jurnalism, Comunicare și relații publice, Sociologie, Psihologie, Pedagogie, Pedagogie muzicală, Geografie, Geografia turismului, Limba și literatura română – O limbă și literatură modernă (engleză, franceză), Istorie, Relații internaționale și studii europene, Administrarea afacerilor, Matematică, Informatică	1.680	1.320
Limba și literatura modernă (engleză, franceză) – Limba și literatura modernă (franceză, engleză, germană, spaniolă, italiană, rusă, latină, arabă, japoneză)	2.100	-
Educație fizică și sportivă	2.100	1.710
Kinetoterapie și motricitate specială	2.100	-
Arhitectură, Artele spectacolului (Actorie)	2.160	-
Medicină veterinară	3.060	-

ACTE NECESARE LA ÎNSCRIERE

- Diploma de bacalaureat (sau diploma echivalentă cu aceasta), în original (sau adeverință eliberată de liceu, în original sau copie legalizată, pentru candidații care au promovat examenul de bacalaureat în anul 2011)
- Certificatul de naștere, în copie (xerox)
- Certificatul de căsătorie (dacă este cazul), în copie (xerox)
- Adeverință medicală tip
- Copie de pe cartea (buletinul) de identitate
- 3 fotografii tip carte de identitate
- Copie legalizată de pe diploma de bacalaureat, însoțită de adeverință eliberată de facultatea la care se află diploma de bacalaureat în original (pentru cei care urmează a doua facultate).

SEDIUL CENTRAL: str. Ion Ghica nr. 13, sector 3, București, telefon: 021.455.10.00; e-mail: info@spiruharet.ro; www.spiruharet.ro

FACULTĂȚI/SPECIALIZĂRI

ARHITECTURĂ, București / • Arhitectură
ARTE, București / • Artele spectacolului (Actorie) • Pedagogie muzicală
DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, București / • Drept • Administrație publică
EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT, București / • Educație fizică și sportivă • Kinetoterapie și motricitate specială
FINANȚE ȘI BĂNCI, București / • Finanțe și bănci
GEOGRAFIE, București / • Geografie • Geografia turismului
JURNALISM, COMUNICARE ȘI RELAȚII PUBLICE, București / • Jurnalism • Comunicare și relații publice
LITERE, București / • Limba și literatura engleză – Limbi și literaturi moderne (franceză, germană, spaniolă, italiană, rusă/clasică (latină) • Limba și literatura franceză – Limbi și literaturi moderne (engleză, germană, spaniolă, italiană, rusă)/clasică (latină) • Limba și literatura modernă (engleză, franceză) – Limba și literatura modernă (arabă) • Limba și literatura modernă (engleză, franceză) – Limba și literatura modernă (japoneză) • Limba și literatura română – O limbă și literatură modernă (engleză, franceză)
MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL, București / • Management • Contabilitate și informatică de gestiune
MARKETING ȘI AFACERI ECONOMICE INTERNAȚIONALE, București / • Marketing • Afaceri internaționale
MATEMATICĂ ȘI INFORMATICĂ, București / • Matematică • Informatică
MEDICINĂ VETERINARĂ, București / • Medicină veterinară
SOCIOLOGIE- PSIHOLOGIE, București / • Sociologie • Psihologie
RELAȚII INTERNAȚIONALE, ISTORIE ȘI FILOSOFIE, București / • Relații internaționale și studii europene • Istorie • Filosofie
ȘTIINȚE ECONOMICE, Blaj / • Finanțe și bănci • Administrarea afacerilor
MANAGEMENT, Brașov / • Management • Contabilitate și informatică de gestiune
PSIHOLOGIE ȘI PEDAGOGIE, Brașov / • Psihologie • Pedagogie
ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ADMINISTRATIVE, Brașov / • Administrație publică • Drept
CONTABILITATE ȘI FINANȚE, Câmpulung-Muscel / • Contabilitate și informatică de gestiune • Finanțe și bănci • Administrarea afacerilor
DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, Constanța / • Drept • Administrație publică
MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL, Constanța / • Contabilitate și informatică de gestiune • Finanțe și bănci • Management
DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, Craiova / • Drept • Administrație publică
MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL, Craiova / • Contabilitate și informatică de gestiune • Finanțe și bănci • Afaceri internaționale
CONTABILITATE ȘI FINANȚE, Rm. Vâlcea / • Contabilitate și informatică de gestiune • Finanțe și bănci
DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, Rm. Vâlcea / • Drept

Citiți și în pagina 8

DE CE SĂ FII STUDENT HARETIST

- *Vreau să le mulțumesc profesorilor noștri pentru că ne-au oferit ocazia să descoperim lucruri noi care ne vor folosi în activitatea ce urmează, pentru că au transformat relația rigidă, student – profesor, într-una de comunicare deschisă și de prietenie, și pentru că ne-au format ca oameni.*
  Daria Maria TUDOR, absolvent, promoția 2011, Facultatea de Drept și Administrație Publică, București
- *În cadrul Facultății de Contabilitate și Finanțe Rm. Vâlcea, cursurile se desfășoară într-un program flexibil, atractiv, cursurile sunt plăcute și instructive, interesante și pe înțelesul nostru. Profesorii sunt oameni de nota „1000", sunt foarte pregătiți în materiile dânșilor, sunt foarte înțelegători, nu cum sunt profesorii de la liceu. Părerea mea este că se merită ca ceilalți viitori studenți, să se înscrie la Facultatea noastră, pentru că au ce învăța și pentru că toate cursurile sunt foarte interesante și profesorii super...*
  Anica Lucia TĂTAR, anul III, Facultatea de Contabilitate și Finanțe, Rm. Vâlcea
- *În această instituție de învățământ am fost impresionată de profesionalismul de care au dat dovadă cadrele didactice pentru pregătirea studenților și masteranzilor. Dotarea facultății este impresionantă din punct de vedere material, accesul studenților la informație fiind superior comparativ cu alte facultăți. Sunt foarte mulțumită de bagajul de cunoștințe pe care l-am acumulat în această facultate. Cadrele didactice au fost în permanență la dispoziția noastră și a existat o colaborare strânsă între studenți și profesori. Recomand oricui această facultate, care mi-a dat competențele pentru a mă adapta la viața profesională.*
  Corina POPESCU VASILE, absolvent, Facultatea de Contabilitate și Finanțe, Câmpulung Muscel
- *Studiul la Facultatea de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității Spiru Haret, oferă oportunitatea de a combina practicarea activităților sportive cu studiul disciplinelor teoretice, aprofundând într-un registru științific, domeniul activităților corporale. Încurajăm colegii noștri mai tineri să urmeze studiile la Facultatea de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității Spiru Haret.*
  Alina IORDACHE și Marilena DOICIU,anul III, Facultatea de Educație Fizică și Sport

STUDENȚII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspund, de la Facultatea de Drept și Administrație Publică – Craiova

- lector univ. dr. Ana Maria MUNTEANU
- lector univ. dr. Cristiana Ecateriana BANU

EVOLUȚIA DREPTURILOR ŞI LIBERTĂȚILOR FUNDAMENTALE ALE OMULUI ÎN ROMÂNIA

În lumea contemporană, instituția drepturilor omului reprezintă o cerință majoră, în timp ce concepțiile cu privire la drepturile omului au suferit importante modificări, în prezent, instituția arătată fiind considerată deosebit de complexă. În România, concepțiile privind drepturile omului s-au cristalizat și afirmat în procesul înfăptuirii aspirațiilor de libertate și unitate națională. Având în vedere toate aceste aspecte, articolul de față își propune o scurtă analiză a evoluției drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, atât pe plan intern, cât și internațional.

Student: ***Care sunt motivele ce au condus la reglementarea juridică a instituției numite „drepturile omului”?***

Profesor: Date fiind implicațiile și consecințele deosebite ale instituției drepturilor omului, pentru însăşi existența umană, necesitatea creării şi menținerii echilibrului în societate, legătura strânsă de interese, individ - societate a determinat reglementarea juridică a acestei instituții deosebit de importante. Astfel că, prin norme de drept s-a fundamentat „status libertatis” al persoanei, noțiune care în timp a avut ca rezultat cristalizarea instituției numită a drepturilor omului, ce reprezintă o garanție solidă a desfăşurării în condiții optime a relațiilor arătate.

Student: ***Prin ce se definește caracterul bivalent al acestei instituții?***

Profesor: În lumea contemporană, instituția drepturilor omului reprezintă o cerință majoră și în timp concepțiile cu privire la drepturile omului au suferit importante modificări, în prezent, instituția este deosebit de complexă. Se poate vorbi chiar de un proces al elaborării drepturilor omului pe plan internațional, dat fiind substanțialele dezvoltări ale acestora, determinate în principal de adoptarea a numeroase convenții internaționale. Se poate aprecia că instituția are un caracter bivalent, fiind în același timp și o „instituție de drept intern, integrată normelor constituționale ale unei țări sau alteia, afectând un număr considerabil de ramuri de drept”.

De subliniat, dincolo de aceste aspecte, cauza lor determinantă, respectiv esența științei drepturilor omului, aceea de a fi ,,ramura speciala a științelor sociale care are ca obiect studiul raporturilor dintre oameni în funcție de demnitatea umană, determinând drepturile și facultățile al căror ansamblu este necesar înfloririi personalității fiecărei ființe umane”.

Student: ***În ce condiții au apărut în România concepțiile privind drepturile omului?***

Profesor: În România, concepțiile privind drepturile omului s-au cristalizat şi afirmat în procesul înfăptuirii aspirațiilor de libertate şi unitate națională.

Încă de la venirea sa pe lume, individul, prin calitatea sa de om, are anumite drepturi subiective, care sunt drepturi naturale individuale. El se naște liber şi egal în drepturi cu ceilalți oameni, iar această libertate determină obligația statului şi a celorlalți semeni de a respecta dezvoltarea sa liberă din punct de vedere fizic, psihic, intelectual sau moral – această obligație erga omnes constituind chiar fundamentul dreptului.

Student: ***Care este raportul dintre doctrina creștină și școala dreptului natural, în interpretarea drepturilor omului?***

Profesor: Principiul propriei identități a oamenilor animă atât doctrina creștină, cât şi şcoala dreptului natural, care a dezvoltat ideea existenței în mod natural a unor drepturi, care aparțin în mod originar şi esențial omului, fiind inerente naturii sale şi de care se bucură tocmai pentru că este om, independent de vreun act anume din partea sa.

Apărute din ideea dreptului natural, ca formă a adevărului etern, răspândit în Univers şi perceptibil pentru rațiune la fel ca axiomele geometriei, drepturile fundamentale ale omului sunt expresia efortului imens depus pentru realizarea celui mai înalt ideal de justiție.

Începând cu membrii şcolii dreptului natural, între care un loc important îl ocupă Aristotel, trecând apoi prin Secolul Luminilor şi până în zilele noastre, adepții acestei teorii au ştiut s-o impună în toate regimurile pentru a apăra libertatea individuală împotriva abuzurilor de orice fel, începând cu cele de natură religioasă şi terminând cu cele specifice statelor totalitariste.

Student: ***Cum s-a conturat, inițial, ideea privind drepturile fundamentale ale omului?***

Profesor: Respectarea şi apărarea drepturilor omului este de esența societății democratice. Conceptul propriu-zis de drepturi ale omului s-a consacrat abia în perioada de pregătire a revoluțiilor burgheze din Europa, având însă la bază idei care existau deja din antichitate sau în gândirea Evului Mediu.

Ideea privind drepturile fundamentale ale omului, ca şi necesitatea apărării acestora s-a conturat întâi în lupta politică, ca rezultat al unor ideologii, pentru ca mai târziu să capete pozitivitate şi juridicitate prin încorporarea în norme de drept.

Din punct de vedere istoric, ideea că individul are drepturile, imanente, intrinseci calității lui de ființă umană, îşi are origini îndepărtate, mai ales în concepția creştină asupra omului. Precursori ai ştiinței dreptului internațional, teologii spanioli şi-au manifestat indignarea față de tratamentul inuman la care erau supuşi locuitorii ce deveneau colonii spaniole sau portugheze.

Student: ***Cât de accesibilă îi este cetățeanului legislația în domeniul drepturilor omului în țara noastră?***

Profesor: În ultima vreme, se remarcă amendări succesive ale legislației în materia drepturilor civile ale persoanelor, ale legislației penale, inclusiv cea privind executarea pedepselor privative de libertate, promovarea legii siguranței naționale, legii poliției, adoptarea, în vara lui 1999, a legii cu privire la înlocuirea pedepsei cu închisoarea contravențională cu munca în folosul comunității, astfel încât să se asigure o mai mare compatibilitate a legislației şi practicii din România cu standardele europene în domeniu.

Deşi s-au remarcat îmbunătățiri progresive ale cadrului legal - decizia legislativă în sensul promovării respectului față de valorile drepturilor omului, prin modificarea şi completarea proiectelor de lege trimise Parlamentului, dar şi prin schimbarea legislației deja existente, fiind evidentă - multitudinea actelor normative impietează asupra formării unei imagini de ansamblu, coerentă şi corectă a cetățeanului nedeprins cu abisurile legale. În acest context se remarcă necesitatea promovării cunoştințelor teoretice despre drepturile omului.

Situația drepturilor omului în România a înregistrat în ultimii ani o evoluție demnă de remarcat atât în ceea ce priveşte elaborarea şi adoptarea unor noi proiecte de acte normative, cât şi în ceea ce priveşte transpunerea în practică a dispozițiilor legale în vigoare.

Student: ***Cum apar, din perspectivă istorică, preocupările românești pentru definirea drepturilor şi libertăților omului?***

Profesor: Din punct de vedere istoric, cele dintâi încercări cristalizate în acest sens, s-au conturat în Transilvania, când, sub influența Renaşterii, s-au dezvoltat încă de timpuriu primele idei umaniste. Pe teritoriul de azi al țării, se manifesta chiar o adevărată şcoală umanistă în contextul european, care fundamentează originea, continuitatea şi unitatea poporului român. Aceasta şcoală are exponenți de seama în marii cărturari Grigore Ureche, Miron Costin, C-tin Cantacuzino, Dimitrie Cantemir, Mitropolitul Dosoftei, Antim Ivireanu. Un important document, care marchează încă de timpuriu preocupările româneşti pentru definirea drepturilor şi libertăților îl constituie hrisovul emis la 15 iulie 1632 de Leon Voda Tomşa, domn al Țării Româneşti (1629-1632), considerat de prestigioşi cercetători români (Valentin Al. Georgescu) ca fiind pe același plan al importanței cu „chartele” emise în alte țări, fapt ce evidențiază şi pe acest plan ,,integrarea țărilor române in evoluția generală a societății europene”.

Student: ***Cum a influențat Revoluția franceză afirmarea drepturilor omului în Principatele Române?***

Profesor: Influența Revoluției franceze a fost deosebit de puternică în Principatele Române unde aspirațiile de unitate şi emancipare națională, coroborate cu marile idei ale Revoluției franceze, s-au regăsit în documentele programatice ale Revoluției de la 1848 din Transilvania, Moldova şi Țara Românească. Sub influența unor mari gânditori - Nicolae Bălcescu, Ghe Lazăr, Ion Ghica - conceptul românesc de drepturi ale omului - „drituri fireşti” a fost elaborat din multiple unghiuri de vedere, ținând seama de interesele țării, în armonie deplină cu unitatea şi independența națională.

Principiile constituționale moderne de organizare a statului şi-au găsit exprimare cât se poate de elocventă în Statutul dezvoltător al Convenției de la Paris -1864, promulgat de Alexandru Ioan Cuza şi în Constituția românească din 1866, prima constituție modernă, inspirată din constituția belgiană, considerată la timpul său cea mai înaintată din Europa.

Student: ***Cum sunt tratate drepturile şi libertățile omului în primele constituții ale românilor?***

Profesor: O expresie deosebit de clară au căpătat drepturile şi libertățile omului din Constituția din 29 martie 1923 care consacră neechivoc dreptul românilor, fără deosebire de origine etnica, de limbă sau religie, de a se bucura de libertatea conştiinței, de libertatea învățământului, a presei, întrunirilor, asociațiilor şi alte libertăți şi drepturi stabilite prin lege.

Privită în raport cu Constituția din 1923, Constituția din 1938 conține evident anumite limitări. Aşadar, numai cetățenii români sunt admisibili în funcțiile şi demnitățile publice, civile sau militare.

În condițiile instaurării regimului de dictatură comunistă, drepturile omului au suferit importante amputări şi reduceri, ele fiind subordonate noii concepții cu privire la organizarea statului, bazată pe dominația unui singur partid şi interzicerea celorlalte partide, pe prohibirea oricăror acțiuni sau atitudini politice care ar fi contravenit ideologiei comuniste.

Student: ***Cum evoluează drepturile şi libertățile omului în România, după 1989?***

Profesor: După anul 1989 au fost create condițiile pentru edificarea unui autentic sistem democratic al drepturilor şi libertăților omului, întemeiat pe recunoaşterea şi stricta traducere în viață a standardelor internaționale. În acest sens au fost întreprinse o serie de măsuri legislative. În perioada imediat următoare România a devenit parte la numeroasele instrumente juridice internaționale, adoptând totodată prevederi pentru adaptarea legislației sale interne la exigențele convențiilor internaționale.

S-a urmărit refacerea întregului edificiu legislativ în consonanță cu imperativele edificării statului de drept cu prevederile convențiilor internaționale şi în special ale Cartei de la Paris (1990) prin care toate statele europene s-au angajat să-şi fundamenteze sistemul de drept pe baza principiilor democratice.

Recunoaşterea şi consacrarea drepturilor omului prin documente internaționale a avut o influență benefică asupra legislației interne a statelor în sensul contribuției la afirmarea respectului față de drepturile omului şi perfecționării legislațiilor naționale. „Indivizii pot beneficia de drepturi şi libertăți pe plan intern numai prin mijlocirea statelor de care aparțin şi care, în virtutea suveranității lor, asigură totodată căile concrete de realizare a drepturilor şi libertăților respective. Fără înscrierea drepturilor omului în normele constituționale şi fără adoptarea măsurilor necesare pentru garantarea lor de către fiecare stat, drepturile şi libertățile cetățeneşti sunt lipsite de orice eficiență”.

Student: ***Ce exemple ne puteți oferi referitoare la recunoaşterea şi consacrarea de către România a drepturilor omului prin documente internaționale?***

Profesor: În cazul României, Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950 şi intrată în vigoare la 3 septembrie 1953 a fost ratificată prin Legea nr 30 din 18 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României nr 135 din 31 mai 1994, intrând astfel în dreptul intern al acesteia.

Indivizii pot beneficia de drepturi şi libertăți pe plan intern numai prin mijlocirea statelor de care aparțin. Acest principiu este consacrat în doctrina ca principiu al subsidiarității dreptului internațional față de dreptul intern.

Un specific deosebit îl reprezintă în privința României principiul ,,self executing”, consacrat în art 20 din Constituție, în sensul că drepturile şi libertățile cetățenilor vor fi interpretate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele şi celelalte tratate la care România este parte, în caz de neconcordanță cu legislația internă, primele având prioritate.

Student: ***Care sunt preocupările contemporane, în plan internațional, pentru protecția drepturilor omului?***

Profesor: Enunțarea, cu valoare de principiu, a ideii că respectarea drepturilor inalienabile ale tuturor oamenilor constituie fundamentul libertății, al justiției şi păcii în lume s-a realizat şi prin existența stabilă şi permanentă a acestei instituții cu o încărcătură de o importanță majoră pentru istoria omenirii. În acest sens, Declarația Universală a Drepturilor Omului vine în completarea acestei susțineri cu un preambul ce conține cel mai înălțător apel la moralitate politică, adresat întregii umanități. Simbol al libertății individuale, regăsindu-se în tot şi în toate care au legătură cu perpetuarea valorilor esențiale pentru omenire, putem afirma că instituția denumită Curtea Europeană a Drepturilor Omului este a noastră, a întregii omeniri, este idealul comun către care trebuie să tindă toate popoarele şi toate națiunile, astfel că orice persoană şi oricare organ al societății să se străduiască, prin învățătură şi educație să dezvolte respectul pentru aceste drepturi şi libertăți şi să asigure, prin măsuri progresive de ordin național şi internațional recunoaşterea şi aplicarea lor universală şi efectivă atât în cadrul statelor membre, cât şi în teritoriile aflate sub jurisdicția lor.

În conformitate cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, idealul ființei umane libere nu poate fi realizat decât dacă se creează condiții care să permită fiecăruia să se bucure de drepturile sale economice, sociale si culturale, ca şi de drepturile civile si politice.

S-a statuat juridic, la nivelul normelor internaționale, obligația morală a statelor de a promova respectarea universală şi efectivă a drepturilor şi libertăților omului.

Student: ***Cum sunt reglementate drepturile omului şi libertățile fundamentale în interiorul Consiliului Europei?***

Profesor: Reprezentând un principiu de drept internațional cu valoare de ,,jus cogens” principiul respectării universale a drepturilor omului”, obligă toate statele în aceeaşi măsură. El implică îndeplinirea unor îndatoriri ferme a fiecărui stat atât față de proprii cetățeni cât şi față de comunitatea internațională a statelor, privită în întregul său. Nerespectarea obligațiilor juridice asumate poate atrage deci sancțiuni din partea comunității internaționale”. Astfel, în cazul Consiliului Europei, cea mai mare organizație interguvernamentală şi interparlamentară europeană, sancțiunea ultimă este aceea a excluderii din rândurile sale a statului membru care şi-a încălcat obligațiile. În preambulul statutului, acceptat de toate statele membre, se afirmă de altfel, convingerea statelor membre în edificarea păcii ,,bazată pe justiție şi cooperare internațională”.

Prin urmare, ,,orice stat european poate deveni membru al Consiliului Europei cu condiția ca el să accepte principiul supremației legii”. De asemenea, el trebuie să garanteze principiul în virtutea căruia orice persoană aflată sub jurisdicția sa, se poate bucura de drepturile omului şi de libertățile fundamentale. Consiliul Europei urmăreşte în mod deosebit: apărarea drepturilor omului si a democrației pluraliste; favorizarea conştientizării şi valorizării identității culturale europene luptând împotriva oricărei forme de intoleranță; căutarea de soluții pentru problemele societății …; sprijinirea țărilor din estul şi centrul Europei în vederea punerii în practică şi consolidării reformelor politice, legislative şi constituționale cu ajutorul unor importante programe de cooperare”.

Student: ***Din ce cauză a apărut Curtea Europeană a Drepturilor Omului?***

Profesor: Într-o sesiune plenară a Curții, cu tema ,,Review of the rules of Court. Invitation to submit comments” s-a dispus instituirea unui comitet permanent de reglementare, compus din vicepreşedintele curții (Dna Elisabeth Palm) care-şi va asuma rolul de preşedinte şi 4 vicepreşedinți. Comitetul va reexamina Regulamentul în lumina celor 18 prime luni de funcționare a acesteia. Scopul este acela de a determina necesitatea aducerii de amendamente sau ajustări ale Regulamentului de funcționare a Curții, astfel încât aceasta să fie îmbunătățit.

Puterea simbolică atribuită Curții Europene a Drepturilor Omului, se regăseşte şi în forța pe care aceasta, ca instrument juridic o are, de a se transforma şi evolua în permanență în beneficiul individului cu scopul de a ajunge într-o poziție cât mai stabilă şi mai corectă, de pe care să poată proteja interesele, drepturile şi libertățile fundamentale ale omului.

Persoanele sau organizațiile interesate să formuleze observații vor putea să facă acest lucru trimițând comentarii scrise grefierului adjunct al Curții, la adresa indicată de emițătorii mesajului.

Prin urmare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului este un organism viu, flexibil, dispus să se adapteze cerințelor, receptor sensibil al informațiilor provenite de la forurile interesate.

Noul sistem instituit în urma revizuirii mecanismului de control şi instituirea pe cale de consecință a Curții Europene a Drepturilor Omului permite, aşa cum de altfel s-a şi anticipat: ,,o mai bună accesibilitate a mecanismului pentru individ; o accelerare a procedurii; o mai mare eficacitate”.

Student: ***Procesul realizării drepturilor omului este unul pe deplin câştigat sau mai sunt direcții de acțiune ce trebuie corectate?***

Profesor: Procesul realizării drepturilor omului nu este unul armonios, care să evolueze de la sine şi rectiliniu. Rămâne un domeniu de luptă şi contestare pe plan intern şi internațional pentru drepturi, pentru acces la putere, la resurse şi respectiv pentru o distribuire a acestora. „De aceea, lupta în favoarea drepturilor omului porneşte de la necesitatea ca statul, societatea, prin diferite forme de acțiune , asigurând egalitatea în drepturi şi exercitarea drepturilor individuale să devină un instrument al participării, al redistribuirii în favoarea tuturor, mai ales a celor care sunt sau devin dezavantajați, pentru a evita excluderea, marginalizarea sau scoaterea lor în afara vieții sociale”.

Uniunea caută să promoveze o dezvoltare echilibrată, durabilă şi asigură libera circulație a persoanelor, mărfurilor, serviciilor şi a capitalurilor. În acest scop este necesar ca evidențiindu-le printr-o cartă să fie întărită protecția drepturilor fundamentale în spiritul evoluției societății, al progresului social şi al dezvoltărilor ştiințifice şi tehnologice. Respectivă Cartă reafirmă, prin respectarea competențelor şi îndatoririlor Uniunii, precum şi a principiului subsidiarității, drepturile care rezultă în special din tradițiile constituționale şi din obligații internaționale comune statelor membre, din Convenția Europeană privind apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, din cartele sociale adoptate de Uniune şi de către Consiliului Europei, precum şi din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene şi a Curții Europene a Drepturilor Omului. În acest context, Carta va fi interpretată de către instanțele Uniunii şi ale statelor membre luând în considerare în întregime explicațiile stabilite sub autoritate preşedinției Convenției care a elaborat Carta.

Student: ***Cum ați caracteriza situația drepturilor omului în România?***

Profesor: Situația drepturilor omului în România a înregistrat în ultimii ani o evoluție demnă de remarcat atât în ceea ce priveşte elaborarea şi adoptarea unor noi proiecte de acte normative, cât şi în ceea ce priveşte transpunerea în practică a dispozițiilor legale în vigoare.

Gravitatea violărilor drepturilor omului obligă însă la o cunoaştere extinsă la nivelul întregii populații, profundă, a normelor imperative în domeniu, aşa încât forța coercitivă a statului, sesizat cu situații de natura celor menționate, să poată fi exercitată prin organele sale cu atribuții specifice.

Populația trebuie sa se simtă apărată de instituțiile statului, obligate să intervină în situații de încălcare a drepturilor sale. Pentru ca ideea enunțată să se concretizeze, cetățenii trebuie să cunoască mijloacele pe care le au la dispoziție pentru înlăturarea cauzelor şi efectelor nerespectării dispozițiilor legale. Sigur, în ceea ce priveşte cadrul juridic existent se remarcă actele şi proiectele de acte normative de natură să asigure independența justiției, inamovibilitatea judecătorilor, cele care fundamentează răspunderea ministe-rială şi accesul la informație, cele menite să asigure organizarea şi funcționarea instituției avocatului poporului.

CONCLUZII

Aderarea la UE a României nu pune în discuție echilibrele instituționale consacrate de Constituția statului şi nici relațiile între puterile publice, în privința cărora statul român este pe deplin suveran. Aderarea implică totuşi anumite adaptări în organizarea internă şi funcționarea puterilor publice.

În general, aplicarea dreptului comunitar este o misiune a jurisdicțiilor naționale, care sunt ținute să respecte principiile supremației şi efectului direct. Judecătorii nu se pot sustrage de la această datorie, deoarece tratatele le conferă o misiune comunitară. Ei trebuie să ajungă la decizii în caz de conflict între dreptul național şi dreptul comunitar şi trebuie să înlăture de la aplicare pe cel dintâi.

Deplina eficiență a dreptului comunitar ar fi ştirbită dacă indivizii ar putea obține o reparație, atunci când drepturile lor ar fi atinse printr-o nerespectare a dreptului comunitar.

Astăzi, calitatea de cetățean al Uniunii Europene, ne permite să beneficiem de toate drepturile ce decurg din acest statut, dar totodată ne atribuie şi obligațiile ce se nasc din aceste drepturi. Ea este concepută pentru a consolida legăturile între cetățeni şi Europa prin promovarea unei identități politice, juridice, culturale, sociale de natură europeană. Ne regăsim astfel în toate structurile acestei Uniuni, de la tratate şi organisme până la instituții care ne oferă protecție, ne reprezintă drepturile şi libertățile şi luptă pentru afirmarea lor. Curtea Europeană a Drepturilor omului deține supremația în rândul acestora, situându-se în vârful piramidei construită de-a lungul anilor, de oameni pentru oameni.

Dacă poporul român a delegat exercițiul puterii sale sau a unor funcții, prerogative, de bunăvoie, atunci cei care au primit aceste puteri au obligația morală de a îl reprezenta cu succes în raporturile cu Uniunea Europeană şi structurile acesteia. El îşi păstrează însă, dreptul natural, care se impune ca primă realitate politică într-o societate. Ca o concluzie, putem afirma că ne aflăm în prezența unei conlucrări a structurilor statale în realizarea voinței poporului. Această conlucrare presupune competențe clar delimitate prin Constituție, autonomie organizatorică şi funcțională, control reciproc fără imixtiune, garanții constituționale ale îndeplinirii mandatului şi ale respectării drepturilor şi libertăților fundamentale ale cetățeanului.

Afirmarea şi protecția drepturilor omului ocupă în prezent un loc major în tratatele europene şi mai ales în activitatea pe care o desfăşoară CEDO în acest sens. Uniunea este fondată pe principiile libertății, democrației, respectului drepturilor omului şi libertăților fundamentale, precum şi ale statului de drept, principii care sunt comune statelor membre.

Egalitatea în fața legii şi protecția tuturor persoanelor împotriva discriminării constituie un drept fundamental, care este esențial pentru funcționarea societăților democratice. Aceasta contribuie la atingerea obiectivelor promovării progresului economic şi social şi a unui nivel crescut de ocupare a forței de muncă, prin întărirea coeziunii economice şi sociale.

Cooperarea organismelor care au un rol esențial în alinierea normelor interne la dreptul comunitar cu instituțiile direct implicate în acest proces de absorbție juridică, reprezintă cheia spre reuşita unei reforme de proporții pe toate planurile, în ceea ce priveşte țara noastră.

Despre Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a scris istorie, ea însăşi fiind instrumentul promotor a tuturor elementelor esențiale pentru a construi viitorul unei Europe Unite.

Popoarele Europei au stabilit o uniune tot mai strânsă între ele şi prin urmare au hotărât să aibă un viitor paşnic, bazat pe valori comune. Conştientă de patrimoniul său spiritual şi moral, Uniunea Europeană se întemeiază pe valorile indivizibile şi universale ale demnității umane, libertății, egalității şi solidarității.

Numeroase acte internaționale, de natură şi valoare diferite, formează un sistem juridic complex de izvoare şi mijloace auxiliare, în baza cărora s-a cristalizat o nouă direcție de influență şi acțiune a acestei problematici, constituindu-se un adevărat drept internațional.

Permanent acest instrument de recunoaştere a drepturilor şi libertăților individului ca entitate europeană, va fi supusă unor critici acide şi se va afla în centrul atenției, fiind sursa de inspirație cea mai vastă pentru cei cu înclinații în domeniul juridic.

Locul pe care îl ocupă această instituție europeană, între cele care hotărăsc destinul bătrânului continent, este unul de mare valoare, deoarece Curtea Europeană a Drepturilor Omului vorbeşte despre trecut, prezent şi viitor, aşezând valorile esențiale ale omenirii între cele mai importante elemente pentru om, state şi pământ.

HARETIȘTII – din nou pe podiumul performanței sportive

Podiumul Campionatului Național Universitar de gimnastică aerobică

Conf. univ.dr. Georgeta NICULESCU
Conf. univ. dr. Elena SABĂU

Luna mai este destinată întrecerilor sportive naționale universitare. După succesele remarcabile obținute de studenții facultății noastre la atletism, înot și handbal, iată că și la disciplinele *cros, gimnastică aerobică, tenis* și *volei pe plajă* (beach volley) studenții haretiști s-au clasat pe primele locuri.

În data de 15 mai, s-a desfășurat tradiționalul *cros universitar*, organizat de Universitatea București. Cursa s-a desfășurat pe străzile Bucureștiului, în perimetrul Cotroceni, Cheiul Dâmboviței, Izvor. Au fost prezente toate universitățile bucureștene, care și-au trimis cei mai valoroși studenți sportivi în alergările pe distanțe lungi. De remarcat faptul că startul cursei a fost efectuat de valoroasa noastă colegă, lector univ. drd. Paula Ivan (campioană olimpică), acompaniată de primarul general al capitalei, dr. Sorin Oprescu. La eveniment au participat atât reprezentanți ai Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Federației Române de Atletism, cât și ai conducerii universităților de stat și private din București. Facultatea de Educație Fizică și Sport a fost reprezentată de un număr considerabil de studenți de la specializările *Educație fizică și sportivă* și *Kinetoterapie și motricitate specială*, însoțiți de cadrele didactice: conf. univ. dr. Toma Petrescu, lector univ. drd. Paula Ivan și lector univ. drd. Cătălin Boeriu. Studentele noastre au dominat cursa de la început până la sfârșit. **Liliana Danci**, studentă în anul I a trecut prima linia de sosire, urmată de o altă studentă haretistă, **Oana Mircea**, anul III. Următoarele locuri au fost ocupate de alți studenți haretiști.

În perioada 16-18 mai, s-a desfășurat *Cupa Universității* la tenis, competiție organizată de Universitatea București. Echipa de tenis a Facultății de Educație Fizică și Sport ,condusă de lector univ. dr. Claudiu Teușdea, a ocupat pe podiumul de premiere locul II, prin studentul **Moris Gelil** (anul I), și locul III, prin studentul **Marius Petcu** (anul III).

În perioada 20-22 mai 2011, a avut loc *Campionatul Municipal Studențesc* de *Volei pe plajă*. Menționăm participarea echipelor reprezentative ale tuturor universităților din București. Echipa facultății, formată din **Paul Crăciun** (anul II) și **Gabriel Kiș** (anul I), coordonată de conf. univ. dr. Adin Cojocaru și lector univ. dr. Marilena Cojocaru, a ocupat locul III pe podiumul de premiere.

Calendarul competițional universitar al lunii mai 2011 a fost încheiat de *Campionatul Național Universitar* de *gimnastică aerobică*, organizat de Universitatea de Medicină din București, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Federația Română de Gimnastică. Participarea la eveniment a fost numeroasă, prin prezența echipelor reprezentative ale universităților din toată țara. Echipa haretistă, participantă la proba de grup, a fost compusă din următoarele studente: **Alina Vrânceanu** (master anul I), **Florentina Stroe** (master anul I), **Cristina Barbu** (anul III), **Sara Bucurescu** (anul III), **Alexandra Andreea Chiș** (anul II) și **Nicoleta Junoiu** (anul II). După o participare dăruită și bine motivată, echipa studentelor noastre a ocupat prima treaptă a podiumului de premiere. De menționat faptul că grupul de gimnaste a fost pregătit și însoțit de către conf. univ. dr. Georgeta Niculescu și asist. univ. Raluca Băbăligea - la rândul ei o valoroasă sportivă, multiplă campioană mondială și europeană la gimnastică aerobică.

Felicităm încă o dată, pe această cale, pe toți studenții sportivi din Universitatea *Spiru Haret,* care au participat și s-au evidențiat în competițiile naționale universitare, desfășurate în prima parte a anului 2011.

Apreciem și lăudăm eforturile conjugate ale studenților noștri în activitatea profesională și sportivă, în care se străduiesc să performeze la standarde superioare.

SESIUNE ANUALĂ DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE A STUDENȚILOR ȘI MASTERANZILOR

CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ, PREMISĂ A DEZVOLTĂRII COMPETENȚELOR PROFESIONALE ALE STUDENȚILOR ȘI MASTERANZILOR

Lector univ. dr. Lucian Dorel ILINCUȚĂ
Asist. univ. drd. Marinela GEAMĂNU

Potrivit tradiției de la Universitatea *Spiru Haret* și, deopotrivă, conștiinței și spiritului de înalt angajament, dovedite de studenți, masteranzi și cadre didactice în procesul educațional, în ziua de joi, 19 mai 2011, în Amfiteatrul A1 din Campusul Didactica, str. Fabricii nr. 46G, Sector 6, București, a avut loc, într-un cadru festiv, Sesiunea anuală de comunicări științifice a studenților și masteranzilor – Cercertarea științifică, premisă a dezvoltării competențelor profesionale ale studenților și masteranzilor, organizată de facultățile de *Management Financiar-Contabil* și *Finanțe și Bănci* din București.

În deschiderea lucrărilor, câteva cuvinte au rostit conf. univ. dr. Eugen Ghiorghiță – decanul Facultății de Management Financiar Contabil, care a ținut să-i felicite pe toți cei prezenți în sală cu sau fără comunicări, pentru interesul acordat acestei manifestări științifice. Totodată, a mulțumit cadrelor didactice coordonatoare pentru munca depusă alături de studenți și masteranzi.

Au fost prezentate lucrările participanților, viitori economiști – *contabili* și *finanțiști*. Multe dintre comunicări au stârnit un real interes prin temele abordate: *eficiența economică și rentabilitatea*, *indici bursieri*, *produse și servicii bancare, noutăți în domeniul reglementărilor contabile și fiscale,* știut fiind faptul că anul acesta se împlinesc 20 de ani de la apariția *Legii contabilității 82/1991,* care a cunoscut modificări, completări și republicări ulterioare. Interes și dezbateri au produs și două comunicări cu teme din cadrul *managementului comparat* – japonez și chinez, cu elemente de tradiție și modernitate din cadrul celor două societăți asiatice.

Putem afirma că toate lucrările înscrise în programul conferinței au o certă valoare științifică. Dintre acestea, reținem: Andreea Florentina Bahrim și Alexandrina Huiban, anul I, CCFEC, MFCB - *Reflectarea în contabilitate a avantajelor în natură acordate salariaților,* coordonator: lect. univ. dr. L. Ilincuță; Cristina Adriana Badea– anul III, Facultatea de Finanțe și Bănci, București - *Eficiența economică și rentabilitatea,* coordonator: asist. univ. drd. M. Geamănu; Adriana Baias– anul III, Facultatea de Finanțe și Bănci, București - *Indicii bursieri internaționali reprezentativi,* coordonator: asist. univ. drd. M. Geamănu; Ana Maria Gheorghe – anul III, Facultatea de Finanțe și Bănci, București - *Creditul bancar – „piatră de moară" în economia românească,* coordonatori: conf. univ. dr. Eduard Ionescu și asist. univ. drd. C. Oprea; Cristina Ioana Gheorghe– anul III, Facultatea de Finanțe și Bănci, București - *Produsele și serviciile bancare – „celule" esențiale ale sistemului bancar,* coordonatori: conf. univ.dr. E. Ionescu și asist. univ. drd. C. Oprea; Adverina Iancu – anul III, Facultatea de Finanțe și Bănci, București - *Categorii de produse oferite de BRD,* coordonator: asist. univ. drd. M. Geamănu; Loredana Ilie – anul III, Facultatea de Finanțe și Bănci, București - *Cardul bancar - instrument de plată în ascensiune,* coordonatori: conf. univ. dr. E. Ionescu și asist. univ. drd. C. Oprea; Maria Maftei (Marunțelu), Mariana I. Privita (Băleșcu) și Georgeta Bărbulescu (Coman), anul I, CCFEC, MFCB - *Microîntreprinderile – 2011*, coordonator: lect. univ. dr. L. Ilincuță; Mihaela - Veronica Mohor (Fanaru), anul I, CCFEC, MFCB - *TVA – curs de schimb valutar la operațiuni în interiorul țării,* coordonator: lect. univ. dr. L. Ilincuță; *Marinela Andreea Mazilescu, Sorin Adrian Macarie* și *Cristian Dobre,* anul III, Management, MFCB - *Managementul japonez între tradiție si modernitate,* coordonator: prof. univ. dr. Z. Gherasim; Geanina Peltea și Florentina Dumitru, anul I, CCFEC, MFCB - *Metode si tehnici de consolidare a conturilor*, coordonator: lect. univ. dr. L. Ilincuță, Ionela-Gabriela Radu (Dragomir), anul I, CCFEC, MFCB - *Corectarea erorilor constatate în contabilitate,* coordonator: lect. univ. dr. L. Ilincuță; Sofia Ilioara Raicu, anul II, CIG, MFCB, *Banii noștri cei de toate zilele. Efectele de comerț – Cambia (elemente juridice și contabile),* coordonator: lect. univ. dr. L. Ilincuță; *Simona Catalina Ștefan,* anul III, Management, MFCB - *Managementul chinez performant,* coordonator: prof. univ. dr. Z. Gherasim; Ileana Ștefan (Mirea) și Marian Mirea, anul I, CCFEC, MFCB - *Noile modificări aduse la Legea contabilității 82/1991 de OUG 37/2011- 20 de ani de la apariția Legii contabilității,* coordonator: lect. univ. dr. L. Ilincuță.

În încheierea manifestării științifice a luat cuvântul domnul prof. univ. dr. Gheorghe Pistol – decanul Facultății de Finanțe și Bănci București, care le-a mulțumit participanților pentru preocuparea în domeniul cercetării, cadrelor didactice coordonatoare și comitetului de organizare pentru reușita acestui eveniment.

Câștigătorii vor fi premiați. Studenții sunt așteptați să ia parte și la următoarea manifestare științifică, iar comitetul de organizare mulțumește tuturor pentru munca depusă.

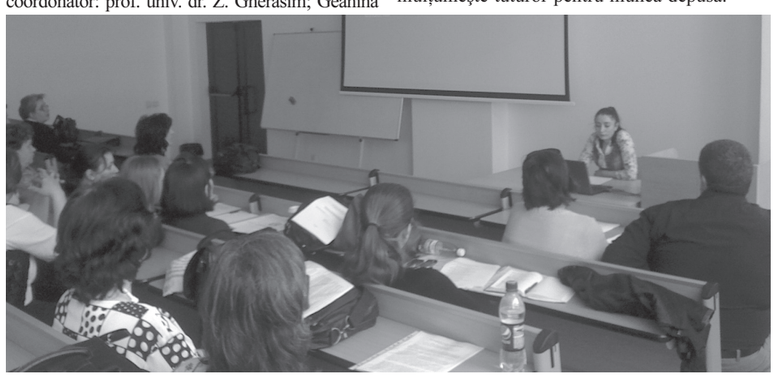

Cercul de marketing al Facultății de Marketing și Afaceri Economice Internaționale
ACTIV MARKETER USH

Activ Marketer

Cercul științific studențesc ACTIV MARKETER USH a debutat într-o primă formă ca urmare a inițiativei cadrelor didactice din cadrul Facultății de Marketing și Afaceri Economice Internaționale, în primăvara anului 2005. Activitatea cercului a răspuns de la bun început unei nevoi identificate la nivelul studenților atât din cadrul Facultății de Marketing cât și din cadrul celorlalte facultăți economice ale Universității *Spiru Haret*, nevoia de a aprofunda într-un mod plăcut, dinamic și incitant atât dimensiunile specifice teoriei de marketing, cât și mai ales, aplicarea practică a principiilor științifice specifice activității de marketing în cadrul a diverse organizații de pe piața din România.

Scopul și menirea cercului sunt relevate prin definirea obiectului de activitate, al statutului si obiectivelor sale principale, elemente integrate în documentele interne de prezentare a activității de cercetare științifică în cadrul Facultății de Marketing și Afaceri Economice Internaționale. Astfel obiectul de activitate al cercului este definit prin – „*desfășurarea activității de cercetare științifică a studenților, completarea formării profesionale și științifice a studenților, integrarea acestora pe piața forței de muncă specifice domeniului marketing"*

Cercul are statutul unei forme de organizare proprii a Facultății de Marketing și Afaceri Economice Internaționale, care promovează cooperarea și dezvoltarea cercetării științifice de specialitate în rândul tuturor studenților economiști interesați de aprofundarea cunoștințelor specifice domeniului marketing. Pentru a reflecta cât mai fidel acest statut și obiectul sau de activitate, inițiatorii cercului studențesc au propus o serie de obiective cum ar fi:

1. Derularea activităților specifice cercetării științifice cu implicarea directă a studenților: realizarea de cercetări și studii diverse pe aria marketingului aplicat; analiza și interpretarea studiilor de caz referitoare la activitatea diverselor firme/instituții/entități; realizarea de simulări privind: implementarea strategiei de marketing a unei organizații, derularea unei campanii promoționale, organizarea și planificarea activității de marketing ş.a.; organizarea de şcoli de vară, tabere cu tematica dedicată dezbaterilor pe marginea diverselor provocări specifice pieței forței de muncă în domeniul marketingului

2. Realizarea de dezbateri, prezentări, mese rotunde cu participarea factorilor de decizie în activitatea de marketing a diverselor organizații, precum și cu alte cadre didactice sau personalități implicate în problematica marketingului din țară sau străinătate.

3. Organizarea unor stagii de practică și colaborare ale studenților cu diverse instituții și/sau organizații.

4. Organizarea unor vizite de lucru, prezentări, workshop-uri la sediul instituții-lor/ companiilor partenere.

5. Realizarea unor proiecte comune de cercetare împreună cu alte instituții de învățământ, sau firme, atât din țară cât și din străinătate. Impulsionarea și gestionarea activității de cercetare științifică a studenților axată pe problematica diversă a marketingului contemporan.

6. Editarea de către studenți sub îndrumarea cadrelor didactice de specialitate a unei reviste dedicate problematicii marketingului în general.

7. Colaborarea, pe toate planurile, cu alte forme de asociere și cercetare științifică a studenților (cercuri științifice, asociații studențești etc.).

8. Promovarea imaginii Universității Spiru Haret*, a Facultății de Marketing și Afaceri Economice Internaționale în cadrul mediului academic, pe piața muncii și în relațiile stabilite cu alte forme de organizare similare ale activității de cercetare științifică a studenților.*

Inițiatorii cercului s-au concentrat pe crearea unor oportunități reale pentru toți cei interesați de a-și îmbogăți bagajul de aptitudini și competențe în practica de marketing prin intermediul unor întâlniri cu specialiști având o bogată experiență în implementarea activității de marketing sub diferite aspecte.

O primă întâlnire de acest gen s-a bucurat de o prezență considerabilă – 96 de studenți ai tuturor facultăților economice din cadrul Universității – Facultatea de Marketing și Afaceri Economice Internaționale, Facultatea de Finanțe și Bănci, Facultatea de Management Financiar Contabil. Întâlnirea l-a avut drept invitat pe managerul general al Agenției de comunicare pe Internet Webstyler –Bogdan Nițu, fiind o ocazie specială pentru participanți de a se familiariza cu cele mai avansate concepte referitoare la webmarketing și online advertising ale momentului. Bogdan Nițu a realizat o serie de insight-uri pentru cei mai importanți clienți ai Agenției Webstyler, cum ar fi Auto Țiriac Leasing, Altex, Ford România, fiind abordate și campanii sociale - consumul pentru carne de pui.

Atât prima întâlnire cu un specialist în domeniu cât și următoarele au relevat interesul crescut al studenților pentru aplicarea efectivă, practică a principiilor unei activități de marketing eficiente. Astfel, la inițiativa lectorului univ drd. Daniel Gârdan și a asistentei univ. Iuliana Petronela Geangu, au fost organizate, în completarea activității obligatorii de practică de specialitate aferente anului II de studii, stagii de practică în cadrul cercului prin intermediul a două firme specializate în cercetări de piață - prestigioasa IMAS – marketing & sondaje – prima firmă de cercetări cu capital integral românesc și respectiv Field Insights – firmă de cercetări specializată în colectarea datelor pentru instituții și companii din domeniul cercetărilor de piață. De-a lungul stagiilor, circa 30 de studenți din cadrul cercului au beneficiat de un program de pregătire special, derulat pe parcursul a 15 zile, urmat de colaborări individuale și chiar de angajarea efectivă a unora dintre studenți în cadrul firmei Field Insights. Pregătirea studenților în cadrul celor două firme a fost coordonată de către cadrele didactice organizatoare împreună cu tutorii desemnați de către firme – managerii responsabili cu cercetările de teren din cadrul ambelor societăți – Ruxandra Iancu, Field Insights, și Gheorghiu Oana, IMAS.

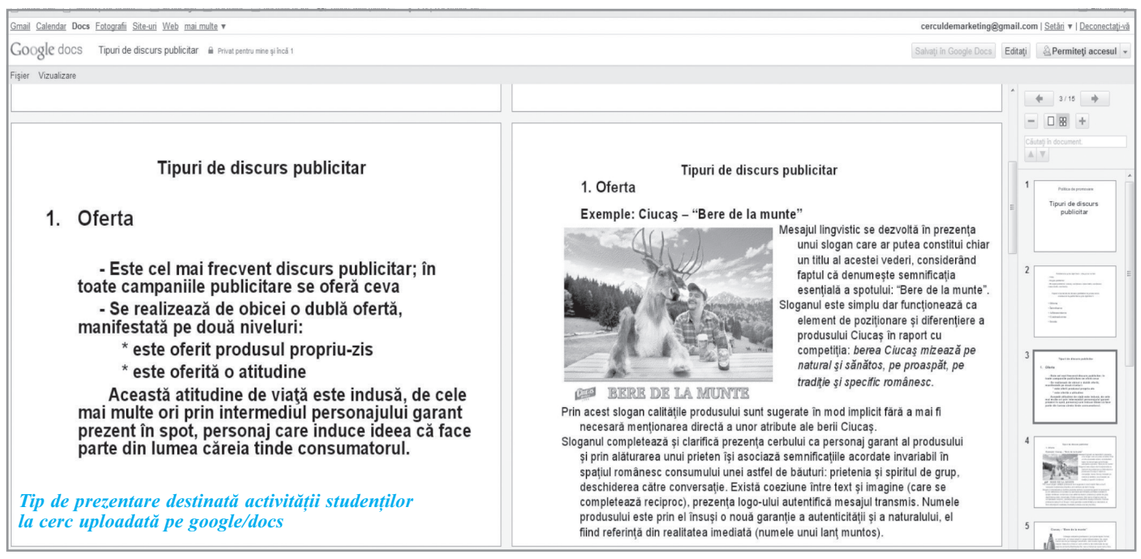

Tip de prezentare destinată activității studenților la cerc uploadată pe google/docs

Această pregătire a vizat atât însușirea de către studenți a unor concepte teoretice cu grad înalt de complexitate (pregătirea interviurilor tip CATI, a focus grupurilor și interviurilor în profunzime) cât și în special activitate practică – operatori de interviu, analist, operator CATI, managementul cercetărilor, analiza cu SPSS și redactarea raporturilor finale pentru diferite cercetări. Pentru fiecare tip de activitate studenții au avut microsesiuni de training organizate în firmă, urmate de aplicarea cunoștințelor în cadrul proiectelor de cercetări curente. În cazul firmei IMAS, studenții s-au putut familiariza și cu barometrul lunar privind rating-ul posturilor de radio și TV de la noi din țară, IMAS fiind singura firmă specializată care realizează la nivel național acest tip de studii. Atât pe parcursul stagiilor cât și la finalul acestora cadrele didactice coordonatoare au avut o serie de întâlniri cu toți participanții pentru a identifica feedback-ul acestora legat în mod direct de activitatea depusă. Astfel, în urma discuțiilor cu studenții și managerii implicați au rezultat o serie de concluzii valoroase, fiind acumulată o experiență direct legată de organizarea activității de practică care a putut fi utilizată ulterior cu succes de către catedra de marketing și relații economice internaționale a facultății chiar în cadrul proiectelor pe fonduri structurale tip POSDRU pe care Facultatea de Marketing și Afaceri Economice Internaționale le derulează în prezent – „Studenți practicieni – studenți activi și integrați" (POSDRU/90/2.1/S/64176.

Începând cu anul 2008, funcționează blog-ul cercului studențesc (cf fig nr 1) la adresa http://cerculdemarketing.blogspot.com/, și respectiv grupul cercului la adresa cerculdemarketing@googlegroups.com. Acesta a reprezentat un prim demers de creare a unei interfețe de comunicare mai moderne și eficiente cu participanții la cerc, fiind continuată, în prezent, printr-un amplu proces de „rebrading" al cercului și de creare a unei identități vizuale.

Aspecte de la întâlnirea „Strategii de marketing anticriza pentru micile afaceri"

În cadrul blogului sunt prezentate o parte din activitățile derulate, de asemenea fiind create topicuri pentru informațiile necesare pregătirii în vederea workshop-urilor sau dezbaterilor, cărți recomandate din literatura de marketing, amănunte organizatorice și nu în ultimul rând, link-uri catre resurse online de marketing sau diverse concursuri, dezbateri, evenimente organizate de alte instituții sau asociații, la care studenții membri ai cercului sunt invitați să participe (www.xtrm.ro, http://www.marketingschool.ro/, www.inspire2009.ro etc).

Grupul creat pe googlegroups reprezintă un alt instrument online de gestionare a activității cercului din perspectiva postării materialelor necesare familiarizării studenților cu topicurile diverselor întâlniri.

Deși organizatorii cercului au pus și vor pune accentul în mod deosebit pe latura practică a activității de marketing, este necesar un proces continuu de aprofundare a conceptelor și noțiunilor de specialitate de către studenți, noțiuni a căror dinamică obligă la un efort de studiu constant.

Astfel, secțiunea de googledocs oferă studenților posibilitatea downloadării oricărui tip de fișier (doc,ppt,pdf etc) necesar pentru activitatea cercului.

Un alt reper în activitatea cercului îl reprezintă întâlnirea din martie 2009 cu directorul de marketing al Junior Chamber International România, importantă organizație pe plan mondial reprezentativă pentru tinerii antreprenori, ec.drd. Alin Angheluță.

Întâlnirea a avut drept subiect – „Planul de afaceri - Modalități de începere a unei afaceri - Strategii de marketing anticriză pentru micile afaceri". În cadrul acesteia s-au discutat aspecte esențiale pentru orice tânăr antreprenor în conceperea și dezvoltarea unui concept de afacere, prezentându-se diferite exemple de planuri de afaceri și fiind dezvoltați în special pașii necesari implementării unei strategii de marketing pentru întreprinderile mici și mijlocii afectate de actuala criză economică.

În același timp, studenții după vizionarea materialelor prezentate,au fost invitați să răspundă la întrebări cheie privind:testarea ideii de afaceri, realizarea proiecțiilor financiare, stabilirea modalității de organizare comercială și alegerea formei de funcționare juridică cea mai potrivită, identificarea obiectivelor principale și secundare prin realizarea de analize SWOT, PEST, Modelul Porter etc, modalitățile de dezvoltare și implemetare a mixului de marketing în funcție de obiectivele alese, tendințe de viitor ale economiei românești, problematica IMM-urilor în condițiile crizei. În procesul de identificare al instrumentelor sau tehnicilor de marketing eficiente pentru micile întreprinderi, studenții au sesizat legătura între elementele foarte complexe ale mediului de marketing din România și obiectivele specifice pentru fiecare submix de marketing.

În anul 2010, activitatea cercului a intrat într-o etapă nouă, începând un adevărat proces de reevaluare a obiectivelor și modalității de structurare a activității. Astfel, au fost contactați un număr sporit de specialiști care vor onora cu prezența întâlnirile și workshop-urile care se vor derula în perioada următoare. În urma discuțiilor cu studenții au fost identificate o serie de teme de interes cum ar fi: Managementul relațiilor cu clienții în marketingul bancar. Tehnici de vânzări - (Lexmark). Agenția de publicitate, tehnicile de comunicare integrată în marketing, mixul promoțional – (GMP Advertising). Marketing pe internet, piața de e-business – (Webstyler). Strategii de branding, dezvoltarea unei mărci de succes – (Albalact). Managementul proiectelor, aplicații în industria auto – (Michelin). Strategii de poziționare, tehnici de segmentare – (Samsung, Wolkswagen). Metodologii și Standarde Internaționale de Management de Proiect – (IntraRom). Marketing direct - (Altex).

Totodată, în debutul anului universitar s-a definitivat un colectiv de 12 studenți ai anului II și III din cadrul Facultății de Marketing și Afaceri Economice Internaționale care fac parte din echipa permanentă de implementare a cercului științific având fiecare atribuții organizatorice și operaționale (gestionarea bazei de date cu studenți, a blog-ului, grupului, postarea materialelor promoționale, logistica necesară întâlnirilor etc). Cu ajutorul acestora și a altor colegi interesați au fost realizate de către cadrele didactice ale catedrei de marketing și relații economice internaționale, două cercetări cantitative și calitative destinate identificării viitoarelor direcții de acțiune ale cercului, precum și testării noii identități vizuale a cercului. Din acest punct de vedere, studenții au fost angrenați alături de specialiști și cadre didactice în crearea unui logo, nume de marcă și a unor materiale promoționale specifice cercului.

Demersurile sunt necesare atât din dorința de a răspunde mai bine și mai eficient nevoilor dinamice ale absolvenților, cât și deoarece reprezintă baza fundamentală pentru dezvoltarea unor colaborări de durată cu asociații similare sau cu alte forme de organizare a cercetării științifice studențești și nu numai (Marketer Club – ASE, Facultatea de Marketing, AIESEC, ASER,VIP etc).

Alături de inițiative mai recente din cadrul Facultății de Marketing și Afaceri Economice Internaționale – Cercul științific studențesc de creativitate economică, filozofică și sociologică - CEFS, condus de lect. univ dr Miltiade Stanciu, axat pe dezvoltarea creativității economice, leadership-ului, integrării organizaționale a tinerilor, dezvoltării abilităților de public speaking etc, cercul științific studențesc ACTIV MARKETER USH, coordonat de lector univ.drd. Daniel Gârdan, își propune să îmbogățească obiectivele și dezideratele sale inițiale, adăugând noi valențe pregătirii practice și teoretice a studenților economiști.

STRATEGIA DUNĂRII

Sesiune științifică la Academia Oamenilor de Știință. Vineri, 3 iunie 2011, la Academia Oamenilor de Știință s-a desfășurat o consistentă sesiune de comunicări științifice, în cadrul căreia au fost prezentate lucrări foarte interesante: Radu Ștefan Vergatti – *Portul dunărean Chilia Veche la mijlocul secolului al XIV-lea în actele notarilor genovezi,* George G. Potra – *Șantierele navale la Dunăre în secolele XVIII-XIX,* Corneliu Mihail Lungu – *Dunărea în raporturile româno-austro-ungare (1878-1914)*, Alexandru Ghișa – *Conferința Dunării de la București din 1940. România între Germania și URSS,* Viorica E. Ungureanu – *Fluviul Dunărea – repere de ecologie spirituală,* Aurelian Blidaru – *Strategia pentru dezvoltarea Dunării. Priorități naționale*, Octavian Gh. Botez, Costin Lianu, Corina Gudei – *Marea Neagră și macro-regiunea fluvială Dunărea, zonă de perspectivă pentru cooperarea economică internațională,* Gheorghe Ionașcu – *Problematica Dunării pentru România*, Daniela Sanislav – *Dunărea-sursă de energie și pilon al unui mediu înconjurător nepoluat*, Mircea Octavian Popoviciu – *Potențialul hidroelectric al Dunării și câteva probleme conexe*, Vasile Cândea, Ion Chiuță ş.a - *Amplasarea unui baraj pe Dunăre. Interese și conflicte*, Marius Băcescu, Daniil Dragoş – *Trecutul, prezentul și viitorul economiei românești*, Costel Petcu, Mihai Filat – *Pădurile din lunca Dunării. Trecut, prezent și viitor*, IPS Teodosie – *Dimensiunea spiritual ortodoxă.*

Conferința Europeană a Orașelor și Regiunilor Dunării. Consiliul Orașelor și Regiunilor Dunării a organizat la Belgrad, între 2-3 iunie 2011, cea de-a V-a Conferință Europeană a Orașelor și Regiunilor Dunării. Tema reuniunii a fost *Dunărea – fluviul oportunităților*, care se înscrie în conceptul de prezent și viitor comun al Europei. Cooperarea și parteneriatul între orașe și regiuni devin mult mai importante în cadrul *Strategiei UE pentru macro-regiunea Dunării* (populație de peste 100 de milioane). O atenție particulară se acordă tineretului interesat, proiectelor de colaborare privind: mediul înconjurător, cultura și turismul, transportul, cultura și societatea civilă.

Târg Internațional Dunărean și al Deltei Dunării. O altă manifestare, de această dată având ca gazdă România, se va desfășura la București între 23-26 iunie a.c., în Complexul Expozițional *Romexpo*. Va fi primul *Târg Internațional Dunărean și al Deltei Dunării,* la care vor participa firme din țările participante la *Strategia UE pentru Dunăre* (Germania, Austria, Slovacia, Republica Cehă, Ungaria, Slovenia, Croația, Bosnia-Herțegovina, Muntenegru, România, Bulgaria, Republica Moldova și Ucraina.

Întâlnire la nivel înalt. În ziua de 24 iunie 2011 se vor întâlni șefii de state și guverne ale țărilor Consiliului Europei pentru a aproba *Strategia UE 2020 privind Dunărea*. Cu acest prilej, va fi discutată și convenită problema finanțării proiectelor dunărene. În acest context, printre marile proiecte anvizajate sunt și *București – port la Dunăre* și alte două poduri peste cel mai mare fluviu navigabil din Europa.

Prof. univ. dr.
Octavian BOTEZ

FACULTATEA DE RELAȚII INTERNAȚIONALE, ISTORIE ŞI FILOSOFIE,

În data de 25 mai a avut loc Sesiunea anuală de Comunicări ştiinţifice ale cadrelor didactice din Facultatea de Relaţii Internaţionale, Istorie şi Filosofie. Publicăm două dintre comunicările prezentate, aparţinând profesorilor Alesandru Duţu şi Constantin Olteanu.

Concepția strategică pentru eliberarea Basarabiei şi a nordului Bucovinei

Prof. univ. dr. Alesandru DUȚU

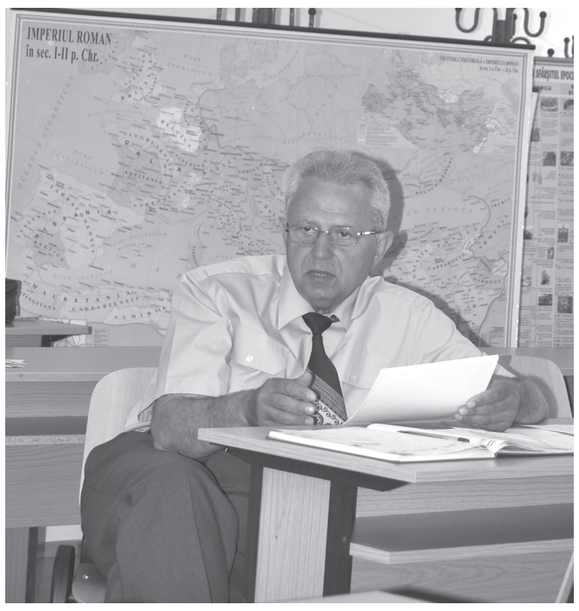

În pofida a ceea ce s-a scris multă vreme în istoriografia română şi străină, obiectivul principal al angajări României în război acum 70 de ani, la 22 iunie 1941, alături de Germania, împotriva Uniunii Sovietice, l-a reprezentat reîntregirea teritorială. Prin urmare, acţiunea românească nu a avut un caracter expansionist şi revizionist, aşa cum a fost cazul în situaţia aliatului său mult mai puternic, deoarece lovitura cea dintâi a fost dată în iunie 1940 de Uniunea Sovietică. Dacă nu avea loc incalificabilul rapt sovietic, urmat de rapturile asemănătoare săvârşite de Ungaria şi Bulgaria în toamna aceluiaşi an (cu sprijin sovietic şi german) nu se producea nici acţiunea militară românească din 1941, căci România nu avea nicio revendicare teritorială faţă de statele vecine, cu atât mai mult faţă de colosul sovietic. În acest context, misiunea principală a noii conduceri a ţării – asumată la 6 septembrie 1940 de Ion Antonescu (cu un evident sprijin german) - a devenit aceea a refacerii integrităţii şi unităţii naţionale. Intuind planurile germane, Ion Antonescu a decis singur angajarea României în război de partea Reich-ului, declarând că poporul român nu l-ar ierta *„dacă ar lăsa armata română cu arma la picior, în timp ce trupele germane ar fi în marş prin România împotriva ruşilor”*.

Cu toate acestea, conducerea românească nu a elaborat o concepţie strategică eficientă (în mai multe variante chiar) pentru repunerea graniţei la locul ei (pe Nistru), Ion Antonescu exprimându-şi doar (cu fermitate şi în numeroase prilejuri) hotărârea de a acţiona pe toate căile pentru reîntregirea teritoriului naţional. În acest scop a adoptat unele măsuri pentru întărirea statului şi armatei, nefinalizate însă din varii motive (de ordin intern şi extern), cu toate că, din octombrie 1940, armata română a beneficiat, într-o oarecare măsură, de sprijinul oferit de Misiunea Militară Germană. Ca urmare, în vara anului 1941, când România a intrat în război pentru eliberarea teritoriului străbun, armata română nu era pregătită temeinic pentru război, după planuri judicios şi din timp concepute, care să prevadă cu claritate (pentru cei în măsură să cunoască acest lucru, evident), dispozitivul de luptă, misiunile, etapele îndeplinirii lor etc.

Acest lucru era foarte bine cunoscut de către germani. Ca urmare, prin Directiva nr. 21, Hitler a stabilit (decembrie 1940) armatei române o misiune secundară, de imobilizare a forţelor sovietice la flancul sudic al frontului, pentru a nu permite pătrunderea acestora spre zona petroliferă, căreia Führer-ul îi acorda o importanţă deosebită. Referindu-se la slaba capacitate de luptă a armatei române, în unele cercuri militare germane se aprecia că aceasta *„nici nu putea fi considerată ca armată”*. Pe aceleaşi coordonate de apreciere, generalul Franz Halder, şeful Statului Major General al Armatei de Uscat germane, concluziona că *„forţele armatei române, în majoritate, nu sunt indicate pentru misiuni de luptă independente”*.

Informat despre aceasta, Hitler a modificat (17 martie 1941) planul de atac al Grupului de armate „Sud”, hotărând *„să se renunţe deocamdată la un atac peste Prut”* şi să se înainteze în această zonă numai cu forţele care *„sunt necesare pentru imobilizarea inamicului”*, luându-se toate măsurile necesare pentru a se împiedica o eventuală pătrundere a forţelor sovietice spre zona petroliferă. La 30 martie 1941, Führer-ul şi-a manifestat din nou neîncrederea în capacitatea de luptă a armatei române, declarând: *„Cu românii nu se poate face nimic. Poate că, în spatele unui obstacol foarte puternic (fluviu), ei ar putea asigura apărarea acolo unde nu se atacă. Antonescu şi-a mărit armata, în loc de a o reduce şi îmbunătăţi. Soarta unor mari unităţi germane nu trebuie să fie dependentă de rezistenţa unităţilor române”*. Ascunse românilor şi înfăţişate exclusiv drept măsuri de prevedere faţă de o eventuală agresiune din partea ruşilor au fost şi redislocările de forţe şi constituirea de comandamente germane pe teritoriul României. Referindu-se la aceste măsuri şi la indicaţiile primite de la Berlin, generalul Erik Hansen, şeful Misiunii Militare Germane în România, conchidea: *„Românii se vor amuza. Chiar atât de naivi nu sunt”*.

Ca urmare, Marele Stat Major român nu a avut posibilitatea să pregătească din timp campania eliberatoare, mai ales în condiţiile în care cuvântul *„mobilizare”* nu a fost pronunţat nici la 26 mai 1941, când generalul Erik Hansen a transmis generalului Alexandru Ioaniţiu, şeful Marelui Stat Major, dorinţa germanilor de a completa efectivele trupelor din Moldova şi de a duce în zonă rezerve, şi nici la 28 mai 1941, când trupele germane au primit ordinul pentru definitivarea pregătirilor în vederea declanşării planului *„Barbarossa”*, deşi acesta preciza şi misiunile trupelor române.

Ignorarea României în problemele de fond ale pregătirii războiului a fost recunoscută până şi de Ion Antonescu în timpul anchetei care a precedat procesul din primăvara anului 1946, când a declarat că Killinger l-a informat despre atacul ce urma să aibă loc la 22 iunie 1941, abia la 9 iunie, la Predeal. *„Timpul trecând* - declara mareşalul la 26 aprilie 1946 în faţa acuzatorului public Dumitru Săracu - *am fost nevoit să chem pe domnul Killinger şi să-l previn că este neapărat necesar să fiu prevenit cu cel puţin 10 zile înainte de data începerii acţiunii militare, fiindcă altfel voi fi surprins cu armata nemobilizată. La 9 iunie, la Predeal, domnul Killinger, într-o întrevedere pe care i-am acordat-o, la cererea sa, mi-a spus, ferindu-se chiar de domnul Mihai Antonescu şi de domnul Steltzer, care asistau la întrevedere: „Mi-aţi cerut o dată”. Şi cu creionul a însemnat 22 iunie pe o foaie de hârtie. Mi-a trecut hârtia şi mi-a spus: „Aceasta este data”. A doua zi am trecut la mobilizarea armatei, care s-a făcut în modul cel mai discret posibil.”*

Liniile directoare ale colaborării germano-române în plan militar aveau să fie stabilite abia la 12 iunie 1941, în timpul întrevederii pe care Hitler a avut-o cu Ion Antonescu la München, fără a se fi realizat nici atunci o alianţă scrisă sau vreun plan concret de acţiune, ci doar o înţelegere principială în ceea ce priveşte misiunile defensive ce trebuiau întreprinse în Moldova în cazul unei agresiuni sovietice.

Cu discreţie şi tact, Hitler şi-a impus punctele de vedere în ceea ce priveşte adoptarea deciziilor de importanţă strategică. La 12 iunie 1941, el i-a precizat, deschis şi clar, lui Ion Antonescu că *„intenţionează să-l lase să apară în faţa poporului român drept comandantul suprem în acest spaţiu”*, un stat major de legătură, condus de generalul von Schöbert, urmând a se îngriji de respectarea liniilor directoare operative generale. Ignorând, precizarea expresă făcută de Hitler în privinţa aparenţei conducerii supreme româneşti, Ion Antonescu a răspuns că *„acceptă cu plăcere această propunere de a fi comandant suprem, nu de dragul faimei”*, promiţând că va face totul pentru *„a îndeplini cu succes misiunile ce îi revin”*.

La 18 iunie 1941, Hitler a făcut cunoscută şi decizia de a concentra conducerea războiului într-o *„singură mână”*, care nu putea fi, evident, decât a sa. Asigurându-l că va avea grijă ca *„independenţa şi prestigiul personalităţilor conducătoare ale aliaţilor noştri faţă de poporul şi armata lor să fie respectate în cel mai înalt grad”*, Führer-ul „îl ruga” pe generalul Ion Antonescu să-i îngăduie să-i transmită *„din când în când”*, dorinţele referitoare la armata română a căror execuţie, în scopul desfăşurării unitare a operaţiilor militare, trebuia considerată *„ca absolut necesară”*. Dorinţele sale urmau să fie transformate *„în ordine militare”* de către generalul Eugen von Schöbert, comandantul Armatei 11, ceea ce însemna interpunerea a încă unui eşalon german până la Ion Antonescu. În cazul în care deciziile erau *„esenţiale”*, acestea trebuiau difuzate sub semnătura conducătorului statului român.

Prin modul în care a realizat structura de comandament şi funcţionarea relaţiilor germano-române, Hitler a asigurat generalului Eugen von Schöbert atribuţii mult mai mari decât cele impuse de funcţia de comandant de armată, subordonat, aşa cum se prevăzuse, generalului Ion Antonescu. Mai mult, faptul că Armata 11 germană primea ordine şi din partea feldmareşalului Gerd von Rundstedt, comandantul Grupului de armate „Sud”, făcea ca cel puţin în unele documente germane Grupul de armate *„general Ion Antonescu”* să apară ca fiind subordonat acelei structuri germane de comandament.

În pofida acestor limitări, categoric este faptul că existenţa Grupului de armate *„general Antonescu”* la flancul sudic al frontului germano-sovietic a fost o realitate evidentă, care a contribuit din plin la realizarea unuia dintre obiectivele principale ale intrării României în război: eliberarea Basarabiei şi a nordului Bucovinei ocupate de Uniunea Sovietică în 1940. Rolul lui Ion Antonescu nu poate fi pus sub semnul îndoielii, chiar şi în condiţiile în care a acţionat în cadrul concepţiei strategice germane.

În cadrul concepţiei generale germane de desfăşurare a operaţiilor militare la flancul sudic al frontului est-european, Hitler a stabilit (în scrisoarea trimisă generalului Ion Antonescu la 18 iunie 1941) şi *„misiunea iniţială”* a forţelor germane şi române, care consta în apărarea teritoriului românesc *„contra invaziei forţelor ruseşti”. Chiar şi atunci, misiunile Armatei 4 române,* singura armată pe care avea s-o conducă nemijlocit Ion Antonescu până în octombrie 1941, nu erau cunoscute de Înaltul Comandament român.

Luând în calcul varianta rezistenţei forţelor sovietice dislocate în Basarabia şi în nordul Bucovinei, Înaltul Comandament German a decis (20 iunie 1941) să pregătească operaţiile ofensive în două ipoteze: 1. *„Nachtoss”* - urmărire energică, imediat ce forţele sovietice ar fi părăsit poziţiile de pe malul estic al Prutului, sub presiunea indirectă a trupelor care acţionau în Galiţia; 2. *„München”* - atacarea poziţiilor deţinute de armatele sovietice pe Prut, în cazul în care acestea ar fi intenţionat să reziste. Ordinul a fost transmis prin generalul Eugen von Schöbert şi retransmis, aşa cum se stabilise, ţinând seama de importanţa lui, sub semnătura generalului Ion Antonescu. În conformitate cu această concepţie generală germană, generalul Ion Antonescu, comandantul forţelor româno-germane, a sintetizat (22 iunie 1941), în ordinul nr.28, misiunile iniţiale ce trebuiau îndeplinite: *„Armatele aliate germano-române din România au deocamdată misiunea de a constitui pivotul manevrei strategice şi a fixa maximum de forţe inamice. În cazul în care forţele inamice de pe frontul român ar încerca retragerea, armatele germano-române le vor urmări cu vigoare în scopul de a dezorganiza manevrele de retragere ale inamicului şi de a nimici cât mai multe forţe inamice, înainte ca ele să treacă la est de Nistru, a împiedica instalarea inamicului pe Nistru şi a trece acest râu odată cu inamicul”*.

Această concepţie de desfăşurare a acţiunilor militare i-a fost reamintită generalului Ion Antonescu de Hitler în scrisoarea din 29 iunie 1941 prin care Führer-ul cerea, sub formă de rugăminte (ca de obicei) să pună *„sub ordinele”* generalului Eugen von Schöbert diviziile române prevăzute şi să întreprindă cu celelalte forţe româneşti *„o ofensivă care să aibă drept scop siguranţa spre sud-est a flancului ca şi protecţia României de sud, inclusiv a teritoriului petrolifer”*. Cu acelaşi prilej, invocând necesitatea punerii de acord a ofensivei Armatei 11 germane *„cu ansamblul operaţiunilor”* desfăşurate de Grupul de armate „Sud”, Hitler a mai precizat că feldmareşalul Gerd von Rundstedt trebuia să emită *„cu oarecari condiţiuni, în termenul cel mai scurt, directive generale”*. Încercând să evite o eventuală reacţie din partea lui Ion Antonescu, Führerul a transmis că *„dorinţele”* feldmareşalului von Rundstedt fuseseră, în prealabil, aprobate de el şi îl ruga, prin urmare, să la dea curs *„în interesul unei conduceri unitare şi energice”*. Cu acelaşi prilej, el transmitea că nu se hotărâse încă *„momentul precis şi direcţia atacului ce se va da din România”* (deşi războiul începuse de o săptămână).

Prin urmare, atât concepţia de ansamblu cât şi misiunile concrete ale armatelor române au aparţinut Înaltului Comandament german, generalul Ion Antonescu, comandantul frontului româno-german, şi generalul Alexandru Ioaniţiu, şeful Marelui Cartier General român, intervenind împreună cu generalul Eugen von Schöbert, comandantul Armatei 11 germană, doar pentru transpunerea în practică a directivelor lui Adolf Hitler.

În acest context, pregătirea militară a României în vederea angajării în război nu s-a făcut în condiţii corespunzătoare. Factorul surpriză, vizat de germani, nu a compensat total neajunsurile provocate de lipsa de informare a conducerii supreme româneşti în legătură cu obiectivele şi misiunile concrete care trebuiau îndeplinite de armatele române. Realizarea dispozitivului iniţial de luptă s-a făcut pentru varianta apărării, în cazul unui atac sovietic, apreciat ca iminent, ceea ce a provocat neajunsuri în faza ofensivă a acţiunilor militare. Ca urmare, consecinţele negative asupra desfăşurării operaţiilor militare s-au făcut simţite încă din primele zile de război. Realitatea câmpului de luptă, pierderile mari de la Ţiganca (şi apoi de la Odessa) au fost concludente în acest sens. Aceasta nu înseamnă însă principala vină a aparţinut germanilor. Responsabilii principali au fost conducătorii României şi cei ai armatei, inclusiv din perioada care a precedat războiul, care nu au luat măsurile necesare pentru instruirea şi pregătirea temeinică a armatei pentru război.

Prin urmare, concepţia strategică a campaniei eliberatoare din Basarabia şi nordul Bucovinei a aparţinut germanilor (nu românilor) ale căror trupe au avut o contribuţie importantă la obţinerea succesului, fără germani reîntregirea teritorială neputându-se realiza. Cu toate acestea, generalul Ion Antonescu (care a avut rolul esenţial în angajarea ţării în război) nu şi-a asumat rolul de marionetă, participând efectiv la conducerea operaţiilor militare, în special în sectorul de luptă al Armatei 4 române.

REPERE ISTORICE PRIVIND EVOLUȚIA STÂNGII POLITICE

General-colonel (rtr) dr. Constantin OLTEANU

În mod curent, se întâlnesc expresiile de „stânga” şi „dreapta”, când se defineşte poziţia unei persoane, a unui partid sau formaţiuni politice, raportată la problemele majore economice şi politico-sociale ale societăţii. Se consideră că din punct de vedere istoric, denumirea de „stânga” şi „dreapta” îşi are geneza în vremea *Constituantei franceze*(1789-1791), când deputaţii ocupau poziţii în sală în raport de orientarea lor politică. În scurgerea timpului, stânga a reprezentat, din punct de vedere social, păturile populare: meseriaşi, muncitori, funcţionari, consumatori (Albert Marthiez, *Revoluţia franceză*, Editura *Politică*, Bucureşti, 1976, p. 191), iar, în plan politic, a fost reprezentată de partidele şi formaţiunile socialiste, social-democrate, comuniste, ecologiste, populare ş.a., fără să fie unită însă ideologic şi organizatoric.

Un moment important, în evoluţia curentului de stânga a fost marcat de apariţia partidelor social-democrate, cu ideile lor doctrinare, cu liderii lor ideologici, organizate naţional şi internaţional. Prima asociaţie internaţională a muncitorilor a fost, cum se ştie, Internaţionala I (1864-1876), creată şi condusă de Marx şi Engels, dominată, deci, de ideologia marxistă. În perioada 1889-1914 a funcţionat Internaţionala a II-a, care grupa partidele socialiste, în cadrul căreia s-au desfăşurat ample dispute teoretice. „Din dezbaterile şi frământările Internaţionalei a II-a s-au născut curente ideologice, strategii politice şi lideri ai mişcării socialiste care au ocupat un loc important în viaţa politică a secolului XX”(*Doctrine Politice. Concepte universale şi realităţi româneşti*, Editura *POLIROM*, Societatea Academică din România, Iaşi, 1998, p. 176). Din multitudinea problemelor care au făcut şi fac obiectul confruntărilor teoretice, de pe poziţii diferite, dintre curentul de orientare marxistă şi cel social-democrat, amintim: a) modul în care este perceput capitalismul, căile de trecere de la capitalism la socialism, formele şi metodele de edificare a noii orânduiri. În timp ce curentul radical, marxist, susţinea, ca doctrină şi program, cucerirea puterii politice exclusiv prin revoluţie, prin insurecţia armată, luând drept paradigmă revoluţia rusă din octombrie 1917, social-democraţia considera că „reformele economice şi sociale în beneficiul populaţiei mai puţin privilegiate pot fi realizate în cadrul democraţiei, libertăţii şi sistemului parlamentar”. Eduard Berstein(1850-1932), fost secretar particular al lui Engels şi legatarul operei acestuia, distanţându-se de orientarea marxist-revoluţionară, „accentuează asupra importanţei şi oportunităţii căii paşnice, graduale, parlamentare spre socialism”, că „victoria socialismului putea foarte bine să fie realizată prin aplicarea statornică a principiilor socialiste prin mijloace democratice şi constituţionale” Pe această coordonată ideologică se situa şi Partidul Social-Democrat din România, care încă de la Congresul de refacere din 7-9 mai 1927, proclama că „schimbarea orânduirii capitaliste se va face la noi numai pe calea reformelor şi a democratizării reale şi depline a vieţii politice, prin ridicarea nivelului de pregătire culturală şi politică a proletariatului”(Marin C. Stănescu, *Stânga politică din România în anii crizei (1929-1933),* Editura *MICA VALAHIE*, Bucureşti, 2002, p.99). Peste ani, şi curentul de sorginte marxistă va recunoaşte, ca o alternativă, posibilitatea cuceririi puterii politice de către clasa muncitoare şi aliaţii ei, pe cale parlamentară.

b) O altă problemă importantă care a scindat stânga politică a constituit-o atitudinea faţă de dictatura proletariatului, ca formă de guvernământ, de gestionare a puterii politice după trecerea la socialism. Dictatura proletariatului, teză formulată de Karl Marx, în 1875, în lucrarea sa „Critica programului de la Gotha”, înţeleasă speculativ şi aplicată uneori abuziv, a produs multe controverse în cadrul stângii politice, fiind acceptată de partidele comuniste, respinsă de partidele socialiste şi social-democrate. Se consideră cu dreptate că teoria necesităţii „dictaturii proletariatului exercitată de avangarda clasei muncitoare, anume Partidul Comunist, devine dogma centrală a Internaţionalei Comuniste pe care Lenin a inspirat-o şi a iniţiat-o în 1919” (*Dicţionarul marilor gânditori ai secolului XX*, Editura *Artemis,* 2002, p. 176). Această formă de guvernământ, de luptă pentru putere, a fost aplicată în Uniunea Sovietică şi în ţările din sfera de influenţă sovietică după al Doilea Război Mondial, cu rezultatele care se cunosc. În lucrarea sa „Istoria dreptului românesc”, apărută în anul 1997, profesorul Liviu P. Marcu afirmă că după proclamarea Republicii Populare Române la 30 decembrie 1947, „Statul a devenit un Stat de tip socialist, de dictatură a clasei muncitoare, fără a reduce însă, ca în alte ţări, dictatura proletariatului la latura ei represivă, aşa cum o concepea V.I.Lenin, ...ci i-a imprimat un caracter democratic şi popular prin lărgirea bazei sociale a puterii de Stat”(Prof. asoc. dr. Liviu P. Marcu, *Istoria dreptului românesc*, *LUMINA LEX*, 1997, p. 280). Partidul Comunist Român, care timp de 60 de ani a îmbrăţişat teoretic ideea dictaturii proletariatului, şi a aplicat-o într-o perioadă, va renunţa la aceasta, în 1981, la propunerea lui Nicolae Ceauşescu. Liderul comunist român sublinia, în susţinere, că în acele condiţii, dictatura proletariatului devenise o teză perimată, fără s-o critice sau să facă vreo apreciere referitor la consecinţele aplicării ei în România. Cu un secol în urmă, Rosa Luxemburg (1871-1919), admiţând dictatura proletariatului, atrăgea atenţia asupra rolului istoric al acesteia, concepând-o corect ca „fază de tranziţie în construirea socialismului.

c) Dezbateri aprinse şi puncte de vedere diferite au avut loc în cadrul stângii politice în problema proprietăţii. În timp ce doctrina marxistă-leninistă se pronunţă pentru o etatizare largă, radicală, după modelul sovietic, social-democraţia susţine realizarea unei naţionalizări selective a principalelor mijloace de producţie şi o planificare limitată. În Declaraţia Internaţionalei Socialiste din 2 iulie 1951, de la Frankfurt pe Main, de exemplu, se face o critică severă şi cuprinzătoare a capitalismului, apreciind că acesta „s-a dovedit incapabil să funcţioneze fără crize devastatoare şi şomaj de masă”, învinuindu-l, în acelaşi timp, că a „exclus majoritatea oamenilor de la influenţa asupra organizării producţiei” şi că „a pus dreptul de proprietate deasupra drepturilor omului. Mai departe, documentul citat precizează că „Socialismul năzuieşte la eliberarea popoarelor din dependenţa lor de o minoritate care posedă sau domină mijloacele de producţie”. Prin doctrină şi program, Partidul Comunist Român, s-a situat pe o poziţie care cuprinde toate cele trei probleme enunţate, stabilind drept obiectiv oficial „instaurarea, prin revoluţie, a dictaturii proletariatului şi înfăptuirea societăţii comuniste prin: naţionalizarea mijloacelor de producţie, exproprierea integrală a marilor proprietăţi agricole, lichidarea regimului politic existent”(*Structuri politice în Europa Centrală şi de Sud-Est (1918-2001), România*, vol.2, coordonator Ioan Scurtu, Editura *Fundaţiei Culturale Române*, Bucureşti, 2003, p. 145).

Otto Bauer (1881-1938), cunoscut marxist din şcoala austriacă, devenit personalitate de seamă a Internaţionalei Socialiste se pronunţa, în lucrarea sa *„Aporia reformismului”*, pentru unitate în diversitate a curentelor de stânga, subliniind că „Numai o concepţie care cuprinde politica şi ideologiile socialismului, cu metodele concepţiei marxiste a istoriei, ca rezultat al unei situaţii date, al unor condiţii date de luptă a clasei muncitoare în cadrul capitalismului, care să cuprindă deci, mişcările socialiste reformiste şi revoluţionare, ca forme ale aceluiaşi socialism, ale aceleaşi lupte de eliberare a clasei muncitoare, în diferite etape ale evoluţiei sale, numai o asemenea concepţie - considera Bauer - poate duce la unificarea forţelor proletariatului” (*Social-Democraţia Europeană a secolului XX*, Editura *Institutului de Teoria Socială*, Bucureşti, 1998, p. 139). În opoziţie cu acest raţionament, Declaraţia din 1951 a Internaţionalei Socialiste, la care am făcut trimitere, sublinia că „Socialismul democratic este o mişcare internaţională, care nu necesită nicidecum o unitate a concepţiilor. Indiferent dacă socialiştii îşi trag convingerile lor din rezultatele analizelor marxiste sau din analize sociale astfel întemeiate sau tind spre un scop comun: spre ordine a dreptăţii, a bunăstării crescânde, a libertăţii şi păcii în lume”. Respectând conceptul diversităţii ideologice al forţelor de stânga, Partidul Comunist Român, îndeosebi după 1965, a dezvoltat ample relaţii cu partidele socialiste, muncitoreşti şi social-democrate din diverse ţări prin contacte ale liderilor de partid, vizite de delegaţii la diferite niveluri, participarea reciprocă la congresele respectivelor partide.

Revoluţia rusă din octombrie 1917 a reprezentat marea schismă a mişcării mondiale de stânga, în urma căreia, stânga marxistă a creat, în 1919, Internaţionala a III-a comunistă (COMINTERN), organizaţie mondială distinctă, sub conducerea Moscovei, care a funcţionat până în 1943, iar, între 1947-1956, a fiinţat Biroul Informativ, Partidul Comunist Român făcând parte din ambele organizaţii. „În rândul mişcărilor politice anticapitaliste, apărute în perioada postbelică, «noua stângă» ocupă un loc aparte atât prin categoriile sociale pe care le antrenează...cât şi prin contribuţia exponenţilor săi ideologici...în realizarea unei teorii critice la adresa capitalismului avansat” (*Doctrine politice contemporane*, Editura *Didactică şi Pedagogică*, Bucureşti, 1985, p.139). Rezultă că „noua stângă” a reprezentat o „mişcarea studenţilor şi intelectualilor contestatari”, aceştia fiind „foarte preocupaţi de problemele politice ale societăţii lor, pretinzând, în primul rând, restructurarea fundamentală a principalelor instituţii politice din cadrul acesteia”.

Congresul al VII-lea al COMINTERNULUI din 1935 a marcat o schimbare a tacticii comuniştilor faţă de social-democraţi, militând pentru acţiuni comune, într-un front popular, împotriva fascismului şi războiului. Comuniştii spanioli au fost cei dintâi care au lansat ideea „Frontului popular”, reuşind ca după alegerile din februarie 1936, să intre pentru prima dată în Parlament, ocupând 17 locuri. Ascensiunea stângii spaniole a declanşat reacţia militarilor şi a partidelor de extremă dreaptă, care, la 17 iulie 1936 au dat lovitura de stat, în frunte cu generalul Francisco Franco, în Spania începând sângerosul război civil, încheiat cu victoria dreptei. În Franţa, s-a constituit frontul popular antifascist din social-democraţi, radicali şi comunişti, câştigând alegerile din 1936. S-a format un guvern în frunte cu social-democratul Leon Blum, care, prin negocieri a reuşit să asigure pacea socială, să introducă o serie de reforme precum: obligativitatea contractelor colective de muncă, săptămâna de lucru de 40 de ore, concedii anuale plătite, creşterea salariilor între 7 şi 15% ş.a. În perioada de ascensiune a fascismului, în preajma şi în anii celei de a doua conflagraţii mondiale au existat cazuri de apropiere şi între comuniştii şi social-democraţii români, îndeosebi la nivel local, care îşi vor găsi apoi expresia în participarea celor două partide la Frontul Patriotic Antihitlerist, împreună cu alte formaţiuni politice, în 1943, după care, în 1944, Partidul Comunist Român şi Partidul Social Democrat Român formează, Frontul Unic Muncitoresc, cu urmările benefice cunoscute.

După cel de-al Doilea Război Mondial, în interiorul ţărilor socialiste, opoziţia dintre stânga şi dreapta a fost anulată, prin lichidarea pluralismului politic, însă, în ţările capitaliste partidele social-democrate, socialiste sau comuniste au participat şi participă la guvernare, fie singure, fie în cadrul unor coaliţii , ele opunându-se în plan politic dreptei. În anii postbelici, Internaţionala Socialistă a continuat să se manifeste ca o forţă puternică a stângii, în cadrul căreia s-au afirmat unii lideri politici importanţi între care Willy Brandt, Olof Palme, Bruno Craxi, organizaţia a examinat profund şi cu competenţă, în congresele sale, fenomenele social-politice mondiale, extrăgând interesante concluzi în plan conceptual şi acţional. Astfel, Congresul al XVIII-lea, care s-a ţinut la Stockholm, între 20 şi 22 iulie 1989, a abordat, în afară de fenomenul globalizării cu urmările lui, şi situaţia din ţările socialiste. Declaraţia adoptată cu acest prilej nu critică, ci dojeneşte ţările comuniste, subliniind că nerezolvarea pro-blemelor economice şi nerespectarea drepturilor omului, „au slăbit imaginea comunismului ca model pentru viitor”. Totodată, prin Declaraţia menţionată se sprijină, într-o formă deductivă, programul lui Mihail Gorbaciov, afirmând că „Internaţionala Socialistă susţine toate eforturile vizând transformarea societăţilor comuniste, graţie liberalismului şi democratizării”, sugerându-le să acţioneze pentru dezvoltarea mecanismului pieţei, pentru combaterea birocratismului şi a corupţiei, să acorde atenţie drepturilor omului şi deschiderii politice.

Căderea comunismului în sud-estul Europei a produs profunde răsturnări în cadrul forţelor de stânga, astfel că, după 1990, fostele partide comuniste, fie că au dispărut în unele ţări, fie că s-au transformat, adoptând denumiri şi orientări social-democrate. În unele din aceste ţări, inclusiv în România, s-a interzis înfiinţarea şi existenţa unor partide şi formaţiuni de ideologie comunistă, în timp ce stânga europeană cuprinde, ca şi până atuci, partidele social-democrate, socialiste, comuniste, ecologiste, unele din aceste organizaţii sunt reprezentate în parlamentele naţionale şi participă la guvernare. De asemenea, aşa cum se ştie, stânga ocupă un loc important în structurile Uniunii Europene.

Ţinem menţionăm că stânga prezentată de partide şi formaţii diverse ca denumire, doctrină, program: socialiste, social-democrate, comuniste, laburiste, ecologiste, de centru-stânga etc., fără a fi unită ideologic şi organizatoric, ocupă, totuşi, poziţii deosebit de importante în viaţa politică mondială.

Să ne cunoaştem profesorii

Conf. univ. dr. George V. GRIGORE
Decanul Facultății de Arte

Prof. univ. dr. Carmen STOIANOV:
Muzica poate fi cerească sau pământească!

Am încercat să aflu ce ştiinţă este muzicologia şi care este obiectul său de studiu. Pentru acest demers, am apelat la doamna profesor universitar doctor Carmen Stoianov, cadru didactic de prestigiu al Catedrei de Pedagogie Muzicală a Facultăţii de Arte din cadrul Universităţii Spiru Haret. Răspunsul a fost mai mult decât mulţumitor: muzicologia este o ştiinţă a muzicii ce adoptă ca obiect multiple laturi ale acesteia, practică şi teoretică, aplicativă şi fundamentală, creatoare, interpretativă şi perceptivă, diacronică şi sincronică, cognitivă şi educativă, etică şi estetică. Ea se constituie ca ştiinţă independentă în secolul 19 şi preia tradiţiile unor discipline care au cercetat din vechime aceste laturi. Încă din secolul 6 î.Hr., şcoala fondată de Pitagora studiază structura matematică a sunetului muzical descoperind relaţiile şi proporţiile acustice ale întregului cosmos, fiind adoptate de către pitagoreici în astronomie şi în creaţia artelor plastice şi arhitecturii, ca norme imuabile menite să realizeze frumosul şi armonia. Şcoala lui Pitagora a cercetat, de asemenea, efectul muzicii asupra sufletului creând teoria ethosului, temei ale unor cercetări în etică, pedagogie, estetică, continuate de şcoala lui Platon şi Aristotel. Cercetările de istorie a muzicii au fost cultivate de către Heraclit Ponticul (sec.6 î. Hr.), fiind continuate până târziu de Plutarh (sec.2 d.Hc.). Întemeiat pe concepţia pitagoreică, Evul Mediu va adopta studiul muzicii ca singura artă admisă în universităţi. Concepţiile scolastice impun teoreticienilor, în mod dogmatic, principii de cunoaştere şi clasificare a ramurilor muzicii: muzica cerească şi muzica pământească. Muzicologia românească s-a manifestat empiric în secolul 19, prin diverse discipline izolate, ca pedagogia, culegeri de folclor, lexicografia, istoria muzicii, critica muzicală, organologie etc. Dezvoltată în secolul 20, prin amplificarea obiectului de cercetare şi adoptarea unor metode moderne, ea s-a impus pe plan mondial prin discipline ca: istoria muzicii, etnomuzicologie şi pedagogie, bizantinologie şi estetică.

Muzicologul de prestigiu, dar şi profesorul universitar doctor Carmen Stoianov începe demersul său educativ muzical încă din perioada adolescenţei, iar, după ce urmează Liceul de Muzică nr. 1 din Bucureşti, unde studiază pianul cu Florino Delattolla, perfecţionându-se în paralel cu Dan Mizrahi (pian), Lucia Anghel şi Cecilia Dumitru Mizrahi (canto), continuă cu Secţia Teoretică, specializarea *Muzicologie,* a Conservatorului „Ciprian Porumbescu" din Bucureşti. În anul 1998 obţine titlul de *doctor în muzicologie* la Universitatea Naţională de Muzică din Bucureşti, cu teza „Repere în neoclasicismul muzical românesc". Urmează un masterat în Studii Culturale Ebraice la Universitatea din Bucureşti (1999 – 2001), susţinând dizertaţia cu tema „Argumente privind diversitatea şi permanenţa simbolismului CASEI la nivelul oglindirii BEIT-BAIT; Transgresie din paleosinaitic în scrierile sfinte".

A început cariera pedagogică ca profesor de pian la Şcoala de Muzică şi Arte Plastice nr. 2 din Bucureşti (1973 – 1990), lector, apoi conferenţiar la universitatea Naţională de Muzică Bucureşti, Facultatea de litere (1999 – 2002), decan (conferenţiar, apoi profesor) la Facultatea de Muzică a Universităţii *Spiru Haret* din Bucureşti (din 2000), colaborator şi director al redacţiei muzicale la Televiziunea *România de Mâine* (din 2002), membru fondator a Cenaclului tinerilor muzicieni „George Breazul"; membru fondator al Fundaţiei „Melos"; membru fondator al „Jeunesses Musicales" România; membru al Colegiului Criticilor şi Realizatorilor Muzicali „Mihail Jora"; membru al Uniunii Compozitorilor şi Muzicologilor din România, a Secţiunii Naţionale Române a Societăţii Internaţionale de Muzică Contemporană (ISCM); membru ARFA (Asociaţia Română a femeilor în Artă).

Formată în spiritul muzicologiei practicate de Octavian Lazăr Cosma, s-a preocupat de reevaluarea creaţiei româneşti din secolele XIX şi XX, cu accent pe analiza opusurilor muzicale, ca şi pe interdisci-plinaritate, cu extensii în zona sociologică, paleografie, analiză intertextuală sau sfera cores-pondenţelor cu literatura, matematica ori filosofia. A participat la conferinţe, sesiuni ştiinţifice, mese rotunde, simpozioane naţionale şi internaţionale, în domeniul muzical, istoric sau literar (*George Enescu* – 1984, *Universitatea Naţională de Muzică*, 1991 – 2000), Universitatea *Spiru Haret* (2001, 2002, 2003, 2004), *Universitatea din Bucureşti* (2000, 2001, 2001, 2003; Aula Palatului Cantacuzino), al analizei intertextuale sau al aspectelor psiho-sociale – Universitatea *Spiru Haret* (2002, 2003), precum şi al studiilor culturale ebraice cu lucrări publicate atât în ţară, cât şi peste hotare – Montpellier (2000), Bucureşti (2001, 2002, 2003); preşedintă de comisie de doctorat (Paris – Ecole de Hautes Etudes en sciences sociales – 2002). A iniţiat şi realizat cicluri de emisiuni de televiziune (*Portret în sunet*, *Cu şi despre muzică*, *Urmaşi ai lui Grigoraş Dinicu, Oaspeţi la TvRM, Maeştri ai culturii româneşti* – în colaborare cu Valeriu Râpeanu etc.

A scris articole, recenzii, cronici, în revistele *Muzica, Actualitatea muzicală, Melos, Scânteia Tineretului, Flacăra, România Literară, Opinia naţională*, studii şi coordonare ştiinţifică la *Studii de Muzicologie* (vol. X, XIV, XVI), redactare de caiet program la Festivalul Internaţional *Săptămâna Internaţională a Muzicii Noi* – Bucureşti 23-30 mai 1992, 1996, articole în caietele - program ale SIMN 1992-2004, *Zilele muzicii Contemporane* – Bacău (1994-1998), *Întâlnirile muzicii noi* – Brăila (2000).

Pentru prodigioasa sa activitate, doamna profesor universitar doctor Carmen Stoianov a primit *Premiul Naţional de Critica şi Teoria Artei* – Sibiu – 1973, premiul Scânteii Tineretului, Supliment Literar Artistic-SLAST – 1981, şi de *Muzicologie* – Premiul UCMR 1980, dar şi *Premiul Internaţional* (în colectiv) al Fundaţiei *Goldstein Goren* pentru studiul publicat în volumul 3 de *Studia Hebraica*, Bucureşti, Universitatea din Bucureşti, 2004.

A publicat monografiile „Ioan Scărlătescu. Un nume la început de secol" (Bucureşti, Editura Muzicală, 1976) şi „George Stephănescu" (Bucureşti, Editura Muzicală, 1980), dar şi volumele „Repere în neoclasicismul muzical românesc" (Bucureşti, Editura Fundaţiei *România de Mâine,* (2000, ed.I, şi 2004, ed.II), „Neoclasicism muzical românesc" (Bucureşti, Editura Fundaţiei *România de Mâine,* (2001, ed. I, şi 2005 ed. II). A coordonat apariţia unor volume de studii muzicologice, a îngrijit anumite ediţii de sinteze, caiete program ale manifestărilor muzicale naţionale şi internaţionale, dar a fost şi membru al colectivului de elaborare a volumului „Dicţionar de termeni muzicali" (Bucureşti, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1984) şi a volumului „Mapping Opportunities for Cultural Cooperation. A short guide to the Romanian cultural sector today" (Bucureşti, Ecumest, Romanian Cultural Institute, 2004). A scris „Studii de Muzicologie", Editura Muzicală: *Mioriţa în creaţia a trei compozitori contemporani: Paul Constantinescu, Anatol Vieru şi Sigismund Toduţă* (Vol. X, 1974), *Creaţia corală a lui Doru Popovici* (Vol.XVI, 1981). În numeroasele sale studii muzicologice a tratat cu egală valorizare creaţia contemporană, dar şi filonul muzical istoric. Au apărut sub semnătura prof. univ. dr. Carmen Stoianov cronici, eseuri, articole, recenzii şi interviuri în publicaţii precum: *Muzica*, *Actualitatea Muzicală*, *Ateneu*, *Tribuna*, *Melos*, *România Literară*, *Flacăra*, *Contemporanul*, *Scânteia tineretului*, *Supliment Literar Artistic*- SLAST, *Luceafărul bulgar*, *Opinia naţională*, *Vitraliu*, *Meridian* etc. Multe manuscrise au fost achiziţionate de biroul de muzicologie al UCMR: „Opera română din Bucureşti" – 2 volume, „Teritoriul sonor în basmul românesc", „Creaţia lui Laurenţiu Profeta", „Compozitorul Anton Şuteu", „Dumitru Capoianu – concepţia asupra oratoriului", „Zamolxe - de Liviu Glodeanu", „Viola în creaţia lui Myriam Marbe", „Muzica uşoară românească pe versuri de poeţi", „Vinicius Grefiens", „Cântate de Doru Popovici".

Muzică cerească şi muzică pământească... Sublimă clasificare... Sublimă şi munca de cercetare căreia i s-a dăruit cu toată inima sa mare prof. univ. dr. Carmen Stoianov.

Bucharest Music Film Festival

Pentru al şaselea an consecutiv publicul este invitat să întâlnească acordurile muzicii clasice, dansul şi operele celebre la *Bucharest Music Film Festival*, care va avea loc între 11 şi 18 iunie, în Piaţa „George Enescu" din centrul Capitalei. Timp de opt zile, parcarea din vecinătatea *Ateneului Român* va fi transformată într-o oază de linişte şi rafinament în mijlocul oraşului. Atmosfera plăcută este completată de standuri cu suveniruri şi un loc de joacă pentru copii, unde aceştia vor putea explora în voie *Corabia Piraţilor*. Ringul de dans va fi gazda unor demonstraţii ale dansatorilor profesionişti. În fiecare seară, de la orele 21.00, publicul va putea viziona proiecţii ale unor importante concerte şi opere filmate pe marile scene lirice ale lumii. Această ediţie, care aniversează cei 15 ani de activitate ai *ArCuB*, aduce multe surprize celor care vor participa la tombola organizată.

Potrivit programului festivalului, între invitaţii acestei ediţii se numără: Orchestra Naţională Radio, Filarmonica Oltenia din Craiova, Cvartetul Artmusik, Grupul Vocal Acapella, Camerata Regală, Orchestra Sinfonia Bucureşti, pianistii Horia Mihail, Horia Maxim, Laura Păuna, Toma Popovici, care vor susţine concerte şi recitaluri.

În deschiderea evenimentului este invitată Orchestra Naţională Radio, dirijor – Tiberiu Soare, cu un program liric ce cuprinde creaţii ale compozitorilor Johann şi Joseph Strauss, Ceaikovski, Puccini, Bizet, Rossini.

Trei stele pentru Sibiu

Municipiul Sibiu a primit trei stele - punctaj maxim - din partea realizatorilor „Ghidului verde Michelin", fiind singurul oraş din România care a primit această cotaţie. „În clasificările Michelin, o stea înseamnă că merită să te abaţi puţin din drum ca să vezi locul respectiv, două stele înseamnă că e bine să te abaţi din drum ca să vezi locul respectiv, iar trei stele înseamnă că trebuie să îţi faci un drum extra pentru a vedea locaţia respectivă. Un oraş de trei stele este o locaţie care trebuie neapărat văzută", a declarat Klaus Iohannis. „Sibiu este singurul oraş din România cu această cotaţie. Cel mai mult îmi place la acest ghid faptul că este independent".

CASA ŞI MAŞINA

ÎN RĂSPĂR

Pe cine ar mai putea să surprindă un studiu de piaţă al GfK Romania, din care reiese - cu indiferenţa cifrelor, pe cât de rece, pe atât de strigătoare la cer! – că 93% dintre români nici nu îndrăznesc să viseze la o casă, în viitorii doi ani şi că 90% dau în râs nervos, dacă-i întrebi de pot să-şi cumpere o maşină?

Nu ştiu de câtă vreme casa şi maşina reprezintă, pentru tot românul care a atins un nivel de viaţă cât de cât rezonabil, o culme a împlinirii sale individuale şi sociale. Una din imaginile care mi-a răvăşit copilăria (întâmplată prin anii 60) a fost aceea a unei imense parcări din faţa unei uzine americane. Publicată de o revistă străină, al cărei nume îmi scapă acum, fotografia avea şi o explicaţie: „parc de maşini aparţinând muncitorilor de la uzinele X". Pentru copilul care nu auzise până atunci decât de „viaţa grea a muncitorilor americani exploataţi de capitalişti", acea imagine a fost un şoc. În oraş, pe lângă Volgile negre „de la partid" sau cele ale Securităţii, puţinii civili care-şi permiteau un Wartburg obosit, ori o Skodă ruginită erau doar câţiva medici şi vreo doi-trei directori de fabrici. Faptul că fiecare dintre „exploataţii" muncitori americani avea propria maşină, în timp ce ai noştri abia dacă îndrăzneau să viseze la o bicicletă Carpaţi avea să-mi zdruncine pentru prima dată, profund, încrederea în „adevărurile vremii noi", atât de trâmbiţate în epocă.

Daciile şi apartamentele îngrămădite care au început să se înmulţească prin anii 70 au devenit un reper de prosperitate pentru tot mai mulţi români. A visa la o Dacie ori la un apartament de 2-3 camere la bloc nu mai era deloc, atât pentru un muncitor serios cât şi pentru un tânăr inginer sau profesor, un simplu vis. El putea deveni, în câţiva ani de economii scrâşnite, o realitate.

Este unul din reperele aşa-zis „pozitive" ce sunt fluturate, tot mai agresiv, de nostalgicii acelor vremi. Cât de semnificative sunt, din perspectiva agresiunii totalitariste pe care încearcă să o acopere, este de discutat. Cu siguranţă, însă, nostalgia casei şi a maşinii nu i-a părăsit pe români. Iar faptul că, la peste 20 de ani de la înlăturarea dictaturii, doar şapte la sută dintre ei îndrăznesc să se gândească la o casă a lor, şi numai zece la sută să viseze la o maşină a lor este pe cât de trist, pe atât de revoltător.

Gabriel NĂSTASE

OMUL SFINȚEȘTE LOCUL • OMUL SFINȚEȘTE LOCUL

DEVORATORUL

Nu intenţionez să dezvolt, cumva, nu ştiu ce temă cinematografică de tipul *Terminatorul*. Nici măcar, mărturisesc, nu-mi aparţine acest titlu, l-am preluat dintr-o revistă care îi dedica persoanei la care mă refer nu doar texte, nu reproduce doar imagini documentare, îi dedică chiar prima copertă. Ne stă sub priviri un bărbat la maturitate cu ochi mari şi scrutători. Gât scurt; s-a bărbierit cu grijă, deasupra sprâncenelor impunându-se o frunte înaltă, prelungită printr-o calviţie iabraşă. Mă refer la un primar de comună vâlceană, Ion Horia Horaşcu, de care mă leagă anumite stări de lucruri trecute. Cândva, tinerelul de pe atunci alimenta, pe post de ofertant voluntar, corespondenţe ilustrând faţete ale existenţei locale. Am avut şi alţii acest neastâmpăr, venind din părerea că merită să îi lăudăm pe cei care fac ceva de interes, mizând, poate abuziv, pe un postulat la îndemână: *ce ne place nouă ar putea să placă şi altora.*

Un fapt trebuie privit în datele de moment: domnul Horaşcu se găseşte în al patrulea mandat de primar în localitatea Prundeni din judeţul Vâlcea. O găseşti pe malul Oltului, care vine dinspre strâmtoarea dictată de munţi şi merge la pas cu gândul de a simţi mai curând miresma de tămâios şi coarnă dinspre Drăgăşani. Aşadar, din 1996 încoace, Ion Horia Horaşcu îşi face de treabă căutând să pună pe roate ba una ba alta în aşezarea vâlceană. La mine în sat, în Cartojani de Vlaşca, celor ca el lumea le găseşte fel de fel de peceţi verbale (branduri, dacă vreţi) pentru a-i scoate în faţa frontului, deosebindu-i de noi ceilalţi care, respirăm aceleaşi sintagme cotidiene, dar nu ne prea vedem. Unul ca el este vorbit de vecini „că-i merge". Sau „că îi iese". Adevărul este că domnului Horaşcu îi şi merge şi îi şi iese. În plin îi merg *trebile toate*, vorba poetului şi nu lasă impresia că s-ar întâmpla altfel de acum încolo.

Ajung la Prundeni la ora dimineţii. Un pâlc de sate se lasă pe mâna autorităţilor instalate în localitatea de centru. Pe dinafară, primăria comunei are înfăţişare gândită pentru cărţile poştale ilustrate, pe care, eventual, părinţii şi bunicii să trimită veşti fiilor risipiţi pe te miri unde. Faţada te cucereşte cu pofta pentru simetrie, axul central divizând, după regulile geometriei elementare, câte ferestre în stânga, tot atâtea în dreapta, în raport cu frontonul, stăpânit şi el de patima arcelor în plin cintru.

Este ora la care lumea se găseşte la treabă, moment tocmai potrivit celor ca mine, puşi pe întrebări. Din holul central spre stânga, Cabinetul primarului. Am zis corect: mare diferenţă faţă de un cabinet ministerial nu observi. Secretariatul instalat aici stăpâneşte ca şi la înalte curţi birocratice fluxul comunicaţional în ambele sensuri: de la petiţionari către factorul de decizie şi retur. Sala de Consiliu se învecinează cu biroul primarului. Dar până acolo, am timp să observ un dulăpior cam de mărimea automatelor de cafea. Gândesc: de când primarul a luat nu ştiu ce premiu pe la Paris, s-o fi contaminat cu d-astea, o cafeluţă ceva pentru plugarul ori semănătorul harnic cu sacul subsuoară întors de la câmp, înaintea unei partide de oină (sportul este de-al casei)!

- Avem aici evidenţa taxelor pe care săteanul le are de dat. Vii, te cauţi pe listă, eşti atent la adresă, putând fi mai mulţi pe care să-i cheme ca şi pe tine. Afli într-o clipă: ce ai de dat la stat, cât ai plătit, ce ţi-a mai rămas. Şi te conformezi.

Sunt purtat printr-o încăpere luată în stăpânire de salariaţi ai Primăriei, interesul fiind de a vedea sala vecină.

- Aici avem Arhiva. Fiecare familie îşi are locul său în raft. Vrea o copie după un act? Găseşte la index coordonatele personale şi solicită în deplină cunoştinţă de cauza documentul. Aparatura xerox la îndemână îl ajută să obţină (gratis) ce-şi doreşte.

Se mai prăbuşeşte un mit în preajma noastră, al scenei ştiute: *Monşer, te superi, încă un pahar cu apă...* Vorba aia, cu cine să te mai întinzi la vorbă, cu Xerox-ul? Unde sunt zăpezile de altă dată cu deliciosul: *Vino mâine*!

Am mărturisit gazdelor mele că mă descopăr nepregătit să preiau atâtea noutăţi într-un perimetru sătesc. Dacă aş dori să rămân în terminologia la care apelează localnicii, ar trebui să tot uzitez limbajul ce se zbate între proiecte, implementări, fonduri europene şi alte alea. Cum nu am altă posibilitate de a vă convinge ce m-a lăsat bouche bée la Prundeni, voi parcurge împreună cu dumneavoastră o lista numită chiar aşa: *proiecte implementate*.1.Centru de zi (în întâmpinarea dreptului copilului de a-şi păstra relaţiile familiale în situaţii de risc); 2.Cantina socială pentru persoane vârstnice; 3.Centru de zi pentru persoane vârstnice (în sprijinul celor care nu au familie, nu au locuinţă, nu îşi pot asigura venituri necesare existenţei); 4.Centru de asistenţă a victimelor violenţei domestice; 5.Centru de colectare a deşeurilor; 6.Centru de formare profesională pentru eficacitate organizaţională (consultanţă în domeniul documentaţiei, licitaţii, contracte). Mai sunt în curs de implementare proiecte privind o bază sportivă, creşterea accesului la forme de şcolarizare în mediu rural; consiliere şi formare profesională.

Dacă este să ne mai uităm şi la ce ne aşteaptă mâine, putem lua notă că se află în faza de evaluare: un centru de dezvoltare economică, aplicaţii ale tehnologiei informaţiilor si comunicaţiilor pentru sectoarele privat şi public; încurajarea turismului monahal vâlcean.

Merg prin şcoli, trecem prin grădinţele din comună. Aflu că prima şcoală sătească la Prundeni s-a deschis în 1827. Avea o sală de clasă şi beneficia de osârdia unui singur dascăl. Nu pentru a încerca comparaţii, oricum nepotrivite, aduc vorba. Ci pentru a putea menţiona un serviciu de ultimă oră descoperit aici. Se numeşte, în cazul grădiniţei, „Grădiniţa de după grădiniţă", iar în cazul alăturat „Şcoala de după şcoală". Copiii au masa de prânz gratuită prin finanţare europeană. Ca şi transportul de acasă la şcoală şi invers. Lecţiile pentru a doua zi se fac în continuare sub ochii profesorului.

De-ar fi fost să lungesc vorba, puteam înţesa expunerea mea şcolărească despre ce am văzut la Prundeni cu tot felul de termeni de import. Cum ar fi: contract de finanţare nerambursabilă, Proiect SAPHARD, Proiect PHARE, PODCA, POSDRU şi altele. Le-am evitat deliberat. Ceea ce nu înseamnă că nu trebuie luat seamă la aceste surse venind din afara pentru cei care ştiu bine lecţia cu privire la ce au de făcut înăuntru. La Prundeni, un devorator de fonduri europene numit Ion Horia Horaşcu reuşeşte să le iasă în întâmpinare. Cum? Întrebaţi-l pe el!

Neagu UDROIU

Ziua oceanului planetar

Pe 8 iunie se sărbătoreşte ziua oceanului planetar. În 1992, la summit-ul de la Rio de Janeiro, Brazilia, s-au stabilit cele patru obiective, existente şi în proiectul *Seize the day!, (Trăieşte clipa!).*

Primul obiectiv reprezintă încercarea de a arăta oamenilor cât este de importantă existenţa oceanelor, ceea ce ele oferă planetei, de a acţiona în fiecare clipă în folosul lor. Al doilea obiectiv este de a oferi celor interesaţi, şansa să înveţe cât mai multe despre viaţa oceanelor, despre vietăţile care trăiesc în apă şi despre consecinţele acţiunilor noastre, necugetate uneori, asupra mediului. Un alt punct important stabilit la summit, a fost încercarea de a schimba percepţia oamenilor asupra mărilor. Cel de-al patrulea obiectiv a fost acela de a sărbatori, de a organiza şi participa la organizarea evenimentelor care promovează îngrijirea oceanleor. Există suprafeţe ce sunt grav afectate, cum ar fi: Marea Nordului, Marea Mediterana, de-a lungul Coastelor Oceanului Pacific, şi nu numai.

Această zi este sărbătorită în Europa şi în lume prin diferite evenimente organizate local sau naţional. În Spania, Franţa se sărbătoreşte săptămâna oceanelor, se organizează excursii de strângere de deşeuri, workshop-uri şi lecturi cu tema *oceane,* concursuri de pictură şi reciclare.

Să începem prin a sărbători o zi natura, o zi în care să o răsfăţăm şi să o slăvim, să o respectăm aşa cum poate nu o facem, sau cum ne-am dori să o facem!

Corina GHIGA

Invitaţiile Doamnei Pictura

TRAIAN BRĂDEAN, artistul perfect

Traian Brădean s-a născut la 4 iulie 1927, în comuna Comlăuş, judeţul Arad. Absolvent al *Liceului de Artă* – Timişoara, la clasa profesorului Iuliu Podlipny, şi al Institutului de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, Bucureşti, în anul 1956, la clasa de pictură a profesorului Alexandru Ciucurencu. Până în anul 1987 a fost profesor la Institutul de Arte Plastice din Bucureşti.

A deschis numeroase expoziţii personale, a participat cu succes la manifestări de grup. Are tablouri în numeroase muzee şi colecţii particulare.

Premii

1963 - *Premiul I*, Expoziţia Internaţională de carte
1965 - *Premiul pentru ilustraţie de carte*, cartea *Mihai Eminescu. Proza*, *Cartea anului 1965*
1974 - *Premiul Naţional* UAP pentru pictură
1977,1979,1981 - Premiul I la Festivalul Naţional *Cântarea României*
1976 - Ordinul *Meritul Cultural*
1978 - *Premiul Academiei Române* pentru pictură „Ion Andreescu"
1983 - Premiul *Rafael,* Italia (Placheta „500 de ani de la naşterea lui Rafael")
2004 - *Meritul Cultural în Grad de Comandor*

Drumurile gazetarului duc prin diferite locuri, unele mai armonioase, altele mai puţin. Într-o lume a violenţelor, vorbelor urâte şi loviturilor sub centură, ori la oase, nu îmi este îngăduit decât să vă prezint cele mai frumoase întâmplări. În clasamentul celor mai dragi amintiri, se află, pe primele locuri, întâlnirile cu domnul Traian Brădean. Dar, despre om, peste câteva rânduri mai jos, acum mă grăbesc să vă relatez şocul pe care l-am avut în splendidul cartier bucureştean Cotroceni. Aici s-au întâlnit două din pasiunile mele, clădirile vechi şi arta de valoare. Am intrat pe strada *Dr. Nanu Muscel* şi, la numărul 14, era expus un superb desen făcut chiar de Traian Brădean. M-am apropiat şi am descoperit, de fapt, anunţul că la noua Galerie *Elite Prof Art,* condusă profesional de Mihaela şi Adrian Pandelescu, este deschisă o nouă expoziţie de pictură şi sculptură. Am intrat şi am văzut lucrări semnate de Traian Bradean, Horia Cucerzan, Neculai Iorga, Elena Surdu Stănescu şi Mircea Roman.

Dar, astăzi, este vorba despre Traian Brădean, cel care domina prima sală, de la parter, a galeriei. După ce l-am cunoscut în atelierul său de poveste, ori la vernisaje, cele mai recente la *Cercul Militar Naţional*, ori la *Casa de cultură a Ministerului Administraţiei şi Internelor*. Pretutindeni era înconjurat de o aură de modestie şi o dispoziţie excelentă pentru a da un sfat, pentru a ajuta un tânăr plecat pe drumul plin de provocări al artei.

Multă lume, inclusiv colegi, chiar dacă nu recunosc în mod direct, îl consideră pe domnul Traian Brădean artistul perfect. Mă refer aici nu numai la virtuţile sale inegalabile de mare desenator, dar şi la calităţile pedagogice puse în valoare în activitatea sa profesorală.

Foarte interesante sunt relatările unui fost elev al său, Ion Lazăr, azi, la rândul său, profesor la Universitatea Naţională de Arte. Iată ce relatează Ion Lazăr în excelentul său volum intitulat „Acestă enigmă, Pictura": *Dacă ai relata unui student din ziua de azi felul cum lucra Brădean cu elevii lui - în anii '70-'80 - ar zice că fabulezi. La ora 8,00, uşa atelierului se închidea pe dinăutnru. Profesorul avea o tablă pe care explica lecţia, apoi lucra în rând cu ei şase ore pe zi, şase zile pe săptămână. Nu aveau voie să pună muzică, nici să se plimbe prin ateliere. Nu puteai trece de la o tema la alta, până nu ţi-o însuşeai pe cea anterioară".* A solicitat tuturor maximum de seriozitate şi cinste, după cum era obişnuit de educaţia sa „nemţească" primită în Banatul natal.

Iar pentru a înţelege marea dificultate de a se despărţi de un tablou al său, să citim vorbele spuse unui colecţionar: *Tabloul meu încă nu-i gata. Vezi dumneata, eu sunt la fel ca mama unei mirese din Ardeal - până nu este desăvârşit fiecare amănunt, mireasa nu se poate arăta şi nu se cade să meargă în faţa altarului să se cunune.*

Multă lume a intrat, la fel ca mine, la Galeria *Elite Prof Art* şi a admirat tot ce purta marca T.B.

Este locul aici să mulţumesc familiei Pandelescu pentru darul lor oferit tuturor celor care palpită pentru artele vizuale. Aşteptăm, cu real interes, viitoarele expoziţii de la Galeria *Elite Prof Art*.

Aristotel BUNESCU

Noaptea Albă a Galeriilor

55 de locaţii din Bucureşti şi 12 galerii şi spaţii alternative din Cluj participă vineri, 10 iunie, la cea de-a cincea ediţie a *Nopţii Albe a Galeriilor*. Expoziţii, performance-uri, audiţii, concerte, expoziţii de street-art prezentate în galerii deja consacrate, în galerii nou înfiinţate, spaţii alternative sau instituţii transformate pentru o noapte într-o galerie de artă, toate acestea formează un program efervescent şi dinamic care promovează arta contemporană şi tinerii artişti români.

Şi în acest an bicicleta este prietena traseului NAG#5! *Cicloteque* şi *Asociatia Green Revolution* ne ajută să oferim publicului *NAG* biciclete gratuit; detalii pentru înscrieri se pot găsi pe site-ul evenimentului www.noapteagaleriilor.ro.

Evenimentul *Noaptea Alba a Galeriilor - NAG#5* este un proiect cultural realizat de Asociatia *Ephemair* şi susţinut de Ministerul Culturii şi Cultelor.

Reflecţii săptămânale

Uşa de la lift

Mi-am dorit foarte mult să locuiesc la parter pentru că speram că astfel pot regăsi câte ceva din atmosfera tihnită a unei case. Nu m-am gândit însă niciodată că uşa liftului, de care eram despărţit numai printr-o îngustă bucată de perete, avea să devină sursa atâtor nefericiri şi nevroze. Toţi locatarii împrăştiaţi pe cele patru etaje obişnuiau să închidă răstit uşa liftului, producând un zgomot metalic strident, care dădea buzna în apartamentul meu, fără să-i pese că-l pofteam să plece.

Deprinşi cu îndelunga nepăsare a fostului proprietar, un octogenar aproape surd, noilor mei vecini nu le trecea prin gând că un tânăr s-ar putea să audă mai bine. Când am făcut publică starea bună a urechilor mele prin intermediul unui bilet lipit pe uşa liftului nu am observat nici o schimbare. De la şapte dimineaţa, uşa de fier îşi începea îngrozitoarea balansare, care se repeta vreme de două ore, iar evenimentul se relua odată cu venirea serii, pentru un interval de timp oarecum egal.

Nici în restul zilei colocatarii nu uitau să trântească zdravăn uşa, aşa încât nu mai reuşeam să-mi scot din viaţă această bucată de fier. Eram asemeni celor care poartă în ei după un război resturi din explozii, pe care medicii nu îndrăzneau să le atingă.

Rănit în vremuri de pace, am început să-mi aştept vrăjmaşii în faţa uşii, rugându-i să accepte măcar un armistiţiu. Zadarnic. Ferocitatea dezlănţuită pe câmpul de luptă nu se putea opri decât odată cu măcelărirea inamicului.

Am recurs şi la contraatac: la ultimul etaj lăsam deschisă uşa liftului, obligându-mi agresorii să întrerupă ostilităţile şi să urce pe scări. Nu mai era loc de milă.

De paisprezece ore, un scurtcircuit a lăsat întreg cartierul fără curent. E linişte şi am răgazul să vă scriu aceste rânduri. Dacă avaria nu se repară până mâine, pot să spun că cel puţin ultima zi de concediu a fost una normală. În dimineaţa ce vine sunt deja plecat la ora şapte şi nu mă întorc până la opt seara. Lucrez şi eu, în fine, ca toţi ceilalţi.

Alexandru LUCINESCU

AVEM NEVOIE DE SUCCES! EI NI-L OFERĂ.

România, locul întâi la Mondialele de Karate de la Lignano

Reprezentanții României la Campioanatul Mondial de Karate din Lignano (Italia) s-au întors cu 33 de medalii, ocupand astfel primul loc in clasamentul general pe medalii. La Campionatul Mondial au fost prezenti 660 de sportivi din 34 de tari ale lumii, iar echipa Romaniei a urcat pe primul loc. La individual, Paul Catanas s-a clasat pe un onorant loc 5 mondial, din 55 de participanti la categoria sa.

Pregatiti de fostul campion Cristophe Pinna (Franta) cu o luna inainte de a incepe concursul, sportivii romani au urcat de 33 de ori pe podiumul de la Lignano. Tricolorii au castigat 16 titluri de campioni, noua medalii de argint si alte 8 de bronz.

„A fost mai greu decat ne-am asteptat. Am pierdut unele medalii de aur la probele unde eram siguri ca vom castiga, dar am cucerit altele, surprinzator. Italienii erau negri la final. Se asteptau sa iasa primii, dar Brazilia, care a venit cu o echipa foarte puternica, i-a depasit cu o medalie de aur la total si le-a luat si argintul", a declarat presedintele FRK, Liviu Crisan, citat de gsp.ro.

A 54-a Expoziție Internațională de Artă – la Biennale di Venezia 2011

Performing History cu Ion Grigorescu și grupul de artiști Anetta Mona Chișa și Lucia Tkáeová este proiectul care reprezintă România la cea de-a 54-a Expoziție Internațională de Artă - la Biennale di Venezia 2011, Giardini di Castello.

Performing History are ca scop principal idee mai multor modalități de relaționare a istoriei și a istoriei actuale ca ipostază a diverselor modernități specifice. Concentrându-se pe practici estetice și artistice diferite care nu sunt specifice doar României, ci întregului est european, acest proiect nu încearcă să repună în act o istorie trăită a artei ultimelor decenii sau a istoriei post-totalitarismului din Est, ci încearcă să evidențieze faptul că unica abordare posibilă este aceea de a compara în mod echitabil diferitele forme de modernizare.

Proiectul propune o reevaluare creativă a propriei noastre istorii cu mijloacele unei asamblări vizuale dinamice: o meta-prezentare în cadrul căreia istoria este prezentată la diverse niveluri de înțelegere, care reflectă principalele provocări și paradigme apărute în spațiul Europei post-comuniste.

Tir: Alin Moldoveanu – calificat la JO de la Londra 2012

Trăgătorul român Alin Moldoveanu este primul sportiv dinamovist calificat la Jocurile Olimpice de vară din 2012, de la Londra, în urma locului 5 ocupat în proba de 10 m pușcă aer comprimat, la concursul de Cupă Mondială la tir de la Fort Benning (SUA). Moldoveanu a acumulat 698,9 puncte, fiind devansat de francezul Pierre Edmond Piasecki, 700,8 puncte, italianul Niccolo Campriani, 700,8 p, chinezul Zhu Qinan, 700,4 p, și olandezul Peter Hellenbrand, 699,7 p.

La Fort Benning a mai concurat un român, Vlad Săcăleanu, care a ocupat locul 30 la pistol viteză 25 m.

Judo: Daniel Brata vrea o medalie la Cupa Mondială de la București

Daniel Brata, cel mai titrat judoka român în activitate, și-a propus o clasare pe podium la Cupa Mondială de la București și cât mai multe puncte care să-l ajute să urce în clasamentul mondial, care asigură calificarea primilor 22, la fiecare categorie, la turneul olimpic de la Londra 2012.

„Mi-am propus o medalie, să intru în primii 3, și niște puncte care m-ar ajuta să urc în clasament pentru calificarea la JO. Există puțină presiune asupra mea, evoluez acasă și toată lumea se așteaptă de la mine să obțin o medalie, sau chiar să ies campion. Dar, sper ca această presiune să mă ajute și să mă mobilizeze mai tare'', a declarat Daniel Brata, locul 22 în clasamentul mondial, cu prilejul promovării etapei de Cupă Mondială de la București (4-5 iunie).

La categoria lui Brata (100 kg) sunt înscriși 32 de sportivi și competiția se anunță destul de echilibrată. Daniel a mai participat la o singură ediție a Cupei Mondiale de la București, în 2007, când însă a fost eliminat în turul 2. În 2009 nu a fost prezent din cauza unei accidentări.

Daniel Brata se simte pregătit să obțină calificarea la JO 2012 și acolo să atace chiar o medalie. „În 2008, la prima mea participare, nu am reușit mare lucru, dar la a doua participare vreau să obțin o medalie''.

Momentul de vârf al acestui an îl reprezintă CM de judo de la Paris, la sfârșitul lunii august, unde Brata își dorește de asemenea o medalie, care i-ar aduce și foarte multe puncte în clasamentul mondial.

Expoziția *Glorii* de Marian și Victoria Zidaru la Veneția

În perioada 1 iunie – 15 iulie 2011, Institutul Român de Cultură și Cercetare Umanistică de la Veneția organizează la sediul Ateneo Veneto expoziția „Glorii" a artiștilor Marian și Victoria Zidaru.

Venisajul a avut loc pe 1 iunie, în prezența autorilor și a istoricului și criticului de artă Erwin Kessler, curatorul expoziției. Aceasta a fost concepută ca un omagiu adus Veneției, orașul care a determinat decisiv orientarea artistică a operei soților Zidaru. Astfel, conceptul de spectacol se concentrează atât pe purificare și ardere, cât și pe transfigurare și schimbare. Este vorba despre angajament, liniște și despre sacrificiul necesar cerut de ascensiunea morală.

Marian și Victoria Zidaru sunt liderii unei tendințe artistice afirmate în ultimii ani de comunism ca alternativă, refugiu și protest împotriva represaliilor regimului totalitar, tendință îndeobște cunoscută sub denumirea de „neo-ortodoxă".

Având dimensiuni impresionante, sculptura lui Marian Zidaru – care va fi amplasată în centrul Aulei Mari a prestigioasei instituții venețiene - poartă denumirea „Viziunea lui Ezekiel", reprezentând un fragment din simbolul iconografic bizantin intitulat „Glorii". Lucrarea a fost finalizată în anul 1999 și expusă pentru prima dată la Muzeul Național de Artă din București, în cadrul expoziției personale "FOCUL".

Obiectul textil realizat de Victoria Zidaru reprezintă o pânză de casă brodată cu imnuri bizantine, care va fi așezată pe jos, simbolizând o cărare sub suprafața sculpturii, se arata in comunicatul IRCCU Venetia, organizatorul expozitiei.

Top 20. Cele mai vizionate filme românești în cinematografele din România în ultimii cinci ani

„4 luni, 3 săptămâni și 2 zile", de Cristian Mungiu, și „Eu când vreau să fluier, fluier", de Florin Șerban, sunt cele mai vizionate filme românești, în cinematografele din România, din ultimii cinci ani, atrăgând 89.339 spectatori și, respectiv, 51.262 spectatori.

Potrivit Anuarului statistic al cinematografiei pe 2010, realizat de Centrul Național al Cinematografiei (CNC), „4 luni, 3 săptămâni și 2 zile" și „Eu când vreau să fluier, fluier" se situează pe primele două locuri într-un Top 20 al filmelor românești care au atras cei mai mulți spectatori în cinematografele din România, în perioada 2006 - 2010. Astfel, „4 luni, 3 săptămâni și 2 zile", câștigător al unui Palme d'Or la Festivalul de Film de la Cannes în 2007, conduce detașat topul realizat de CNC, cu 89.339 de spectatori.

Pe poziția a doua în clasament se situează un alt film românesc de succes - „Eu când vreau să fluier, fluier" de Florin Șerban, câștigător al premiului Ursul de Argint și al distincției „Alfred Bauer" la Festivalul de Film de la Berlin 2010. El a atras 51.262 de spectatori.

Locul al treilea în top este ocupat de „Amintiri din Epoca de Aur 1" de Cristian Mungiu (2009), cu 28.665 de spectatori, iar pe următoarele două locuri se situează două filme de Sergiu Nicolaescu: „Supraviețuitorul" (2008) - cu 26.575 spectatori și „Poker" (2010) - 24.876 spectatori.

„Restul e tăcere" de Nae Caramfil (2008), „California Dreamin' (nesfârșit)" (2007) de Cristian Nemescu și „Ho Ho Ho" de Jesus del Cerro (2009) completează clasamentul celor mai vizionate filme românești în cinematografele din România, cu 22.970, 22.681 și respectiv 21.106 spectatori.

Pe locurile al nouălea și al zecelea în top se situează filmele „Legături bolnăvicioase" de Tudor Giurgiu (2006) și "Boogie" de Radu Muntean (2008), cu 20.783 și respectiv 18.326 spectatori.

Clasamentul este continuat în ordine de: „Amintiri din Epoca de Aur 2" de Cristian Mungiu (2009) - 18.146 spectatori, „Cum mi-am petrecut sfârșitul lumii" (2006) de Cătălin Mitulescu - 15.752, „Trei frați de belea" de Theodor Halacu-Nicon (2006) - 15.650, „Lacrimi de iubire" de Iura Luncașu (2006) - 14.472, „Marți, după Crăciun" (2010) de Radu Muntean - 14.195, „Nunta mută" de Horațiu Mălăele (2008) - 14.039, „Francesca" de Bobby Păunescu (2009) - 13.102, „A fost sau n-a fost" de Corneliu Porumboiu (2006) - 12.984, „Polițist adjectiv" de Corneliu Porumboiu (2009) - 12.182.

Topul 20 al celor mai vizionate filme românești în cinematografele din România în ultimii cinci ani este încheiat de filmul „Păcală se întoarce" de Geo Saizescu (2006), cu 11.861 spectatori.

Numărul de spectatori atrași de filmele românești în cinematografele din România este mult mai mic însă decât cel atras de filmele străine în aceleași cinematografe. Spre exemplu, filmul „Avatar" a atras anul trecut 610.075 de spectatori în cinematografele românești, în timp ce „Începutul" a avut 233.444 spectatori, iar „Alice în Țara Minunilor" - 214.671.

Iulian Tănase premiat în Austria

Un fragment din romanul lui Iulian Tănase „Oase migratoare", încă nepublicat, a fost selectat dintre 400 de texte primite de către Kulturzentrum bei den Minoriten (Graz, Austria), organizatorii evenimentului. Un numar de 35 de texte, din cele 400 inscrise in concursul literar „1+1+1=1 Trinitate", au intrat în finală.

Textele premiate vor fi publicate într-un volum colectiv, alături de textele altor scriitori invitați. Volumul va fi ilustrat cu lucrări pe tema trinitătii, se arata in comunicatul Media Pozitiv.

Decernarea premiilor va avea loc pe 20 iunie, în Graz, la Kulturzentrum bei den Minoriten. Fiecare dintre premianti intră si în posesia unui cec de 3000 de euro.

Iulian Tănase, născut la 3 septembrie 1973, redactor al revistei Kamikaze, este membru al Uniunii Scriitorilor din România din anul 2003.

Filmul de pe Bulevardul Capucinilor 12

O poveste despre destin, întâmplare și voință

Silviu ȘERBAN

Prea mic pentru a putea simți gustul sărăciei și al morții, în *Pater Panchali*, apoi prea încrezător în destinul său pentru a mai fi mișcat de pe traiectorie de pierderea părinților, în *Aparajito*, Apu avea să recupereze toate aceste „pierderi" atunci când va avea de înfruntat, singur, necunoscutele vieții de adult, devenind el însuși soț și părinte, în ultima parte a *Trilogiei* lui Satyajit Ray, *Apur Sansar* (*Lumea lui Apu*). Terminând studiile și fiind incapabil a urma cursurile universitare datorită lipsei banilor, Apu (Soumitra Chatterjee) preferă sărăcia vieții lipsite de obligații, refuzând slujbe ce nu se ridică la nivelul pregătirii sale. Aspirațiile sale se îndreaptă către statutul de scriitor, lucrând în acest sens la o nuvelă inspirată în parte din propria experiență de viață. Experiență însă, care se va fi dovedit în final prea crudă și mult prea dureroasă pentru a fi așternută pe hârtie. Nuvela în cauză, în urma unor traume greu suportabile de Apu, datorate morții soției sale, va sfârși prin împrăștierea manuscrisului în gol, într-o imagine dificil de exprimat prin cuvinte.

Întoarcerea vieții liniștite și lipsite de griji într-una plină de responsabilități se petrece prin întâlnirea lui Apu cu un fost coleg din școală, Pulu (Swapan Mukherjee). Acesta îl invită pe tânărul sărac și fericit, care în ciuda faptului că este avertizat că va fi aruncat afară dacă nu-și va plăti chiria tratează această chestiune cu umor și degajare, să meargă câteva zile într-un sat, în vizită la unchiul său, pentru a participa la nunta fetei acestuia, Aparna (Sharmila Tagore). Aici, Apu are o primire plină de afecțiune din partea mamei fetei, fapt ce presimțea, oarecum, evenimentele viitoare imposibil de prevăzut rațional. Astfel, deși avem de-a face cu doi tineri moderni, ce privesc tradițiile religioase și convențiile sociale eliberați de orice constrângere, Apu și Pulu devin „victimele" unei situații cu semnificații profund religioase și metafizice. Scenariul desfășurărilor pregătitoare în vederea nunții progresează treptat de la obișnuita nerăbdare din preajma evenimentului mult așteptat către dramă și, în final, datorită aspectelor transcendente, către tragedie. Faptul că mirele se dovedește a fi dezechilibrat mental, anularea unei asemenea căsătorii înseamnă nu mai mult decât o dramă ale cărei efecte par a se topi în perioada de timp următoare. Numai că pentru sătenii în cauză tristul eveniment nu are această

***Apur Sansar* (Satyajit Ray, 1959)**

semnificație profană, ci, prin recursul la sacru, capătă accente tragice. Ziua în care Aparna urma să se mărite este una predestinată, potrivită astrologic acestui act. Neîmplinirea căsătoriei are consecințe dezastruoase asupra destinului fetei, devenind proscrisă și nemaiputându-se mărita niciodată. Pătruns de atmosfera apăsătoare, Pulu caută ieșirea din situația ingrată a verișoarei sale încercând să-l convingă pe Apu să ia locul mirelui nebun. Inițial Apu refuză să înțeleagă semnificația religioasă a situației, acuzând falsitatea problemei din punct de vedere realist, însă, ulterior, observând gravitatea cu care familia Aparnei tratează chestiunea, și pe fondul sonor al plânsetului unui copil, acceptă să se însoare cu sărmana mireasă.

Dincolo de acest moment, Apu nu mai refuză slujbe, ci, dimpotrivă, caută cât mai multe, nemaipermițându-și să fie sărac, lucru ce ar fi îndurerat-o nespus pe soția sa ce provenea dintr-o familie relativ bogată. Între cei doi se dezvoltă insă o dragoste destul de puternică încât să treacă peste sărăcia traiului de zi cu zi, Aparna prețuind mai mult prezența soțului în preajma ei decât banii prin care, eventual, Apu ar fi putut plăti un servitor pentru a-și scuti soția de gătit sau curățenie. Prezența morții nu-l ocolește pe personajul central al *Trilogiei* lui Satyajit Ray nici în acest ultim episod. Însărcinată fiind și retrasă la casa părintească până la venirea pe lume a copilului, Aparna suferă o naștere prematură în urma căreia nu supraviețuiește decât copilul, un băiețel, Kajal. Scena în care Apu primește groaznica veste este construită antitetic: plin de fericire și nerăbdare de a-și reîntâlni soția, Apu citește fragmente dintr-o ultimă scrisoare a acesteia, la slujbă, în autobuz și pe stradă, pentru ca acasă, la capătul scărilor, pe terasă, să fie așteptat de fratele fetei cu chipul îngrozit care nu apucă să rostească decât numele Aparnei și faptul că a sosit prea devreme copilul. Durerea este atât de mare încât Apu refuză să mai vadă copilul, să mai meargă la slujbă și să mai trăiască în casa plină de amintiri chinuitoare. După ce rătăcește o vreme, ajunge să lucreze într-o mină, de unde este "reanimat" de același Pulu, trezindu-l la realitate și deșteptându-i sentimentul patern. Apu decide să-și vadă băiatul în sfârșit, însă apropierea de Kajal (Alok Chakravarty) va fi dificilă, copilul aproape lovindu-și tatăl cu o piatră la o primă întâlnire și refuzând să vorbească celui care i se prezentase ca fiind părintele său. Finalul filmului și al *Trilogiei* este unul simbolic: nemaisuportând eșecul comunicării cu fiul său, Apu se decide să plece însă, pe drum este urmărit de la distanță de Kajal; întrebat fiind în cele din urmă dacă dorește să spună ceva, băiețelul se arată interesat de a-l însoți pe Apu la

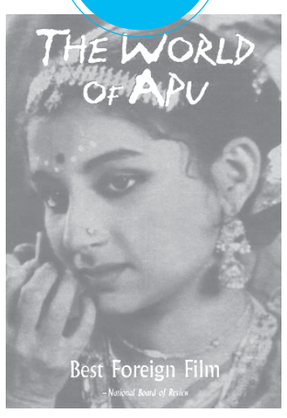

Calcutta pentru a-l căuta pe tatăl său; în final, Kajal îl chestionează pe bărbat cu privire la identitatea sa, iar acesta se declară ca fiind prietenul său. Urmează strigătul bunicului după nepotul său, chemarea tatălui, teama băiatului și asigurarea lui Apu că nu va păți nimic dacă-l va urma, zâmbetul copilului, îmbrățișarea celor doi, chipul împăcat al bătrânului și imaginea unui copil fericit pe umerii unui tată surâzător.

* * *

Găsindu-ne de o vreme în Asia nu putem pleca fără a întâlni și filmul japonez, iar propunerea viitoare se oprește asupra uneia dintre producțiile care au propulsat cinema-ul nipon în cultura occidentală: *Rashomon* al lui Akira Kurosawa.

Aspecte de drept comparat privind garantarea constituțională a autonomiei locale în țările Uniunii Europene

(Urmare din pag.1)

Principiul autonomiei locale este în statele unitare descentralizate un principiu cu valoare constituțională, ceea ce înseamnă că legiuitorul nu-i poate aduce atingere. Legea poate determina conținutul autonomiei locale, dar nu poate afecta existența de principiu. Pe de altă parte, niciun alt act normativ nu poate determina conținutul autonomiei locale.(Dan Claudiu Dănișor, *Actorii vieții politice*, Editura *Sitech*, Craiova, 2003).

Consacrarea legală a conceptului de autonomie legală se regăsește în constituțiile țărilor europene.

Constituția **Belgiei**, cu sistemul federal complicat pe care îl creează, instituie patru regiuni lingvistice și trei comunități, trei regiuni, provincii și comune. Se îmbină aici federalismul și autonomia locală, într-un mod complex, cu un partaj constituțional laborios de competențe între structuri. În Constituția Belgiei sunt specificate clar elementele definitorii ale autonomiei locale. Aceasta dă competență legii de a reglementa instituțiile provinciale și comunale pe baza următoarelor principii: alegerea directă a membrilor consiliilor provinciale și comunale, descentralizarea atribuțiilor către instituțiile provinciale și comunale, intervenția autorității de tutelă ori a puterii legislative pentru asigurarea respectării legii și protejării interesului general etc.

Constituția **Franței** garantează și dezvoltă autonomia locală, termenul utilizat pentru a desemna autonomia locală fiind *libera administrare*. Libera administrare a colectivităților teritoriale locale și statutul acestora sunt materii înscrise în Constituție -art.34 și art.72. În Franța, regimul constituțional aplicabil este cel conferit de Constituția din 1958, care consacră regimul semiprezidențial. Franța reprezintă un stat unitar descentralizat, ale cărui funcții administrative se întind la nivel intermediar sau regional asupra a 26 de regiuni și 101 de departamente, iar, la nivel local, pentru 36 736 de colectivități locale. În prezent, Franța aplică principiul descentralizării și al deconcentrării administrative, deși a avut până în 1970 o administrație puternic centralizatoare. Disfuncțiile și carențele acestui sistem i-au făcut pe guvernatori să înțeleagă criza și să inițieze planuri de reformă. Michel Crozier îi amintea pe „cei care decid și care nu cunosc direct problemele pe care ei le au de tranșat", pe când cei care sunt în domeniu și cunosc problemele „nu au puterea necesară pentru a efectua adaptările și pentru a experimenta inovațiile devenite indispensabile"(Michel Crozier, *Fenomenul birocratic*, Editura *Du Soleil*, 1963, p.234). Colectivitățile locale sunt împărțite în arondismente și comune. Comunele se bucură de autonomie administrativă locală, întrucât Constituția prevede în mod clar garantarea dreptului de a reglementa pe propria răspundere toate problemele comunităților locale.

În **Germania** este în vigoare Constituția din 23 mai 1949 a R.F.G., act fundamental care conferă statului german o organizare democratică în care suveranitatea emană de la popor și o structură de stat de tip federal. Constituția Germaniei, o constituție a unui stat federal, reglementează în special raporturile dintre federație și landuri, autonomia locală relevând pe acestea din urmă, termenul nefiind utilizat în mod expres.

Constituția **Republicii Grecia** reglementează organizarea administrației de stat pe baza unui sistem de deconcentrare, încredințând gestiunea afacerilor locale colectivităților locale, care se bucură de „autonomie administrativă" (art. 102, pct. 2).

Constituția **Luxemburgului** consacră autonomia comunală recunoscând comunele formate din comunități autonome, constituite pe bază teritorială, posedând personalitate juridică și girând prin propriile organe, propriul patrimoniu și interes (art. 107, pct. 1).

Constituția **Republicii Italiene**, după ce consfințește organizarea statului în regiuni, provincii și comune (art. 114), recunoaște, pe de o parte, calitatea regiunilor de organisme autonome ce dispun de puteri particulare și funcții proprii (art. 115), iar, pe de altă parte, atribuie Sardiniei, Siciliei, forme și condiții particulare de autonomie în termenii unor statute speciale adoptate prin legi constituționale.

Constituția **Spaniei** din 27 decembrie 1978 prevede: „Constituția garantează autonomia comunelor. Acestea vor avea deplină personalitate juridică. Conducerea și administrarea lor revine consiliilor municipale respective, formate din primari și consilieri" (art. 140) (O. Ținea, *Constituții și alte texte de drept public*, Editura *Imprimeriei de Vest,* Oradea, 1997, p. 670). Articolul 113 pct. l din Constituția Regatului Spaniei recunoaște provinciilor limitrofe, având caracteristici istorice, culturale și economice comune, teritoriilor insulare și provinciilor, având o identitate regională istorică, posibilitatea de a se guverna ele singure, prin constituirea în „comunități autonome". Constituția spaniolă garantează dreptul de autonomie a naționalităților și a națiunilor care o compun și solidaritatea dintre ele.

Constituția **Portugaliei** arată că organizarea statului include colectivitățile locale. Este reglementat un anumit regim politic și administrativ arhipelagului Azorelor și Maderelor, bazat pe „caracteristicile geografice, economice, sociale și culturale ale acestor regiuni și imemorabilele aspirații autonomiste ale populațiilor insulare"(art.227 pct. 1). Deși autonomia regiunilor vizează participarea cetățenilor la viața democratică a acestora și la promovarea propriilor interese economice și sociale, ea este limitată prin aceea că „Autonomia politică și administrativă regională nu poate atenta la suveranitatea statului. Ea se exercităm cadrul conferit de Constituție" (art. 227. pct. 3).

Regatul Unit, fără o constituție scrisă, lasă „local government" pe seama legii. Fiecare dintre cele patru părți care îl compun (Anglia, Țara Galilor, Scoția și Irlanda de Nord) are o organizare locală proprie.(C. Liviu Popescu, *Autonomia locală și integrarea europeană*, Editura *All Beck*, București, 1999, p.87).

Constituția **Irlandei** nu menționează autonomia locală, problema fiind de domeniul legii.

Constituția **Danemarcei** prevede dreptul comunelor de a se administra liber, sub supravegherea statului, în condițiile fixate de lege, prevăzând existența de consilii municipale și de consilii parohiale alese.

Menționăm că prevederile unor constituții europene referitoare la conceptul de autonomie locală prevăd expres că prin „colectivitate teritorială" se înțelege comuna (rurală și urbană).

Constituția **Franței** din 4 octombrie 1958 prevede: „Colectivitățile teritoriale ale Republicii sunt comunele, departamentele, teritoriile de peste mări. Orice altă colectivitate teritorială este creată de lege. Colectivitățile se administrează în mod liber prin consilii alese, în condițiile prevăzute de lege" (art. 72).

Exemplele utilizate permit surprinderea contextului constituțional european al reglementării autonomiei locale, la care se adaugă concluzia diversității modalităților de a concepe autonomia locală.

Din analiza exemplelor de constituții ale statelor Comunității Europene, două tendințe se conturează cu claritate: *preocuparea statelor de a integra autonomia locală în contextul mai general al principiilor democratice, al participării comunităților locale la afirmarea propriilor interese, tendință afirmată mai pregnant în legislația specială* și *conturarea conceptului de autonomie locală, după deceniul șase al secolului nostru, culminând cu adoptarea* Cartei europene a autonomiei locale*, la Strasbourg în anul 1985*. Practic, fiecare constituție înglobează o formă particulară de reglementare a autonomiei locale ce ține de condițiile istorice ale formării statului respectiv, de structura acestuia și forma de guvernământ, de tradițiile și aspirațiile cetățenilor respectivi. Concluzia lui Henri Oberdorff (Henri Oberdorff, *Les Constitutions de L Europe de Douze*, Paris,1993, p.14) este că: „Aceste diferite constituții europene, prin demersul lor descentralizator, autoautorizează înflorirea unei Europe infraetatică complementară unei Europe a comunității de state".

Programul Televiziunii *România de Mâine și RRM Student FM*

TVRM Educațional

LUNI – 6 iunie 2011

06:00 *Promo USH*
06:05 **Cronica scepticului** (r)
06:30 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi** (r)
08:00 **Stele de mâine**.
Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Parodi Press**.
Emisiune de Nicolae Iliescu
09:00 **Nimic fără lege**.
Emisiune de Florin Făinişi
09:30 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
13:00 **Agricultura și alimentația** (r)
14:00 **TVRM-*edicina*. Prof. univ. dr. Dorin Sarafoleanu la dispoziția dvs.**
14:58 *Promo USH*
15:00 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
18:30 **Ieri și azi**.
Emisiune de Ciprian Vasilescu
19:00 **Panteon.**
Emisiune de Neagu Udroiu
19:30 **Stele de mâine**.
Emisiune de Dumitru Lupu
20:00 **Contrapunct.** Emisiune de George Marinescu Simona Şerban
21:00 **Academica – Știință.**
Emisiune de Alexandru Mironov
22:00 **Haretiștii.**
Emisiune de Mugur Popovici
22:30 **Viața ca un spectacol.**
Emisiune de Viorel Popescu
23:30 **Film documentar – Tehnologia azi**
00:00 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret*** (r)
04:00 **Viața ca un spectacol** (r)
05:00 **Invitatul de la ora 13** (r)

MARȚI – 7 iunie 2011

06:00 *Promo USH*
06:05 **Haretiștii** (r)
06:30 **Mama, tata, ziarele și eu** (r)
07:00 **Grădina cu statui** (r)
08:00 **Stele de mâine**.
Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Comorile orașului** (r)
09:00 **Gândești, deci exiști.**
Emisiune de Victorița Duțu
09:30 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
13:00 **Invitatul de la ora 13.**
Emisiune de Sorin Lupașcu
14:00 **Din sălile de concert.**
Emisiune de Mihai Darie
14:30 **Un răspuns pentru fiecare.**
Emisiune de Simona Şerban
15:00 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
18:30 **Mama, tata, ziarele și eu.**
Emisiune de Viorel Popescu
19:00 **Calendar cultural – luna iunie.**
Emisiune de Ion Dodu Bălan
20:00 **Recital muzical**.
Emisiune de Dumitru Cucu
20:30 **Nocturna.**
Emisiune de Mugur Popovici
22:00 **Ani de liceu**.
Emisiune de Teodora Zincă
22:30 **Călători în timp.**
Emisiune de Violeta Screciu
23:30 **Film documentar – Tehnologia azi**
00:00 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
04:00 **La hanul morăriței** (r)
05:00 **În căutarea folkului pierdut** (r)

MIERCURI – 8 iunie 2011

06:00 *Promo USH*
06:10 **Ani de liceu** (r)
06:40 **Mama, tata, ziarele și eu** (r)
07:00 **Contrapunct** (r)
08:00 **Stele de mâine**.
Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Virtuți și vicii**.
Emisiune de Alexandru Lucinescu
09:00 **Românul, cetățean european.** Emisiune de Cristina Păiușan-Nuică
09:30 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
13:00 **Cinefilia.**
Emisiune de Daniel Paraschiv (r)
14:00 **TVRM-*edicina*. Prof. univ. dr. Alexandru Oproiu la dispoziția dvs.**
15:00 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
18:30 **Mama, tata, ziarele și eu.**
Emisiune de Viorel Popescu
19:00 **Lumea văzută de aproape.**
Emisiune de Neagu Udroiu
20:00 **Noi consumatorii.**
Emisiune de Mihail Dumitru Sandu
20:30 **Viață de român.**
Emisiune de Simona Şerban
21:00 **Academica – Economia pentru cine?**
Emisiune de Ilie Şerbănescu
22:00 **Lumea sporturilor.**
Emisiune de Cristina Matei
22:30 **Film documentar – Globe spin**
23:00 **Contrapunct.** Emisiune de George Marinescu Simona Şerban
00:15 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret*** (r)
04:00 **Istoria cu învățătură** (r)
05:00 **Academica Știință** (r)

JOI – 9 iunie 2011

06:00 *Promo USH*
06:10 **Lumea sporturilor** (r)
06:40 **Mama, tata, ziarele și eu** (r)
07:00 **Lumea văzută de aproape** (r)
08:00 **Stele de mâine**.
Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Academica – Știință.**
Emisiune de Alexandru Mironov
09:30 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
13:00 **La hanul morăriței.**
Emisiune de Paulina Irimia
14:00 **TVRM-*edicina*. Prof. univ. dr. Andrei Firică la dispoziția dvs**
15:00 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
18:30 **Mama, tata, ziarele și eu.**
Emisiune de Viorel Popescu
19:00 **Agricultura și alimentația**.
Emisiune de Constantin Predilă
20:00 **Întâlnire cu folclorul.**
Emisiune de Theodora Popescu
20:30 **Atelier tv studențesc.**
Emisiune de Ciprian Vasilescu
21:00 **Academica - Cărți în instanță.**
Emisiune de Florin Rotaru
22:30 **Lauri pentru liceeni.**
Emisiune de Cristina Matei
22:30 **Film documentar – Innov8**
23:00 **Consum cultura.**
Emisiune de George Stanca
00:00 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
04:00 **Nocturna** (r)
05:30 **Deschide cartea!** (r)

VINERI – 10 iunie 2011

06:00 *Promo USH*
06:10 **Lauri pentru liceeni** (r)
06:30 **Mama, tata, ziarele și eu** (r)
07:00 **Contrapunct** (r)
08:00 **Stele de mâine**.
Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Scena ca istorie.**
Emisiune de Violeta Screciu
09:30 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
13:00 **Nocturna** (r)
14:30 **Cronica ST.**
Emisiune de Cristian Român
15:00 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
18:30 **Mama, tata, ziarele și eu.**
Emisiune de Viorel Popescu
19:00 **Comorile orașului**.
Emisiune de Cezar Lungu
19:30 **Recital muzical.**
Emisiune de Dumitru Cucu
20:00 **Contrapunct.** Emisiune de George Marinescu Simona Şerban
21:00 **Casă dulce românească.**
Emisiune de Cătălin Maximiuc
22:00 **Performeri în arenă.**
Emisiune de Mugur Popovici
22:30 **Cinefilia.**
Emisiune de Daniel Paraschiv
23:30 **Șlagăr fix.**
Emisiune de Sorin Lupașcu
00:00 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret*** (r)
04:00 **Film documentar** (r)
05:00 **Panteon** (r)
05:30 **Atelier TV studențesc** (r)

SÂMBĂTĂ – 11 iunie 2011

06:00 *Promo USH*
06:10 **Performeri în arenă** (r)
06:30 **Casă dulce românească** (r)
07:30 **Noi consumatorii** (r)
08:00 **Stele de mâine**.
Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret****
11:00 **Academia copiilor**.
Emisiune de Irina Haideț
12:00 **Întâlnire cu folclorul.**
Emisiune de Theodora Popescu
12:30 **Cronica scepticului**.
Emisiune de Cristian Român
12:57 *Promo*
13:00 **En garde!**
Emisiune de Carmen Fulger
14:00 **Un actor în culise.**
Emisiune de Viorel Popescu
14:30 **Adevăratele stele.**
Emisiune de Sorin Lupașcu
15:58 *Promo*
16:00 **Magazin de weekend**.
Emisiune de Marius Voicu
16:30 **Cinepanorama.**
Emisiune de Eugen Atanasiu
17:00 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi**
18:30 **Contrapunct.** Emisiune de George Marinescu și Simona Şerban
19:30 **Am venit cu drag la voi.**
Emisiune de Georgel Nucă
21:30 **Cum vă place**.
Emisiune de Viorel Popescu
22:30 **Film artistic**: **Antrenoarea** (China). Echipa de baschet Ursa Mare ratează meci după meci. Președintele clubului a desemnat-o pe Wen Jie, fostă jucătoare de baschet în achipa națională a Chinei, să devină noul antrenor al echipei Ursa Mare. Numai ca această hotărâre va aduce foarte multe schimbări în viața lui Wen Jie.
00:00 **Cafe concert**. Emisiune de Sorin Petre
00:30 **Adevăratele stele** (r)
02:00 **Cum vă place** (r)
03:00 **Academica Știință** (r)
04:00 **Am venit cu drag la voi** (r)

DUMINICĂ – 12 iunie 2011

06:00 *Promo USH*
06:10 **Cinepanorama** (r)
06:30 **Panteon** (r)
07:00 **Deutsche Welle.**
Emisiune de Oana Popescu
07:30 **Deschide cartea!**
Emisiune de Alexandru Mironov
08:00 **Ecumenica.**
Emisiune de Sorin Bejan
09:00 **Vorbiți, scrieți românește**.
Emisiune de Miorița Got
09:30 **Ghiozdanul cu amintiri.**
Emisiune de Carmen Fulger
10:30 **Idei în dialog.**
Emisiune de Corneliu Toader
12:00 **Starea de duminica.**
Emisiune de Sorin Bejan
12:30 **Scena ca istorie.**
Emisiune de Violeta Screciu
13:30 **Miorița – antologie de folclor tradițional.** Emisiune de Ioan Filip
14:00 **Șlagăr fix.** Realizator Sorin Lupașcu
15:00 **Teatrul în fotoliul de acasă.**
Emisiune de Viorel Popescu
16:00 **În căutarea folk-ului pierdut**.
Emisiune de Maria Gheorghiu
17:00 **Scrisori de acreditare.**
Emisiune de Mihaela Mihailide
17:30 **Dor de-acasă.** Emisiune de divertisment
Realizator Puiu Stoicescu
19:30 **Grădina cu statui.**
Emisiune de Neagu Udroiu
20:30 **Galele TVRM organizate de Societate Națională Spiru Haret pentru Educație Știință și Cultură**
Emisiune de Georgel Nucă
22:00 **Ieri și azi**. Emisiune de Ciprian Vasilescu
22:30 **Film artistic:** Gingis Han (1995)
În 1162 se naște Temujin, undeva în zona lacului Onon, cel care va realiza unirea tuturor triburilor mongole în anul 1190. La vârsta de numai 13 ani, Temujin își dovedește calitățile de conducător prin uciderea fratelui său vitreg, Bekhter. Domnia lui Temujin atinge punctul culminant în anul 1206, atunci când este numit "Hanul hanilor" luându-și numele de Genghis Khan. Se stinge din viață în 1227, după un accident de călărie.
00:00 **Teatrul în fotoliul de acasă** (r)
01:00 **Dor de-acasă** (r)
03:00 **Galele TVRM** (r)
05:00 **Scena ca istorie** (r)

---

*În emisiunea **Teleamfiteatrul Universității *Spiru Haret* sunt prezentate Consultații pentru sesiunea de examene.** Emisiunea este realizată în cadrul Departamentului Învățământ.

RADIO *ROMÂNIA DE MÂINE* - STUDENT FM

LUNI – VINERI

07.00-10.00
BUNĂ DIMINEAȚA USH!
Realizator: Tiberiu Ursan

10.00-13.00
TACHE ŞI FACE
Realizator: Robert Tache

13.00-16.00
CUTIA PANDOREI
Realizator: Kristine
Marți 13.00-14.00 – INVITATUL DE LA ORA 13
Realizator: Sorin Lupașcu

16.00-19.00
FRESH NEWS
Realizatori: Otilia Zamfir

19.00-22.00
DESTRESEARA
Realizator: Maria Ilie

22.00-23.00
Luni-Joi MUZICĂ
Vineri 00.00-06.00 – NIGHT FEVER

23.00-24.00
Luni-Joi CAFE NOCTURN
Realizator: Luminița Bondrea
Luni 00.00-01.00 PRINTRE RÂNDURI (r)
Realizatori: Otilia Zamfir
02.00-07.00 – NIGHT FEVER
Marți 00.00-02.00 – TOP 30 (r)
Realizatori: Alex Crăciun și Alina Toma
02.00-07.00 – NIGHT FEVER
Miercuri 00.00-02.00 – 80 REMEMBER (r)
Realizator: Robert Tache
02.00-07.00 – NIGHT FEVER
Joi 00.00-01.00 – Metalmorfoza
Realizator: Marru
01.00-07.00 – NIGHT FEVER

rrm student fm

SÂMBĂTĂ – DUMINICĂ

06.00-09.30
MUZICĂ

09.30-10.00
MINI RADIO SHOW
Realizator: Irina Haideț

10.00-12.00
MATINAL DE WEEK-END
Realizator: Alina Toma

12.00-13.00
Sâmbătă – MUZICĂ
Duminică – OMUL DIN SPATELE PERSONALITĂȚII
Realizator: Maria Ilie

13.00-17.00
SIESTA DE WEEK-END.
Realizator: Alina Toma

17.00-18.00
Sâmbătă – MUZICĂ
Duminică – PRINTRE RÂNDURI
Realizator: Otilia Zamfir

18.00-20.00
Sâmbătă – 80 REMEMBER
Realizator: Robert Tache
Duminică – TOP 30
Realizatori: Alex Crăciun și Alina Toma

20.00-23.00
MUZICĂ

23.00-00.00
CAFE NOCTURN
Realizator: Luminița Bondrea

00.00-07.00
NIGHT FEVER

Premiile Uniunii Scriitorilor din România

- Scriitorii au stabilit nominalizările pentru cele mai bune opere ale anului 2010
- Fănuş Neagu propus pentru *Premiul Național de Literatură*

Regretatul scriitor, scenarist și publicist Fănuş Neagu figurează, ca nominalizat, alături de criticul literar Gabriel Dimisianu, pentru Premiul Național de Literatură, care va fi decernat de Uniunea Scriitorilor din România (USR), în cadrul ceremoniei Premiilor USR pentru anul 2010, care se vor acorda miercuri, 8 iunie.

Juriul de nominalizări al USR, ales în ședința de Consiliu din ianuarie 2011, compus din Dan Cristea, Horia Gârbea, Antonio Patraş, Ovidiu Pecican, Vasile Spiridon, a stabilit nominalizările pentru premiile ce vor fi acordate cărților apărute în 2010 și pentru *Premiul Național de Literatură.*

Au fost nominalizați:

poezie: Ana Blandiana, „Patria mea A4", Editura *Humanitas*; Mircea Cărtărescu, „Nimic", Editura *Humanitas*; Caius Dobrescu, „Euromorphotikon", roman în versuri, Editura *Tracus Arte*; Robert Şerban „Moartea parafină", Editura *Cartea Românească*; Ion Mureşan, „Cartea Alcool", Editura *Charmides*;

proză: Gabriela Adameşteanu, „Provizorat", Editura *Polirom*; Radu Aldulescu, „Ana Maria și îngerii", Editura *Cartea Românească*; Nichita Danilov, „Ambasadorul invizibil", Editura *Polirom*; Radu Mareş, „Când ne vom întoarce", Editura *Limes*, Constantin Stan, „Gde Buharest", Editura *Charmides*;

dramaturgie: juriul va trebui să aleagă dintre: Mircea M. Ionescu, „Dresorul lui Casanova", Editura *Play*; Radu Macrinici, „Jack lunetistul", Editura *Unitext*, Radu Țuculescu, „Dragul meu Micşa", Editura *Eikon*;

literatură pentru copii și tineret: juriul de nominalizări recomandă un singur titlu care poate fi luat în discuție spre premiere dintre cele patru volume depuse: Sînziana Popescu, „Drumul Anei prin Valea Plângerii, Mediamorphosis";

critică și istorie literară, eseu: i-a nominalizat pe Mihai Dinu, „Un alt Bolintineanu - gînduri despre natura poeziei", Editura *Spandugino*; Sorin Lavric, „10 eseuri", Editura *Humanitas*; Irina Petraş, „Literatura română contemporană. Prelungiri", Editura *Casa Cărții de Știință*; Ion Pop, „Între avangardă și ariergardă", Editura *Vinea*; Cornel Ungureanu, „Șantier 2. În căutarea lui Mircea Eliade", Editura *Cartea Românească*;

traduceri din literatura universală și **Premiul Fundației „Andrei Bantaş"** au primit girul juriului, printre nominalizați: Gabriela și Constantin Abăluță – „Henri Michaux, Voyage en Grande Garabagne"/ „Călătorie în Marea Garabanie", Editura *Paralela 45*; Mioara Caragea - José Saramago, „Călătoria elefantului", Editura *Polirom*; Domnica Drumea și Petru Ilieşu - Allen Ginsberg, „Howl și alte poeme", Editura *Polirom*; Ştefania Mincu - Umberto Eco, „Cimitirul din Praga", Editura *Polirom*; Rareş Moldovan - Thomas Pynchon, „Curcubeul gravitației", Editura *Polirom*; George Volceanov, Violeta Popa – „William Shakespeare - Opere, vol. I: Sonete; Furtuna", Editura *Paralela 45*;

premii speciale (publicistică, memorii, jurnale etc.) au fost nominalizați: Ileana Mălăncioiu, „Exerciții de supraviețuire", Editura *Polirom*; Andrei Oișteanu, „Narcotice în cultura română, Istorie, religie și literatură", Editura *Polirom*; Cassian Maria Spiridon, „Farmecul discret al dreptei cumpăniri", Editura *Eikon*; Ion Vianu, „Amor Intellectualis", Editura *Polirom*; Matei Vişniec, „Cronica ideilor tulburătoare", Editura *Polirom*;

debut s-au „calificat": Raluca Dună, „Eu, Autorul", Editura *Tracus Arte*; Anca Hațiegan, „Cărțile omului dublu", Editura *Limes*, Adrian Buzdugan, „Capela excomunicaților", Editura *Humanitas*; Sorin Despot, „apasă", Editura *Cartea Românească*; Ligia Tudurachi, „Cuvintele care ucid", Editura *Limes*.

Comisia de literatură în limbile minorităților va înainta propunerile sale Juriului de decernare pentru volume în aceste limbi apărute în anul 2010.

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare.

Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

Dragi studenți!

Aveți întrebări la care doriți să primiți lămuriri de la cadrele didactice? Vă rugăm să le transmiteți *Opiniei naționale*! Tot aici veți găsi și răspunsurile.

Transmiteți corespondența dumneavoastră la adresele:

- **Strada Fabricii nr. 46 G, sectorul 6, București**
- **e-mail: opinia@spiruharet.ro; on@spiruharet.ro; opinianationala@yahoo.com**

Telefoane: 021.316.97.91 (telefon și fax)
021.316.97.85; 021.316.97.86; 021.316.97.87
- interioare: 168 și 169

Opinia națională

REVISTA *OPINIA NAȚIONALĂ* ESTE EDITATĂ DE FUNDAȚIA *ROMÂNIA DE MÂINE*, UNIVERSITATEA *SPIRU HARET*

Solicitări de abonamente, cu plata prin mandat poștal sau dispoziție de plată, se pot adresa serviciului de difuzare care funcționează în Strada Fabricii nr. 46 G, sectorul 6, București. Telefon 021.316.97.88/int.108.
ISSN 1221-4019 și ISSN 1841-4265 (*Opinia națională* ONLINE)
Tiparul executat de
TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI *ROMÂNIA DE MÂINE*

Arta actorului: examen la anul II, ciclul II Bologna. Un studiu de caz:

Dramatizare după romanul *Demonii* de F.M. Dostoievski

Conf. univ. dr. George V. GRIGORE,
decanul Facultății de Arte

Întâlnirea cu personajele acestui mare autor a avut loc sâmbătă, 28.05.2011, la ora 10, iar la întâlnirea a fost prezentă marea majoritate a cadrelor didactice din cadrul catedrei de *Arta Actorului* a Facultății de Artă - Universitatea *Spiru Haret*, dar și studenți și masteranzi, sau oaspeți de seamă din partea tagmei actoricești. Atmosfera specifică a romanelor marelui autor rus s-a așternut ca un lințoliu peste studioul nostru de teatru de la Sala 124. Spectatorii priveau ca hipnotizați aparițiile spectrale ale personajelor tainice…

Feodor Mihailovici Dostoievski s-a născut pe 30 octombrie 1821 (s.n. 11 noiembrie) și a decedat pe 28 ianuarie 1881 (s.n. 9 februarie), la St. Petesburg, în Rusia. El a fost unul dintre cei mai importanți scriitori ruși, ale cărui opere au avut un efect profund și de durată asupra ficțiunii din secolul al XX-lea. Adesea prezentând personaje aflate în stări de conștiință extreme sau fracturate, operele sale demonstrează un talent extraordinar pentru pătrunderea psihologiei umane și analiza politicii sociale și spirituale a societății din Rusia epocii sale. Multe dintre operele sale au fost profetice și el a fost un precursor al unor idei moderne. Se spune despre el că este părintele existențialismului, în special în „Însemnări din subterană", volum descris de Walter Kaufmann drept „...cea mai bună uvertură pentru existențialism scrisă vreodată". Este unul dintre cei mai importanți autori din literatura universală, a cărui operă este o strălucită replică literară și filosofică la criza socială și spirituală a vremii sale, zugrăvind ciocniri polifonice între personaje originale și paradoxale, aflate într-o permanentă și pasionantă căutare a armoniei sociale și umane, marcate de un profund psihologism și tragism. Cărțile sale sunt traduse și comentate în întreaga lume, iar după ele s-au realizat numeroase spectacole de teatru și filme celebre.

Demonii este, fără îndoială, cel mai sufocant roman al lui Fiodor M. Dostoievski. El are 900 de pagini de furie și disperare, crime și sinucideri, are o deznădejde dusă la limitele ultime ale suportabilului. Un fel de cazan în plumbul căruia fierbe toată omenirea. Peste tot se așterne o lumină puțină de tot și abia pâlpâitoare, iar speranță nu este nicăieri. Ca și în celelalte mari romane ale autorului, rămâi din nou uluit de monumentalitatea, dar și de precizia de chirurg a scriiturii, de capacitatea inegalabilă de a menține ritmul narativ la cote paroxistice fără a lăsa vreun moment senzația de „forțat" sau „exagerat", de rafinata pendulare între postura de narator-martor și cea de narator-omniscient, de contractarea și dilatarea spațiului, de plasarea unor intermezzo-uri exact înaintea punctelor culminante, sub pretextul unor explicații suplimentare, dar cu efectul mascat de amplificare a tensiunii, de scenele care când nu se încheie cu totul altfel decât ai putea prevedea, pregătesc și anunță explozia iminentă dintr-o scenă ulterioară, de acest montaigne-russe nebunesc între mistic și subridicol. În *Demonii*, pare că nimeni nu se odihnește, nimeni nu meditează. Devastator prin tăvălugul acțiunii, romanul are o exemplară derulare ascendentă a formelor vorbirii, dramatizarea aparținând întru totul doamnei profesor universitar doctor Honoris Causa Adriana Marina Popovici. Dialogurile, foarte numeroase, ale căror vectori de forță sunt, în principal, Piotr Verhovenski, Nikolai Stavroghin, Kirillov și Şatov, sunt completate pe parcursul romanului de o serie de „conferințe" (Karmazinov, Stepan Trofimovici), de „ședințe" (antologică prima reuniune a „grupului"), de crezuri, credințe și necredințe urlate în gura mare și peste tot. Toate acestea duc, esențial, spre mărturisirea finală, spre spovedania lui Stavroghin.

Monopolul minciunii autentice aparține, însă, „demonilor". Cine sunt aceștia? O turmă de socialiști-nihilisto-anarhisto-revoluționari, care prezintă următoarele date de identificare: Piotr Verhovenski, liderul lor absolut, are patru caracteristici principale: cult pentru uniformă și funcție, sentimentalism – atribut care nu exclude însă apetitul pentru escrocherie și, cel mai important – „..forța principală, cimentul care încheagă totul, este teama de a avea o opinie personală". La acestea, noi mai putem adăuga: mândria fără capăt, dusă până la refuzul ad libitum al realității, impostura asumată cu voluptate și fără dileme, isteria și agresivitatea. Habotnici ai ateismului, „clocotesc de mânie, tremură de frică". Pe cât de lași, pe atât de limitați. Căutătură de mercenari, reacții de iepuri speriați. Incapabili de a vorbi, parcă grohăie, behăie și schelălăie. Vociferează strident împotriva aristocrației, artei libere și religiei, dar se închină la sfânta treime ateism+știință+revoluție. Scandalagii alcoolici cu idealuri mesianice. Pe lângă întrunirile lor, *Balul la Satana* al lui Bulgakov pare un simpatic crochiu estetic.

Mai trebuie spuse câteva cuvinte și despre cât de actual rămâne romanul lui Dostoievski. E suficient să ne uităm puțin în jur ca să vedem Liputinii de secol XXI care miorlăie pe „limba republicii universale, umanitare și a armoniei sociale" și fanaticii unei noi ordini – aceea a „distrugerii universale în vederea binelui final". În acest sens, *Demonii* rămâne cartea batjocoririi sistematice a libertății, confundate în chip meschin cu liberul-arbitru – și Stravroghin, și Kirillov, și după ei, toată legiunea de smintiți, tânjesc după o „voință absolut liberă". Aceasta este, cum spune Ion Ianoși, „demonia ca libertate [care] se întoarce în cea mai mizeră și mai de disprețuit servitute", aceasta este, aș spune eu, *demonocrația*.

Distribuția spectacolului creat din textul inegalabil al lui Dostoievski, cât și ordinea scenelor dramatizate a fost următoarea: Târgoveții - scenă de grup: Maria Timofeevna – Şatov – Dașa (Mălina Tomoiagă, Mihai Căpățână, Carolina Vasile), Maria Timofeevna – Şatov – Dașa (Gina Pitulea, Mihai Căpățână, Anișoara Doroftei), Târgoveții - scenă de grup.

Partea I a examenului a cuprins scenele: Stavroghin - Piotr Verhovenski (Adrian Bogdan, Ninel Petrache), Stavroghin – Dașa (Adrian Bogdan, Carolina Vasile), Stavroghin - Piotr Verhovenski (Dan Murzea, Ninel Petrache), Stavroghin – Dașa (Dan Murzea, Andreea Cauc), Stavroghin – Kirillov (Adrian Bogdan, Gabriel Costan), Stavroghin – Şatov (Adrian Bogdan, Mihai Căpățână), Stavroghin - Maria Timofeevna (Adrian Bogdan, Mălina Tomoiagă), Stavroghin – Kirillov (Dan Murzea, Gabriel Costan), Stavroghin -Maria Timofeevna (Dan Murzea, Gina Pitulea).

Partea a II a examenului a avut în componență următoarele scene din dramatizarea prof. univ. dr. HC Adriana Marina Popovici: Stavroghin – Kirillov (Adrian Bogdan, Gabriel Costan), Stavroghin – Dașa (Adrian Bogdan, Carolina Vasile), Stavroghin – Kirillov (Dan Murzea, Gabriel Costan), Stavroghin – Dașa (Dan Murzea, Anișoara Doroftei), Stavroghin – Dașa (Dan Murzea, Andreea Cauc), Piotr Verhovenski – Kirillov (Ninel Petrache, Gabriel Costan), Piotr Verhovenski – Şatov (Ninel Petrache, Mihai Căpățână), "La ai noștri" (scenă de grup: Piotr Verhovenski - Ninel Petrache, Stavroghin - Adrian Bogdan, Sigaliov - Gabriel Costan, Şatov - Mihai Căpățână, Virghinskaia - Anișoara Doroftei; scenă Stavroghin - Piotr Verhovenski (Adrian Bogdan, Ninel Petrache); Stavroghin - Liza (apoi Dașa și Piotr Verhovenski: Dan Murzea, Iulia Dumitru, Andreea Cauc, Ninel Petrache ; Şatov – Maria Şatova (Mihai Căpățână, Diana Leonte), Şatov – Kirillov (Mihai Căpățână, Gabriel Costan), Şatov – Dașa - Kirillov (apoi Piotr Verhovenski, cu: Mihai Căpățână, Carolina Vasile, Gabriel Costan și Ninel Petrache), scena Piotr Verhovenski – Kirillov (Ninel Petrache, Gabriel Costan), Şatov - Maria Şatova (apoi, moașa Virghinskaia, cu: Mihai Căpățână, Diana Leonte și Anișoara Doroftei).

O bucurie cu care nu te întâlnești des ne-a fost oferită de prof.univ. dr. HC Adriana Marina Popovici, coordonatoarea anului II, Ciclul II Bologna a catedrei de *Arta Actorului* din Cadrul Facultății de Arte a Universității *Spiru Haret*, într-o zi de sfârșit de săptămână cu miros de flori de soc și iasomie, aici, la sediul Facultății de Arte din *Palatul Sporturilor și Culturii* din *Parcul Tineretului*.

OFERTA EDUCAȚIONALĂ A UNIVERSITĂȚII *SPIRU HARET* pentru anul de învățământ 2011-2012

Universitatea Spiru Haret este, potrivit Legii nr. 443 din 5 iulie 2002, „instituție de învățământ superior, persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ." Universitatea Spiru Haret, are drept fundament autonomia universitară și proprietatea privată, garantată de Constituția României.

Universitatea Spiru Haret organizează studii universitare de licență și masterat, în acord cu prevederile Cartei Bologna, a cărei semnatară este, și cu programele de studii ale Ariei Europene a Învățământului Superior. În prezent, Universitatea Spiru Haret are, în structura sa, 25 de facultăți cu 53 de specializări, acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu.

Universitatea Spiru Haret are în proprietate spații adecvate pentru desfășurarea, în condiții optime, a procesului de învățământ, a activității de cercetare științifică, cultural-educative și sportive în București, la Constanța, Câmpulung-Muscel, Craiova, Brașov, Râmnicu-Vâlcea, Blaj. Universitatea dispune 45 de imobile cu o suprafață de circa 150 000 mp, 110 amfiteatre și săli de curs, 496 de săli de seminar, peste 130 de laboratoare, 19 biblioteci cu 56 săli de lectură, care dispun de peste 200.000 de volume (în majoritate manuale, cursuri, tratate și cărți de specialitate).

Haretiștii beneficiază de Clubul Universității Spiru Haret. Căminele Universității, situate în București, totalizează peste 1200 de locuri. Universitatea oferă studenților condiții deosebite pentru practicarea activităților sportive în cadrul Complexului Sportiv propriu, care cuprinde un stadion, cu o capacitate de 10.000 de locuri, terenuri de fotbal, tenis, volei, handbal și baschet etc.

Studenții și masteranzii au la dispoziție următoarele categorii de resurse:

• platforma de e-learning Blackboard, susținută de o dotare adecvată cu peste 10.000 de computere de ultimă generație;

• emisiuni-consultații transmise prin posturile proprii de televiziune, România de Mâine Educațional și Cultural, și radio, România de Mâine - Student FM;

• carte tipărită - manuale, cursuri, tratate - asigurată prin Editura și Tipografia Fundației România de Mâine; achiziția de carte este subvenționată cu 30%;

• un bogat fond de carte din literatura de specialitate din țară și străinătate;

• ziare și reviste, între care și publicația proprie - săptămânalul Opinia națională, aflate în bibliotecile facultăților. Anual, Universitatea Spiru Haret editează revistele Analele Universității Spiru Haret, pentru 15 specializări. Toate sunt acreditate CNCSIS și au cotații de la D la B+.

Universitatea Spiru Haret a încheiat peste 50 de acorduri interuniversitare, cu universități din întreaga lume, ce prevăd schimburi de profesori, cercetători și studenți pentru stagii didactice, susținere de cursuri și conferințe, proiecte comune de cercetare, schimb de publicații etc., precum și acorduri de parteneriat ERASMUS cu 16 universități europene.

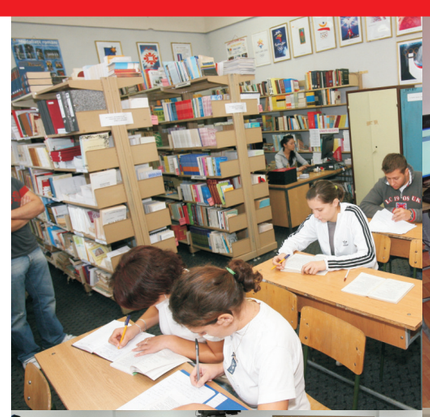

Facultatea de Drept și Administrație Publică, București

Șoseaua Berceni nr. 24, sector 4, București
telefoane: 021 334 44 19; 021 334 62 05, fax: 021 334.52.63
e-mail: drept_decanat@spiruharet.ro; ushdrept_master@spiruharet.ro

Specializări/programe de studii universitare de licență
• Drept, 4 ani, 240 de credite de studiu transferabile
• Administrație publică, 3 ani, 180 de credite de studiu transferabile

Facultatea de Drept și Administrație Publică București și-a propus să realizeze o pregătire profesională, științifică și practică de performanță a studenților săi, astfel încât aceștia să facă față cerințelor tot mai ridicate ale pieței muncii.

În acest context, **obiectivul principal** al Facultății de Drept și Administrație Publică constă în formarea de juriști pentru diverse domenii ale vieții sociale: magistratură, administrație, avocatură, cercetare științifică, diplomație.

Rezultatele bune obținute de facultate au fost posibile datorită condițiilor de studiu existente și eforturilor constante ale corpului profesoral și ale studenților pentru realizarea unui învățământ de ținută, la nivelul celor mai înalte exigențe.

Prin discipline alese cu atenție, bine structurate, **planul de învățământ** este caracterizat atât prin stabilitate și continuitate, cât și prin flexibilitate și adaptabilitate la cerințele mediului economico-social actual. Acest plan prezintă o structură și o alocare a fondului de timp ce permite realizarea obiectivelor și misiunii facultății, la standarde europene, disciplinele și modulele specifice fiind astfel alese, încât să răspundă cerințelor *acquis-ului* comunitar, prezentării mecanismelor și instituțiilor europene.

Pentru toate disciplinele există **programe analitice**, corespunzător structurate și bine delimitate. Disciplinele cuprinse în planul de învățământ sunt acoperite cu manuale și cursuri universitare elaborate de cadrele didactice titulare, apărute la Editura Fundației *România de Mâine*.

Materialul didactic facilitează studenților facultății studiul individual al disciplinelor predate, fie la biblioteca facultății, fie la domiciliu. Mai mult, cursurile, manualele și în general, cărțile de specialitate publicate de Editura Fundației *România de Mâine* pot fi achiziționate de către studenții facultății, indiferent de forma de învățământ, cu o reducere de 30%.

Prof.univ.dr. Lazăr CÂRJAN, decan

● *Ajunși la „finalul studiilor", avem obligația de-a mulțumi tuturor cadrelor didactice care, pe durata studiilor universitare, prin talentul, dăruirea și perseverența lor, garantează superioritatea și calitatea pregătirii studenților, viitori absolvenți, care au urmat și absolvit prestigioasa Universitate Spiru Haret – în întregul său, lucru extraordinar și care, în perioada următoare, va face dovezi indubitabile calitativ pentru a asigura evoluția României în interior și în cadrul Uniunii Europene…*

Mirela Claudia Paula COSTINIU, absolvent, promoția 2011

● *Astăzi este un moment de sfârșit și totodată un nou început, o nouă viață ne așteaptă. Este momentul când cele acumulate pe băncile școlii vor fi puse în practică și vor legitima valorile câștigate pe timpul facultății. Noi avem astăzi nu doar pregătirea necesară unor buni specialiști, ci și capacitatea de a reuși în viață. Cu siguranță, după numeroasele examene prin care am trecut și experiență căpătată în anii de facultate, suntem pregătiți să facem față obstacolelor care ne vor aștepta de acum înainte!*

Daria Maria TUDOR, absolvent, promoția 2011

● *Le mulțumesc profesorilor pentru că timp de patru ani ne-au fost mentori, ne-au împărtășit din experiența lor, ne-au pregătit și instruit cu bucurie în suflet știind că în cele din urmă ne vor preda ștafeta, urmând ca și noi să purtăm pe umeri responsabilitatea de a învăța într-o bună zi, la rândul nostru, pe alții. Munca pe care am depus-o până acum reprezintă o mică parte din ceea ce vom avea de făcut pe mai departe… fiecare dintre voi alegând în funcție de dorință ori de necesitate profesia pe care doriți să o urmați.*

Cristian TUDORACHE, absolvent, promoția 2011

Facultatea de Litere

Palatul Învățământului, Științei și Culturii,
str. Ion Ghica nr. 13, sector 3, București
telefoane: 021 314 00 75; 021 314 00 76
e-mail: ushllr@spiruharet.ro; ushlls@spiruharet.ro

Specializări/programe de studii universitare de licență, 3 ani, 180 de credite de studiu transferabile
• *Limba și Literatura Modernă* (Franceză) – Limba și Literatura Modernă (Engleză, Germană, Spaniolă, Italiană, Rusă, Clasică - Latină)
• *Limba și Literatura Modernă* (Engleză) – Limba și Literatura Modernă (Franceză, Germană, Spaniolă, Italiană, Rusă, Clasică - Latină)
• *Limba și Literatura Modernă* (Engleză, Franceză) – *Limba și Literatura Modernă* (Japoneză)
• *Limba și Literatura Modernă* (Engleză, Franceză) – *Limba și Literatura Modernă* (Arabă)
• *Limba și Literatura Română – Limba și Literatura Modernă* (Engleză, Franceză)

87% dintre absolvenții noștri lucrează în locuri de muncă corespunzătoare pregătirii lor

Facultatea de Litere din cadrul Universității *Spiru Haret,* prin varietatea specializărilor pe care le organizează, Engleză/Italiană, Engleză/Germană, Engleză/Spaniolă, Franceză/Spaniolă, Franceză/Italiană, Franceză/Germană, Română/ Engleză, Română/Franceză etc., oferă o largă paletă de opțiuni profesionale, în domenii dintre cele mai diverse: învățământ, edituri, mass-media, agenții, firme etc.

Din statisticile pe care le deținem, reiese că 87% dintre absolvenții noștri lucrează în domeniile menționate, unde ocupă locuri de muncă corespunzătoare pregătirii lor. Cea mai mare parte a absolvenților ciclului I pot continua studiile de masterat organizate de facultatea noastră sau în străinătate (Anglia, Franța. Spania, Italia etc.).

Lect. univ.dr. Tamara CEBAN, decanul Facultății de Litere

Care este misiunea Facultății de Litere?

Misiunea rezultă clar din planul de învățământ, din structura activităților desfășurate și din conținutul și din rezultatele procesului didactic și de cercetare. În cadrul primului ciclu de trei ani, se asigură o solidă pregătire în domeniul filologic, în baza căreia absolventul poate să opteze între profesii diverse, care au la bază, în mod prioritar, una dintre componentele dublei specializări sau se situează la interferența acestora. Domeniile sunt învățământ, știință, cultură, dar nu sunt excluse nici domenii precum presa, comunicarea, relațiile publice, studiile culturale, relațiile europene. Modulul psihopedagogic reprezintă, de asemenea, o oportunitate pentru studenții care se pregătesc pentru cariera didactică, iar parcurgerea disciplinelor pe care acesta le cuprinde le conferă dreptul de a preda în învățământ. În același timp, **în concordanță cu cadrul național al calificărilor,** absolvenții facultății noastre pot fi angajați ca purtători de cuvânt, referenți de specialitate, creatori de publicitate, cercetători în domeniul comparării limbilor în contact sau în sfera literaturii, documentariști/redactori în edituri, presă, radio, televiziuni, agenții de publicitate, traducători-interpreți, ghizi, consilieri culturali și de relații internaționale, secretari de redacție etc. Peste 50% dintre absolvenții noștri sunt cadre didactice în învățământul preuniversitar, iar o parte mai mică își desfășoară activitatea în firme din domeniul editorial, media, cultural-educativ, traduceri, resurse umane etc.

Cum asigurăm calitatea procesului de învățământ ?

Semnificative în demersul continuu și constructiv de creștere a calității procesului de învățământ la facultatea noastră sunt: • planul de învățământ modern și flexibil, permanent adecvat cerințelor pieței muncii; • atenția sporită studiului concret al limbilor străine în cadrul cursului practic; • oportunitățile extraordinare de studiu în străinătate prin acordurile Erasmus încheiate între Universitatea *Spiru Haret* și Universități de prestigiu din Italia (Veneția), Belgia (Liège), Austria (Viena), Salamanca (Spania) în virtutea cărora studenții haretiști pot obține burse de studiu de la 3 luni la 1 an; • șansa pentru tineri de a ocupa cu succes locuri de muncă în domeniul învățământului preuniversitar și universitar, în instituții de stat și în firme, în edituri, în presă, la radio sau la posturi TV, manageri, traducători și translatori.

Ce profesori predau la facultatea noastră?

Facultatea de Litere are un corp didactic – profesori, conferențiari, lectori, asistenți – valoros, format din specialiști recunoscuți în domeniile în care activează. Unii dintre ei sunt membri ai unor societăți academice din țară și din străinătate, având rezultate remarcabile în viața științifică (premii ale Academiei Române), fiind coautori la tratate și autori de cărți, lucrări de specialitate, monografii, articole și studii apreciate pe plan național și internațional, participând activ la numeroase manifestări științifice din țară și din străinătate.

Cadrele didactice derulează proiecte naționale și internaționale prin **acorduri de parteneriat**: *Studii de gen și roluri de gen în România* cu Universitatea din Viena; *Continuități și disparități: geneza și dezvoltarea enclavelor lingvistice din perspectivă* cu Universitatea din Viena; *Eficientizarea genurilor scrise,* proiect COST (Rețeaua de Cercetare Europeană - Action IS0703); *Sources linguistiques et historiques du sud-est européen* cu Institutul de Studii Sud-Est Europene și Institutul de Lingvistică al Academiei din St. Petersburg; *Dicționar frazeologic poliglot; Francofonie pluridisciplinara* cu AML din Belgia; *Scriitori români de expresie franceză* cu AML din Belgia etc.

Colocviile organizate de cadrele didactice: *Le dialogue des cultures chez les écrivains balkaniques d'expression française* (2008); *Les écrivains du Sud-Est européen en quête d'identité* (2009); *L'écrire et l'écriture des écrivains roumains d'expression française* (2010) cu participanți din România, Albania, Bulgaria, Canada, Franța, Republica Moldova, Monaco, Noua Zeelandă, SUA,

Cercetarea științifică a cadrelor didactice este coordonata de **Centrul de Studii Multilingvistice și Interculturale (CSMI)** și materializată în publicații în domeniile: lingvistică, literatură, studii culturale, traductologie, didactică.

Facultatea de Contabilitate și Finanțe Rm. Vâlcea

Str. General Praporgescu, nr.22
telefoane: 0250 73 30 74; 0250 73 30 17
e-mail: ushcvl@spiruharet.ro

Specializări/programe de studii universitare de licență, 3 ani, 180 de credite de studiu transferabile
• Contabilitate și informatică de gestiune
• Finanțe și bănci

Pentru realizarea misiunii sale, Facultatea de Contabilitate și Finanțe Râmnicu Vâlcea și-a stabilit următoarele obiective: *(a) crearea și organizarea cadrului juridic și instituțional necesar desfășurării activităților didactice* (predare, învățare, evaluare, cercetare științifică) pentru un proces de învățământ superior de performanță; *(b) modernizarea permanentă a procesului de învățământ* (programe de studii universitare diversificate, în strânsă legătură cu progresul unei societăți informatizate, bazată pe cunoștințe, cu cerințele vieții socio-economice); (c) asumarea *principiului calității* în întreaga activitate desfășurată de Facultate; (d) dezvoltarea unei *activități de cercetare științifică* care să contribuie la rezolvarea unor probleme cu care se confruntă agenții economici, cu precădere a celor din județul Vâlcea: elaborarea de proiecte pentru accesarea de fonduri europene, realizarea de analize pertinente privind managementul financiar-contabil, managementul resurselor umane în condițiile unei societăți a cunoașterii, proiectare de sisteme informatice de gestiune integrate, analize financiare și fiscale, modalități de îmbunătățire a activităților din instituțiile financiar-bancare, de credit și asigurări; toate aceste activități de cercetare sunt posibil de dezvoltat doar prin implicarea plenară a cadrelor didactice și studenților; *(e) autoevaluarea/evaluarea periodică a activității didactice și de cercetare științifică*, ținând cont de standardele și indicatorii de performanță care asigură calitatea procesului de învățământ și a cercetării științifice; (f) promovarea și dezvoltarea *programelor de mobilități naționale și internaționale* ale studenților și cadrelor didactice; (g) actualizarea informațiilor în vederea *respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului*, toleranței, colaborării; (h) realizarea de activități, acțiuni și demersuri de editare și promovare, pe plan național, dar și internațional, de lucrări științifice de calitate, atât ale cadrelor didactice, cât și ale studenților; (i) păstrarea *relațiilor de ordin profesional și științific cu toți absolvenții* Facultății.

Încă de la înființarea Facultății de Contabilitate și Finanțe, conducerea acesteia s-a preocupat de asigurarea unui corp competent de specialiști, care să îndeplinească cerințele legale pentru ocuparea posturilor didactice, reușind astfel să beneficieze de prestațiile unor reputate cadre didactice cu grade universitare de profesor, conferențiar, lector și asistent. Între profesorii de prestigiu care au predat și predau la Facultatea de Contabilitate și Finanțe Rm. Vâcea se numără: prof. univ. dr. Ghe. Zaman, membru corespondent al Academiei Române, prof. univ. dr. Ioan Gâf-Deac, prorector al Universității *Spiru Haret,* prof. univ. dr. Emil Dinga, prof. univ. dr. Fănel Iacobescu, director la *Institutul Român de Metrologie*, prof. univ. dr. Alexandru Popescu-Mihăești, conf. univ. dr. Luminița Ionescu, decan Facultatea de Contabilitate și Finanțe Rm. Vâlcea, conf. univ. dr. Cristache Ristea, director la *Centrul de formare profesională* Râșnov etc.

● *În cadrul Facultății Contabilitate și Finanțe Rm. Vâlcea, cursurile se desfășoară într-un program flexibil, atractiv, cursurile sunt plăcute și instructive, interesante și pe înțelesul nostru. Profesorii sunt oameni de nota „1000", sunt foarte pregătiți în materiile dânșilor, sunt foarte înțelegători, nu cum sunt profesorii de la liceu. Părerea mea este că se merită ca ceilalți viitori studenți să se înscrie la Facultatea noastră, pentru că au ce învăța și pentru că toate cursurile sunt foarte interesante și profesorii super...*

Anica Lucia TĂTAR, anul III

● *Aici am învățat multe discipline interesante, ca de exemplu Informatica, Fiscalitatea, Contabilitatea și, respectiv, multe discipline bazate pe finanțe. Domnii profesori sunt foarte calzi cu noi, explicațiile sunt clare, datorită dânșilor am învățat multe. Spre deosebire de liceul unde am învățat, laboratoarele de informatică sunt foarte performante, bibliotecile sunt foarte bine dotate,iar sălile de cursuri sunt foarte spațioase. VĂ MULTUMESC!*

Ion-Darius BUTUC, anul III

● *La facultate există o bază materială bine pusă la punct, laboratoare de informatică bine dotate cu calculatoare, bibliotecă cu fond de carte de excepție și săli de curs și de seminar foarte civilizate. Cadrele didactice au o pregătire foarte bună și pot transmite informații necesare unei bune pregătiri a studenților.*

Dumitru-Daniel POPA anul III

● *În cadrul specializării Finanțe și Bănci am avut activități de studiu frumoase, am dezbătut materii interesante și de actualitate. Facultatea este dotată cu bibliotecă proprie, cu laboratoare de informatică dotate cu calculatoare performante, cu săli de clasă pentru cursuri și seminarii spațioase. Din punctul meu de vedere, facultatea are cei mai buni profesori din punct de vedere profesional și oameni de la care am avut foarte multe de învățat.*

Adrian Constantin VLADU, anul III

În numerele următoare continuăm prezentarea facultăților din cadrul Universității *Spiru Haret*

Facultatea de Management, Brașov

Strada Turnului nr. 5, Brașov
telefoane: 0268 54 80 44, 0268 46 20 66
e-mail: ushmbv@spiruharet.ro

Specializări/programe de studii universitare de licență, 3 ani, 180 de credite de studiu transferabile
• Management
• Contabilitate și Informatică de Gestiune

Misiunea de învățământ și de cercetare științifică asumată de către Facultatea de Management se referă la: • formarea de specialiști în domeniul managementului, competitivi pe piața internă și internațională a muncii; • perfecționarea procesului instructiv – educativ al studenților prin folosirea unor metode și tehnici de predare-învățare adecvate managementului; • promovarea cercetării științifice de profil, adecvată problemelor cu care se confruntă societatea românească, competitivă, pe plan național și internațional, în cadrul simpozioanelor științifice naționale și internaționale, precum și publicarea de lucrări în reviste de profil; • realizarea unui permanent transfer de cunoștințe de specialitate, spre comunitate și mediul de afaceri, prin urmărirea activității absolvenților la beneficiari și încheierea de convenții de consultanță cu mediul de afaceri.

Sub aspect didactic, Facultatea de Management vizează asigurarea unei pregătiri profesionale de nivel ridicat pentru absolvenți, urmărind atingerea următoarelor **obiective:** a) pregătirea cadrului necesar înțelegerii mecanismelor de funcționare, a strategiilor, tehnicilor și instrumentelor specifice managementului; b) explicarea conceptelor economice, a relațiilor, a unor procese și decizii fundamentale de natură economică, financiară, monetară și chiar de natură psihologică ce dau conținut acțiunilor manageriale; c) cunoașterea problematicii managementului, a metodelor, procedeelor și tehnicilor în domeniu, a reglementărilor și a instituțiilor, atât la nivelul administrației centrale de stat, cât și la nivelul autorităților locale; d) însușirea strategiilor și politicilor manageriale, garanția unui management de succes a oricărei entități economice; e) explicarea modalităților de organizare și funcționare a sistemului managerial și dobândirea cunoștințelor necesare pentru realizarea acțiunilor specifice.

Prin conținutul Planului de învățământ și al Programelor analitice, programul de studii universitare de licență Management asigură absolvenților competențe compatibile cu o serie de calificări prevăzute în Codificarea ocupațiilor din România (COR), precum: • consilier / expert / inspector /referent economist în management; • consultant în management; • cercetător economist în management; • asistent cercetător economist în management.

Activitatea de cercetare științifică

Activitatea de cercetare științifică este o componentă importantă a procesului de învățământ, facultatea dispunând de un ***Centru de Cercetare în Management (CCM) Brașov.***

Centrul de Cercetări în Management al Facultății de Management Brașov a Universității Spiru Haret (CCMBv) funcționează din anul 2008, pe baza Hotărârii Senatului Universității. Acesta dispune de o infrastructură de cercetare-dezvoltare proprie.

Centrul este o instituție autonomă de cercetare, sub auspiciile căreia își desfășoară activitatea de cercetare științifică cadre universitare, doctoranzi, cercetători asociați, masteranzi și studenți ai facultății.

Centrul de Cercetări în Management este structurat în două departamente de cercetare, care reprezintă principalele direcții de interes ale facultății: • Management; • Contabilitate și Informatică de Gestiune.

În sfera didactică și în cea de cercetare științifică, Facultatea de Management are legături de colaborare cu numeroși **parteneri interni**, printre care: Institutul Național de Cercetări în Economie al Academiei Române, Academia de Studii Economice, București/Facultatea de Management, Universitatea Lucian Blaga, Sibiu/Facultatea de Științe Economice, Universitatea Transilvania, Brașov/ Facultatea de Științe Economice. De asemenea, Facultatea de Management a încheiat parteneriate cu universități din: S.U.A., Franța, Polonia, Ucraina, Republica Moldova, China, Rusia și Letonia, pe baza cărora se derulează numeroase activități de cercetare științifica, schimburi de experiență, activități în comun în plan didactic și nu numai.

Facultatea de Management are o publicație proprie, Review of General Management, clasificată de Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS) în categoria **B+** și indexată în șase baze de date internaționale. Revista apare sub patronajul Societății Academice de Management din România (**SAMRO**) și oferă un larg spațiu editorial studiilor și cercetărilor elaborate de profesori, cercetători, masteranzi, studenți, întreprinzători și alți specialiști interesați de domeniul managementului.